

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Den Paritetiske Forsamling for Konventionen mellem Staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Den Europæiske Union (AVS-EU)	
	Den 28. samling i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999	
1999/C 271/01	Protokol fra mødet mandag den 29. marts 1999	
	1. Højtideligt åbningsmøde	1
	2. Åbning af mødet	1
	3. Godkendelse af den foreslåede dagsorden og arbejdsprogram (AP/2660/endel.)	1
	4. Stedfortrædere	1
	5. Modtagne dokumenter	1
	6. Redegørelse ved Pinheiro, medlem af Kommissionen	3
	7. Spørgetid — Kommissionen	3
	8. Hovedbetænkning om bekæmpelse af fattigdom i AVS-landene og Den Europæiske Union (AP/2670)	
	— Ordfører: Robles Piquer	4
1999/C 271/02	Protokol fra mødet tirsdag den 30. marts 1999	
	1. Afgørelse på grundlag af Præsidiets forslag om, hvilke foranstaltninger der skal træffes vedrørende beslutningsforslag fra enkeltmedlemmer	5
	2. Redegørelse ved George Saitoti (Kenya), formand for AVS-Rådet	7

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

3. Arbejdsgruppen om Regionalt Samarbejde i AVS-landene (Forsæde: Wetangula (Kenya). Ordfører: Corrie) — Behandling af arbejdsgruppens endelige betænkning	7
4. Redegørelse ved Heidemarie Wieczorek-Zeul (Tyskland), formand for Rådet for Den Europæiske Union (udviklingsarbejde)	7
5. Spørgetid — Rådet	7
6. Sydafrika	8
7. Arbejdsgruppen om Klimaændringer og Små Østater [Formand: Baldi; ordfører: Persad-Bissessar (Trinidad og Tobago)] — Behandling af arbejdsgruppens endelige betænkning	8
8. Arbejdsgruppen om De Fremtidige Forbindelser AVS-EU (Formand: Agne (Senegal); ordfører Kinnock) — Forelæggelse af udkast til interimsbetænkning	8

1999/C 271/03

Protokol fra mødet onsdag den 31. marts 1998

1. Stedfortrædere	9
2. Børns rettigheder og situationen for børn i de stater, der har undertegnet Lomé-konventionen, herunder børn i krigsområder	9
3. Betænkning om virksomheden i Arbejdsgruppen om Opfølgning af Fiskerispørgsmål	9
4. Eksport af bananer fra AVS-landene til Den Europæiske Union	9
5. Beretning om formandens, Lord Plumbs, rejse til Cameroun (11.-15. marts 1999)	9
6. Beretning om formanden, Lord Plumbs, rejse til Nigeria (15.-18. marts 1999) . .	9
7. Situationen omkring området omkring De Store Søer	9
8. Ændring af forretningsordenen [Ordførere: Chanterie og Weldegiorgios (Eritrea)] — Forelæggelse af forslag til ændring af forretningsordenen.	10
9. Situationen i enkelte lande og regioner	10

1999/C 271/04

Protokollen fra mødet torsdag den 1. april 1999

1. Vedtagelse af protokollerne (AP/2680, AP/2681, AP/2682, AP/2683 og AP/2684)	11
2. Betænkning om regionalt samarbejde i AVS-landene — Ordfører: Corrie — Afstemning	11
3. Betænkning om klimaændringer og små østater som led i AVS-EU-samarbejdet — Ordfører: K. Persad-Bissessar (Trinidad og Tobago) — Afstemning	11

DA

4. Betænkning om de fremtidige forbindelser AVS-EU	
— Ordfører: Kinnock	
— Afstemning	11
5. Ændring af Den Paritetiske Forsamlings forretningsorden	
— Ordførere: Chanterie og Weldegiorgis (Eritrea)	
— Afstemning	11
6. Fortsat edrøftelse om situationen i de enkelte lande og regioner	11
7. Resultaterne af det første regionale seminar med de økonomiske og sociale partnere i Dakar (Senegal) den 18. og 19. marts 1999	12
8. Betænkning fra Arbejdsgruppen om Opfølgning af Fiskerispørgsmål	
— Ordførere: Cunningham og Faure (Seychellerne)	12
9. Afstemning om færdigbehandlede beslutningsforslag	12
10. Diverse sager	13
11. Tid og sted for næste møde	13
12. Afslutning af mødet	13
Bilag I: Alfabetisk fortegnelse over medlemmerne af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU	14
Bilag II: Deltagerliste	15
Bilag III: Vedtagne beslutninger	20
Bilag IV: Ændringer af Den Paritetiske Forsamlings AVS-EU's forretningsorden	78

I

(Meddelelser)

DEN PARITETISKE FORSAMLING FOR KONVENTIONEN MELLEM STATERNE I AFRIKA, VESTINDIEN
OG STILLEHAVET OG DEN EUROPÆISKE UNION (AVS-EU)

STRASBOURG
(Frankrig)

PROTOKOL FRA MØDET MANDAG DEN 29. marts 1999

(1999/C 271/01)

(Mødet åbnet kl. 14.30)

1. Højtideligt åbningsmøde

Talere: Ries, borgmester i Strasbourg, T.D. Mogami, formand; Lord Plumb, formand, og Gutierrez, næstformand i Europa-Parlamentet.

(Mødet afbrudt kl. 15.45)

FORSÆDE: Lord PLUMB

Formand

2. Åbning af mødet

Mødet åbnet kl. 16.00.

3. Godkendelse af dagsordenen og arbejdsprogrammet (AP/2660/ændel.)

Det vedtoges, at punktet om ændringen af forretningsordenen skulle behandles onsdag eftermiddag efter drøftelsen af situationen i området omkring De Store Søer. Dagsordenen og arbejdsprogrammet vedtoges med forbehold af denne ændring.

4. Stedfortrædere

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere:

Fabre-Aubrespy (for Souchet).

5. Modtagne dokumenter

Formanden meddelte, at der var modtaget følgende dokumenter:

— AP/2670: arbejdsdokument om bekæmpelse af fattigdom i AVS-landene og i Den Europæiske Union

Hovedordfører: Robles Piquer

— ACP-EU 2478/B/99/ændel. og AVS-EU 2478/A/99/ændel.: betænkning fra Arbejdsgruppen om Klimaændringer og Små Østater

Ordfører: Persad-Bissessar (Trinidad og Tobago)

— AVS-EU 2484/B/99/ændel. og AVS-EU 2484/A/99/ændel.: betænkning fra Arbejdsgruppen om Regionalt Samarbejde i AVS-landene

Ordfører: Corrie

— AP/2644/ændel.: betænkning om virksomheden i Arbejdsgruppen om Opfølgning af Fiskerispørgsmål inden for Lomé-konventionens rammer

— AVS-EU 2666/A/99 og 2666/B/99: Interimbetænkning (2) om de fremtidige forbindelser AVS-EU

Ordfører: Kinnock

Der var indgivet følgende beslutningsforslag:

— AP/2701 af Rui Mendes (Guinea-Bissau), om situationen i Guinea-Bissau;

- AP/2702 af Luciano Vecchi, for PSE-Gruppen, om konflikten mellem Etiopien og Eritrea;
- AP/2703 af Sauquillo Pérez del Arco og Pons Grau, for PSE-Gruppen, om situationen i Den Demokratiske Republik Congo;
- AP/2704 af Carlotti, for PSE-Gruppen, om katastrofeforebyggelse og -beredskab i samarbejde med civilsamfundets aktører som led i udviklingsprocessen;
- AP/2705 af Lissy Gröner, for PSE-Gruppen, om børns situation i AVS-landene;
- AP/2706, af Chanterie, for PPE-Gruppen, Bertens, André-Léonard og Fassa, for ELDR-Gruppen, Andrews, Girão Pereira og Aldo, for UPE-Gruppen, Telkämper, Aelvoet og Lannoye, for V-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, Sandbæk og Souchet, for I-EDN-Gruppen, om børnesoldater;
- AP/2707/ændr. af Eritrea, om konflikten mellem Eritrea og Etiopien;
- AP/2708 af Etiopien, om konflikten mellem Etiopien og Eritrea
- AP/2709 af Baldini, for UPE-Gruppen, Bertens, Fassa og André-Léonard, for ELDR-Gruppen, Andrews, Aldo og Girão Pereira, for UPE-Gruppen, Carnero og Miranda, for GUE/NGL-Gruppen, Telkämper, Aelvoet og Lannoye, for V-Gruppen, Hory og Castagnède, for ARE-Gruppen, Souchet og Sandbæk, for I-EDN-Gruppen, om de genopblussede fjendtligheder mellem Etiopien og Eritrea;
- AP/2710 af Kinnock, om Sudan;
- AP/2711 af Chanterie, for PPE-Gruppen, Bertens, André-Léonard og Fassa, for ELDR-Gruppen, Andrews og Girão Pereira, for UPE-Gruppen, Aelvoet og Telkämper, for V-Gruppen, om situationen i Sudan;
- AP/2712 af repræsentanten for Rwanda, om situationen i området omkring De Store Søer;
- AP/2713 af Baldi, Corrie, Robles Piquer og Schwaiger, for PPE-Gruppen, André-Léonard, Bertens og Fassa, for ELDR-Gruppen, Andrews og Girão Pereira, for UPE-Gruppen, Carnero González, for GUE/NGL-Gruppen, Aelvoet, Lannoye og Telkämper, for V-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, Sandbæk og Souchet, for I-EDN-Gruppen, om situationen i området omkring De Store Søer og navnlig i Den Demokratiske Republik Congo;
- AP/2714 af AVS-Gruppen om Congo-Brazzaville;
- AP/2715 af Corrie, for PPE-Gruppen, André-Léonard, Bertens og Fassa, for ELDR-Gruppen, Girão Pereira og Andrews, for UPE-Gruppen, Telkämper og Aelvoet, for V-Gruppen, om situationen i Congo-Brazzaville;
- AP/2716 af Kinnock om Nigeria;
- AP/2717 af Maij-Weggen og Robles Piquer, for PPE-Gruppen, André-Léonard, Bertens og Fassa, for ELDR-Gruppen, Aldo, Andrews og Girão Pereira, for UPE-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, Sandbæk og Souchet, for I-EDN-Gruppen, om situationen i Nigeria;
- AP/2718 af Aelvoet og Telkämper, om overgangen fra et militært til et civilt styre i Nigeria;
- AP/2719 af Robles Piquer for PPE-Gruppen, Bertens, André-Léonard og Fassa, for ELDR-Gruppen, Aldo, Girão Pereira og Andrews, for UPE-Gruppen, Carnero og Miranda, for GUE/NGL-Gruppen, Aelvoet, Telkämper og Lannoye, for V-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, Souchet og Sandbæk, for I-EDN-Gruppen, om situationen i Sierra Leone;
- AP/2720 af Cunha, for PPE-Gruppen, Bertens og Fassa, for ELDR-Gruppen, Aelvoet, Lannoye og Telkämper, for V-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, Sandbæk og Souchet, for I-EDN-Gruppen, om situationen i Angola;
- AP/2721 af Girão Pereira, Andrews og Aldo, om situationen i Angola;
- AP/2722 af Joaquim Miranda, om situationen i Angola;
- AP/2723 af Kinnock, om Sydafrika;
- AP/2724 Corrie, Maij-Weggen og Schwaiger, for PPE-Gruppen, André-Léonard, Bertens og Fassa, for ELDR-Gruppen, Aelvoet, Lannoye og Telkämper, for V-Gruppen, Castagnède, for ARE-Gruppen, Sandbæk og Souchet, for I-EDN-Gruppen, om Rådets manglende godkendelse af udkastet til en handels- og samarbejdsaftale med Sydafrika;
- AP/2725 af Junker, om AVS-EU-samarbejdet i forbindelse med valg og AVS-landenes deltagelse i valgprocedurerne;
- AP/2726 af Corrie, Lehideux, Maij-Weggen og Schwaiger, for PPE-Gruppen, André-Léonard og Fassa, for ELDR-Gruppen, Aldo, Andrews og Girão Pereira, for UPE-Gruppen, Aelvoet, Lannoye og Telkämper, for V-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, Sandbæk og Souchet, for I-EDN-Gruppen, om AVS-EU-samarbejde omkring og deltagelse i valgprocedurerne i AVS-landene samt Den Paritetiske Forsamlings rolle;
- AP/2727 af AVS-Gruppen om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-rom;

- AP/2728 af AVS-Gruppen om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-sukker;
- AP/2729 af Kinnock om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-landene og Lomékonventionen;
- AP/2730 af Baldini, Gillis, Schwaiger og Majj-Weggen, for PPE-Gruppen, Aldo, Girão og Andrews, for UPE-Gruppen, Lannoye, Aelvoet og Telkämper, for V-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, Souchet og Sandbæk, for I-EDN-Gruppen, om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-landene og Lomékonventionen;
- AP/2731 af AVS-Gruppen om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-bananer;
- AP/2732 af Cunha, for PPE-Gruppen, Aldo, Girão Pereira og Andrews, for UPE-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, Souchet og Sandbæk, for I-EDN-Gruppen, om bananstriden inden for WTO;
- AP/2733 af Junker, om bananstriden inden for WTO;
- AP/2734 af Chanterie og Baldi, for PPE-Gruppen, Fassa, André-Léonard og Bertens, for ELDR-Gruppen, Andrews, Girão Pereira og Aldo, for UPE-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, om bananstriden inden for WTO;
- AP/2735 af Junker, om små og mellemstore virksomheders betydning for en bæredygtig udvikling i AVS-landene;
- AP/2736 af Gillis, Corrie og Schwaiger, for PPE-Gruppen, Fassa, André-Léonard og Bertens, for ELDR-Gruppen, Aldo, Girão Pereira og Andrews, for UPE-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, om små og mellemstore virksomheders betydning for en bæredygtig udvikling i AVS-landene;
- AP/2737 af Telkämper og Aelvoet, om små og mellemstore virksomheder;
- AP/2738 af Junker, om den kulturelle dimension i udviklingssamarbejdet, navnlig aspekterne vedrørende kulturarven og turisme;
- AP/2739 af Baldi, Escudero og Corrie for PPE-Gruppen, André-Léonard, Fassa og Bertens, for ELDR-Gruppen, Girão Pereira, Andrews og Aldo, for UPE-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, om den kulturelle dimension i udvikling og samarbejde, herunder aspekter vedrørende kulturarven og turisme;
- AP/2740 af Junker, om det bidrag, som forskning og videnskab, herunder også informationsteknologierne, kan yde til en bæredygtig udvikling;

- AP/2741 af Robles Piquer og Baldi, for PPE-Gruppen, Bertens, André-Léonard og Fassa, for ELDR-Gruppen, Andrews, Aldo og Girão Pereira, for UPE-Gruppen, Lannoye, Telkämper og Aelvoet, for V-Gruppen, Castagnède og Hory, for ARE-Gruppen, Souchet og Sandbæk, for I-EDN-Gruppen, om det bidrag, som forskning og videnskab — herunder også informationsteknikkerne — kan yde til en bæredygtig udvikling;
- AP/2742 af Girão Pereira, Andrews og Aldo, om fængslingen af parlamentarikere i Angola;
- AP/2743 af Burundi, om støtte til fredsprocessen i Burundi.

6. Redegørelse ved Pinheiro, medlem af Kommissionen

Kommissær Pinheiro forelagde sin redegørelse. Lord Plumb bød velkommen til de unge, der var til stede i tilhørerlignerne, og bemærkede, at de havde en enestående lejlighed til at møde repræsentanterne for de 15 EU-medlemsstater og de 71 AVS-lande.

FORSÆDE: T. D. MOGAMI

Formand

7. Spørgetid til Kommissionen

Der blev stillet femogtredive spørgsmål til Kommissionen af:

- Fassa (ELDR-Gruppen), om fællesskabsforanstaltninger til fordel for loyal og solidarisk handel;
- Nordmann (ELDR-Gruppen), om Angola;
- Rui Mendes (Guinea-Bissau), om de krigsfordrevne;
- Mali, om udbetaling af midler;
- Mali, om flygtningene i Sierra Leone og Guinea-Bissau;
- Mali, om den politiske dialog;
- Shiddo (Sudan), om sanktionerne inden for rammerne af Lomé IV;
- Shiddo (Sudan), om sanktionerne inden for rammerne af Lomé IV;
- Telkämper, Aelvoet og Lannoye (V-Gruppen), om situationen i Bougainville;
- Aelvoet, Telkämper og Lannoye (V-Gruppen), om Angola;
- Telkämper, Aelvoet og Lannoye (V-Gruppen), om konflikten mellem Etiopien og Eritrea;
- Aelvoet, Telkämper og Lannoye (V-Gruppen), om samhandelen;
- Aelvoet, Telkämper og Lannoye (V-Gruppen), om Sierra Leone;

- Aelvoet, Lannoye og Telkämper (V-Gruppen), om området omkring De Store Søer;
- Weldegiorgis (Eritrea), om konflikten mellem Eritrea og Etiopien;
- Robles Piquer (PPE-Gruppen), om situationen på Haiti og samarbejdet med EU;
- Baldi (PPE-Gruppen), om klimaændringerne;
- Baldi (PPE-Gruppen), om minefelter;
- Verwaerde (PPE-Gruppen), om støtte til udsendelse af ngo-observatørmissioner;
- Cunningham, Junker, Kinnock, Gröner og Sandbæk, om reproduktiv sundhedspleje til fordel for flygtninge og mennesker, som er fordrevne inden for deres eget lands grænser i AVS-landene;
- Sandbæk, Kinnock, Cunningham, Gröner og Junker, om indføjelser af reproduktiv sundhed i et separat kapitel i en ny partnerskabsaftale mellem AVS og EU;
- Cunha, Fernández Martin, Baldi, Girão Pereira og Robles Piquer, om situationen i Angola;
- Sandbæk (I-EDN-Gruppen), om nedrustning;
- Sandbæk (I-EDN-Gruppen), om Marokko;
- Nyathi (Zimbabwe), om konsekvenserne af en frihandelsaftale mellem EU og Sydafrika for samhandelen mellem SADC-landene;
- Kuruneri (Zimbabwe), om forsvaret af SADC's handelsinteresser i forbindelse med gennemførelsen af frihandelsaftalen mellem EU og Sydafrika;
- Nyathi (Zimbabwe), om sikring af SADC- og AVS-medlemslandenes interesser inden for rammerne af Lomé efter iværksættelsen af frihandelsaftalen mellem EU og Sydafrika;
- Gabon, om euroens virkninger i AVS-landene og i CFA-franc-området;
- Kinnock (PSE-Gruppen), om de regionale aftaler om økonomisk partnerskab;

- Kinnock (PSE-Gruppen), om de menneskelige og sociale udviklingsproblemer inden for rammerne af genforhandlingen af Lomé-aftalen;
- Kinnock (PSE-Gruppen), om genforhandlingen af Lomé-aftalen;
- Girão Pereira (UPE-Gruppen), om situationen i Guinea-Bissau;
- Telkämper (V-Gruppen), om situationen i Vestsahara;
- Telkämper (V-Gruppen), om Lomé-konventionen;
- Lannoye, Aelvoet og Telkämper (V-Gruppen), om banansagen.

Kommissær Pinheiro besvarede spørgsmål 12, 29, 31, 20, 21, 30, 6, 7, 23, 34, 25, 26, 27, 17, 18, 28, 35, 2, 10, 22, 3, 5, 32, 13 og 5.

Spørgsmål 19, 1, 11, 15, 8, 14, 9, 16, 4, 24 og 33 ville blive besvaret skriftligt.

Følgende stillede tillægsspørgsmål: Aelvoet vedrørende spørgsmål 12, Kinnock vedrørende spørgsmål 29, Cunningham, Kinnock og Sandbæk vedrørende spørgsmål 20, Zimbabwe vedrørende spørgsmål 25, Telkämper vedrørende spørgsmål 2 og Robles Piquer vedrørende spørgsmål 10.

FORSÆDE: T. D. MOGAMI og KINNOCK

Henholdsvis *formand* og *næstformand*

8. Hovedbetænkning om bekæmpelse af fattigdom i AVS-landene og EU's medlemsstater (AP/2670)

— **Ordfører:** Robles Piquer

Hovedordføreren, Robles Piquer, forelagde sin betænkning om bekæmpelse af fattigdom i AVS-landene og EU's medlemsstater.

Følgende tog ordet: repræsentanten for Barbados, McGowan, repræsentanten for Ghana, Aelvoet, Kinnock, Lowe (Kommissionens repræsentant) og Robles Piquer.

(Mødet udsat kl. 19.15)

T. D. MOGAMI og Lord PLUMB

Formænd

D. NICKEL og N. P. MAGANDE

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET TIRSDAG DEN 30. MARTS 1999

(1999/C 271/02)

FORSÆDE: Lord PLUMB og MOGAMI

Formænd

(Mødet åbnet kl. 9.25)

Efter et forslag fra Kinnock, der blev støttet af Majj-Weggen, vedtoges det at sende en kondolenceskrivelse til Daw Aung San Suu Kyi efter dennes ægtefælles død.

1. Afgørelse på grundlag af Præsidiets forslag om, hvilke foranstaltninger der skal træffes vedrørende beslutningsforslag fra enkeltmedlemmer

Schwaiger tog ordet om beslutningsforslag AP/2713.

Efter et indlæg fra Schwaiger, behandlede beslutningsforslagene i følgende rækkefølge:

A. Beslutningsforslag som afslutning på en forhandling (ikke med på emnelisten over de seks emner for beslutningsforslag fra enkeltmedlemmer):

a) Arbejdsgruppen om Opfølgning af Fiskerispørgsmål

AP/2656 Strukturstøtte og bæredygtig udvikling af AVS-fiskeriet

b) Børns rettigheder og deres situation

AP/2705 Gröner (PSE)

AP/2706 Chanterie (PPE)
Bertens (ELDR)
Andrews (UPE)
Telkämper (Verts)
Castagnède (ARE)
Souchet (I-EDN)

c) Området omkring De Store Søer, herunder Den Demokratiske Republik Congo

AP/2703 Pons/Sauquillo (PSE)

AP/2712 Rwanda

AP/2713 Baldi m.fl.(PPE)
André-Leonard m.fl.(ELDR)
Andrews m.fl.(UPE)
Carnero m.fl.(GUE)
Aelvoet m.fl.(V)
Castagnède m.fl.(ARE)
Souchet m.fl. (I-EDN)

AP/2743 Burundi

d) Situationen i de enkelte lande og regioner

Congo (Brazzaville)

AP/2714 AVS-Gruppen

AP/2715 Corrie (PSE)
André-Leonard m.fl.(ELDR)
Girão Pereira m.fl.(UPE)
Telkämper m.fl.(V)

Eritrea/Etiopien

AP/2702 Vecchi (PSE)

AP/2707/
ændr. Eritrea

AP/2708 Etiopien

AP/2709 Baldini m.fl.(PPE)
Bertens m.fl.(ELDR)
Andrews m.fl.(UPE)
Telkämper m.fl.(V)
Hory m.fl. (ARE)
Souchet m.fl.(I-EDN)

Sudan

AP/2710 Kinnock (PSE)

AP/2711 Chanterie m.fl.(PPE)
Bertens m.fl.(ELDR)
Andrews m.fl.(UPE)
Aelvoet m.fl.(V)

Nigeria

AP/2716 Kinnock (PSE)

AP/2717 Majj-Weggen m.fl.(PPE)
Aldo m.fl.(UPE)
Castagnède m.fl.(ARE)
Souchet m.fl.(I-EDN)

AP/2718 Aelvoet/Telkämper (V)

Sierra Leone

AP/2719 Robles Piquer m.fl.(PPE)
Bertens m.fl.(ELDR)
Aldo m.fl.(UPE)
Carnero m.fl.(GUE)
Aelvoet m.fl.(V)
Castagnède m.fl.(ARE)
Souchet m.fl.(I-EDN)

Guinea-Bissau

AP/2701 Guinea-Bissau

Angola

AP/2720 Cunha m.fl.(PPE)
Bertens m.fl.(ELDR)
Telkämper m.fl.(V)
Castagnède m.fl.(ARE)
Souchet m.fl.(I-EDN)

AP/2721 Girão Pereira m.fl.(UPE)

AP/2722 Miranda (GUE)

B. Beslutningsforslag fra enkeltmedlemmer inddelt efter seks emner:

1. AVS-EU-samarbejde i forbindelse med valg og Den Paritetske Forsamlings inddragelse i valgprocedurern

AP/2725 Junker (PSE)

AP/2726 Lehideux m.fl.(PPE)
Fassa m.fl.(ELDR)
Andrews m.fl.(UPE)
Aelvoet m.fl.(V)
Castagnède m.fl.(ARE)
Souchet m.fl.(I-EDN)

2. WTO's årtusind-forhandlingsrunde

AP/2727 AVS WTO/rom

AP/2728 AVS WTO/sukker

AP/2729 Kinnock (PSE)

AP/2730 Baldini m.fl.(PPE)
Aldo m.fl.(UPE)
Lannoye m.fl.(V)
Castagnède m.fl.(ARE)

AP/2731 AVS

AP/2732 Cunha m.fl.(PPE)
Aldo m.fl.(UPE)
Castagnède m.fl.(ARE)
Souchet m.fl.(I-EDN)

AP/2744 van Putten (PSE)

3. Det civile samfunds deltagelse i udviklingsprocessen

AP/2733 Junker (PSE)

AP/2734 Chanterie m.fl. (PPE)
Fassa m.fl.(ELDR)
Andrews m.fl.(UPE)
Castagnède (ARE)

AP/2704 Carlotti (PSE) om katastroforebyggelse og -beredskab i samarbejde med det civile samfunds aktører som led i udviklingsprocessen

4. Små og mellemstore virksomheders betydning for en bæredygtig udvikling i AVS-landene

AP/2735 Junker (PSE)

AP/2736 Gillis m.fl.(PPE)
Fassa m.fl.(ELDR)
Aldo m.fl.(UPE)
Castagnède (ARE)

AP/2737 Telkämper m.fl.(V)

5. Den kulturelle dimension i udviklingssamarbejdet, herunder spørgsmål vedrørende kulturarven og turism

AP/2738 Junker (PSE)

AP/2739 Baldi, m.fl. (EPP)
André-Léonard m.fl. (ELDR)
Girão Pereira m.fl.(UPE)
Castagnède m.fl.(ARE)

6. Det bidrag, som forskning og videnskab — herunder også informationsteknologierne — kan yde til en bæredygtig udvikling

AP/2740 Junker (PSE)

AP/2741 Robles Piquer m.fl.(PPE)
Bertens m.fl.(ELDR)
Andrews m.fl.(UPE)
Lannoye m.fl.(V)
Castagnède m.fl.(ARE)
Souchet m.fl.(I-EDN)

Sattes ikke under afstemning:

Tilbagesendt til næstformændene med menneskerettigheder som ansvarsområde

AP/2742 Girão Pereira m.fl. (UPE) om fængsling af parlamentarikere i Angola

2. Redegørelse ved George Saitoti (Kenya), formand for AVS-Rådet

Saitoti fremsatte sin redegørelse.

3. Arbejdsgruppen om Regionalt Samarbejde i AVS-landene

Forsæde: Wetangula (Kenya). Ordfører: Corrie

— Behandling af arbejdsgruppens endelige betænkning

Wetangula (Kenya) redegjorde for arbejdsgruppens arbejde. Corrie, ordfører, fremlagde sin betænkning. Talere: Junker, Delcroix og Kinnock, repræsentanter for Eritrea, Dominica, Etiopien, Gabon, Uganda, Cameroun og Kenya, Aelvoet, repræsentanten for Jamaica, samt Lowe, generaldirektør i Europa-Kommissionen (DG VIII). Ordføreren kommenterede talernes indlæg.

4. Redegørelse ved Heidemarie Wiczorek-Zeul (Tyskland), formand for Rådet for Den Europæiske Union (Udvikling)

Rocard tog ordet til forretningsordenen.

Wiczorek-Zeul gav sin redegørelse.

5. Spørgetid til Rådet

Spørgsmål til AVS-Rådet

Der blev stillet et spørgsmål til formandskabet for AVS-Rådet af følgende medlem:

- Kinnock, om aftalerne om økonomisk og regionalt partnerskab og de alternative handelsaftaler.

Saitoti (Kenya) besvarede spørgsmålet.

Telkämper tog ordet til forretningsordenen.

Spørgsmål til Rådet for Den Europæiske Union

Der blev stillet 22 spørgsmål til Rådet for Den Europæiske Union af følgende medlemmer:

- Castagnède og Hory, om Den Europæiske Unions holdning til udbredelsen af konflikter i Afrika;
- Telkämper, om Lomé-konventionen;
- Hory og Castagnède, om ratificeringen af vedtægterne for Den Internationale Straffedomstol;
- Bertens, om børnesoldater;

- Castagnède og Hory, om støtte fra EU-medlemsstaterne til ECOMOG;

- Mali, om situationen i Sierra Leone og Guinea-Bissau;

- Guinea-Bissau, om situationen i Guinea-Bissau: forslag til beslutning, AVS-EU/2606/98/ændel.;

- Cunha m.fl., om situationen i Guinea-Bissau;

- Aelvoet og Telkämper og Lannoye, om Angola;

- Girão Pereira om situationen i Angola;

- Weldegiorgis (Eritreas ambassadør), om konflikten mellem Eritrea og Etiopien;

- Windward Islands, om gennemførelsen af reformen af bananmarkedet pr. 1. januar 1999;

- Kinnock, om banankonflikten mellem EU og De Forenede Stater;

- Kinnock, om mere fleksible WTO-regler;

- Namibia, om konsultationerne i henhold til artikel 12, mellem Namibia og EU, om virkningerne for Namibia af frihandelsaftalen mellem EU og Sydafrika;

- Kuruneri (Zimbabwe), om varetagelse af SADC's handelsinteresser i forbindelse med gennemførelsen af frihandelsaftalen mellem EU og Sydafrika;

- Nyathi (Zimbabwe), om gennemførelse af ledsageforanstaltninger med henblik på at forhindre, at toldfritagelse i Sydafrika af varer fra EU får indvirkning på SADC's bestræbelser på at skabe et frihandelsområde i SADC;

- Baldi, om klimaændringer;

- Van Putten, om år 2000-problematikken;

- Mali, om AVS-landenes gæld.

Følgende spørgsmål ansås ikke for at henhøre under Konventionen AVS-EU's virksomhedsområde:

- spørgsmål af Mali, om militærinterventionen i Irak;

- spørgsmål af Telkämper, om situationen i Vestsahara;

Wiczorek-Zeul besvarede de spørgsmål, der var stillet til formandskabet for Den Europæiske Union og tillægsspørgsmålene fra Aelvoet, Telkämper, repræsentanterne for Eritrea og Dominica, Kinnock, repræsentanterne for Namibia og Zimbabwe samt fra Van Putten.

Som svar på indlæg fra Van Putten og McGowan kommenterede formandskabet situationen i Vestsahara og Kosovo.

(Mødet udsat kl. 13.00 og genoptaget kl. 15.15)

FORMANDSÆDE: Lord PLUMB

Formand

6. Sydafrika

Talere: Sydafrikas repræsentant, Majj-Weggen og Kinnock.

7. Arbejdsgruppen om Klimaændringer og Små Østater

(Formand: Baldi; ordfører: Persad-Bissessar (Trinidad og Tobago))

— **Behandling af arbejdsgruppens endelige betænkning**

Taler: Baldi, arbejdsgruppens formand.

Mponda (Zambia) forelagde betænkningen i stedet for Persad-Bissessar, som havde anmeldt forfald.

Talere: repræsentanten for Barbados, van Putten, Gillis, repræsentanterne for Trinidad og Tobago og for Tchad, Aelvoet og Kommissionens repræsentant.

Mponda (Zambia) og Baldi kommenterede de forskellige taleres indlæg.

FORSÆDE: T.D. MOGAMI

Formand

8. Arbejdsgruppen om De Fremtidige Forbindelser AVS-EU

[Formand: Agne (Senegal), ordfører: Kinnock]

— **Behandling af udkast til interimsbetænkning**

Mandeng-Ambassa (Cameroun) tog ordet på vegne af arbejdsgruppens formand, Agne, som havde anmeldt forfald. Kinnock, ordfører for arbejdsgruppen, forelagde en interimsbetænkning. Talere: Robles Piquer, repræsentanten for Dominica, Fassa, repræsentanten for Papua Ny Guinea, Junker, Rocard, repræsentanten for Burkina Faso, Corrie, repræsentanten for Zambia, Aelvoet, repræsentanten for Uganda, Vecchi, repræsentanten for Tchad, repræsentanten for Etiopien, Petit, Kommissionens repræsentant. Kinnock, arbejdsgruppens ordfører, kommenterede de forskellige taleres indlæg.

(Mødet hævet kl. 19.10)

Lord PLUMB og T.D. MOGAMI

Formænd

C. NICKEL og N.P. MAGANDE

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET ONSDAG DEN 31. MARTS 1999

(1999/C 271/03)

FORMANDSÆDE: Lord PLUMB og T.D. MOGAMI

Formænd

(Mødet åbnet kl. 9.20)

Lord Plumb, formand, oplæste kondolenceskrivelsen til Aung San Suu Kyi, hvis ægtefælle, Michael Aris, var afgået ved døden.

Talere: Kinnock, repræsentanten for Dominica, Cunha, Souchet og repræsentanten for Surinam.

1. Stedfortrædere

Formanden meddelte, at Darras (PSE-Gruppen) ville indtræde som stedfortræder for Ghilardotti.

5. Beretning om formanden, Lord Plumbs rejse til Cameroun (11.-15. marts 1999)

AP/2676

2. Børns rettigheder og situationen for børn i de stater, der har undertegnet Lomé-konventionen, herunder børn i krigsområder (i nærværelse af Olara Otunnu, FN's generalsekretærs særlige repræsentant for børn i krigsramte områder)

Otunnu fremsatte en erklæring.

Lord Plumb, formand, berettede om sin rejse til Cameroun. Repræsentanten fra Cameroun tog ordet.

Talere: van Putten og Majj-Weggen, repræsentanten for Etiopien, Bertens, repræsentanten for Kenya, Kinnock, Robles Piquer, repræsentanten for Eritrea, Schmidbauer og Clarke (Kommissionens repræsentant). Otunnu kommenterede indlæggene. Den Paritetiske Forsamling tiltrådte enstemmigt Otunnus erklæring.

AP/2677

Lord Plumb, formand, berettede om sin rejse til Nigeria. Talere: McGowan, repræsentanten for Nigeria. Telkämper (til forretningsordenen) og Stenberg (Kommissionens repræsentant).

3. Betænkning om virksomheden i Arbejdsgruppen om Opfølgning af Fiskerispørgsmål

FORMANDSÆDE: T.D. MOGAMI

Formand

Formænd: Cunningham og Faure (Seychellerne)

Forelæggelse af en redegørelse om arbejdet.

Cunningham, formand, forelagde den pågældende betænkning.

Talere: Gillis, repræsentanten for Trinidad-og-Tobago, Souchet, repræsentanten for Mauritius, Aelvoet, repræsentanterne for Mauritien og Gabon samt Kommissionens repræsentant.

Faure og Cunningham, formænd, kommenterede indlæggene. Faure foreslog, at Opfølgingsgruppens virksomhed skulle opretholdes med forbehold af en ændring af dens arbejdsmetoder.

4. Eksport af bananer fra AVS-landene til Den Europæiske Union

Laurent, repræsentant for Santa-Lucia, introducerede emnet.

(Mødet udsat kl. 13.15 og genoptaget kl. 15.10).

FORSÆDE: T. MOGAMI og Lord PLUMB

Formænd

(Mødet genoptaget kl. 15.10)

7. Situationen i området omkring De Store Søer

(I nærværelse af Aldo AJELLO, EU's særlige repræsentant i området omkring De Store Søer)

Ajello redegjorde for den aktuelle situation i regionen.

Talere: Repræsentanten for Den Demokratiske Republik Congo, Rocard, repræsentanten for Kenya, Baldi, repræsentanten for Rwanda, André-Léonard, repræsentanten for Burundi, Alvoet samt repræsentanterne for Uganda og Senegal.

Ajello og Stenberg (for Kommissionen) kommenterede indlæggene.

FORSÆDE: DIALLO (Mali) og Lord PLUMB

Henholdsvis næstformand og formand

FORSÆDE: GAKOU (Mali)

Congo (Brazzaville)

8. Ændring af forretningsordenen

Ordførere: Chanterie og Weldegiorgios (Eritrea)

— **Forelæggelse af forslag til ændring af forretningsordenen**

Talere: Weldegiorgios (Eritrea), ordfører, samt Aelvoet og Junker.

Chanterie besvarede spørgsmål.

9. Situationen i de enkelte lande og regioner

Den Demokratiske Republik Congo

Situationen i dette land var blevet behandlet i punkt 7.

Repræsentanten for Congo (Brazzaville) introducerede emnet.

Talere: Corrie og repræsentanterne for Senegal og Den Demokratiske Republik Congo.

Eritrea/Ethiopien

Repræsentanterne for Eritrea og Ethiopien introducerede emnet.

Talere: Cunningham, Baldi, Bertens samt repræsentanterne for Ghana, Kenya, Sudan og Burkina-Faso.

Repræsentanten for Sudan samt Bertens og Robles-Piquer tog ordet til forretningsordenen.

Sudan

Repræsentanten for Sudan introducerede emnet.

Talere: Robles-Piquer og Bertens.

(Mødet hævet kl. 19.20)

Lord PLUMB og T. D. MOGAMI

Formænd

J . M. LIBERATO og N. P. MAGANDE

Generalsekretær

PROTOKOL FRA MØDET TORSDAG DEN 1. APRIL 1999

(1999/C 271/04)

(FORSÆDE: Lord PLUMB og MOGAMI)

Formænd

(Mødet åbnet kl. 9.20)

1. Godkendelse af protokollerne (AP/2680, AP/2681, AP/2682, AP/2683, AP/2684)

Protokollerne fra møderne mandag eftermiddag, tirsdag formiddag og eftermiddag samt onsdag formiddag og eftermiddag godkendtes.

Beslutningen vedtoges i ændret form.

Følgende ændringsforslag vedtoges: 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32 og 36.

Ændringsforslag 6 og 14 forkastedes.

2. Betænkning om regional samarbejde i AVS-landene

— **Ordfører:** Corrie

— **Afstemning**

Beslutningen vedtoges i ændret form.

Følgende ændringsforslag vedtoges: 1-8.

Delcroix gav en skriftlig stemmeforklaring.

Ændringsforslag 7, 31, 33, 34 og 35 afvistes.

5. Ændring af Den Paritetiske Forsamlings forretningssorden

— **Ordførere:** Chanterie og Weldegiorgis (Eritrea)

— **Afstemning**

Følgende ændringsforslag vedtoges: 3-14 og 16. Ændringsforslag 1, 2 og 15 blev taget tilbage.

3. Betænkning om klimaændringer og små østater blandt udviklingslandene inden for rammerne af AVS-EU-samarbejdet

— **Ordfører:** K. Persad-Bissessar (Trinidad og Tobago)

— **Afstemning**

Beslutningen vedtoges i ændret form.

Følgende ændringsforslag vedtoges: 1-9.

6. Situationen i de enkelte lande og regioner

Sudan

Talere: repræsentanterne for Uganda, Eritrea, Kenya, Sudan og Djibouti, McGowan og Stenberg samt Kommissionens repræsentant.

Nigeria

Talere: repræsentanterne for Tanzania, Ghana, Dominica, Eritrea, Uganda og Libyen samt Maij-Weggen, Bertens og McGowan.

4. Betænkning om de fremtidige forbindelser AVS/EU

— **Ordfører:** Kinnock

— **Afstemning**

Talere: Junker, Aelvoet, Chanterie, Robles Piquer og repræsentanten for Cameroun.

Sierra Leone

Talere: repræsentanten for Libyen samt Robles Piquer og Bertens.

Guinea-Bissau

Talere: repræsentanterne for Guinea-Bissau, Gambia, Senegal og Guinea.

Angola

Talere: repræsentanterne for Angola, Togo, Rwanda, Senegal, Den Demokratiske Republik Congo og Uganda samt Bertens og Nordmann.

Haiti

Talere: repræsentanterne for Haiti og Dominica samt Cunninghamham.

Papua Ny Guinea

Talere: repræsentanten for Papua Ny Guinea.

7. Resultaterne af det første regionale seminar med de økonomiske og sociale partnere i Dakar (Senegal) den 18. og 19. marts 1999

Malosse, medlem af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, redegjorde for resultaterne af dette møde.

8. Betænkning fra Arbejdsgruppen om Opfølgning af Fiskerispørgsmål

— **Ordførere: Cunningham og Faure (Seychellerne)**

AP/2656, om den indvirkning, som strukturforanstaltninger i den europæiske fiskerisektor har på den bæredygtige udvikling af AVS-landenes fiskerisektor: Beslutningen vedtoges.

9. Afstemning om færdigbehandlede beslutningsforslag

AP/2705, om børns situation i AVS-landene: Beslutningen vedtoges.

AP/2706, om børnesoldater: Beslutningen vedtoges med 1 ændringsforslag.

AP/2760/KOMP., om situationen i området omkring De Store Søer, navnlig i Den Demokratiske Republik Congo: Beslutningen vedtoges med 2 ændringsforslag.

AP/2743, om støtte til fredsprocessen i Burundi: Beslutningen vedtoges.

AP/2754, om situationen i Congo-Brazzaville: Beslutningen vedtoges.

AP/2757/KOMP., om de genoplussede fjendtligheder mellem Etiopien og Eritrea: Beslutningen vedtoges.

AP/2747/KOMP., om situationen i Sudan: Beslutningen forkastedes. Resultatet af den særskilte og hemmelige afstemning var: AVS: 16 for, 19 imod og 12 stemmer, der hverken var for eller imod; EP: 16 for, 1 imod; ingen stemmer, der hverken var for eller imod.

AP/2755/KOMP., om situationen i Nigeria: Beslutningen forkastedes.

AP/2717/ÆNDR., om situationen i Nigeria: Beslutningen vedtoges med 4 ændringsforslag.

AP/2758/KOMP., om situationen i Sierra Leone: Beslutningen vedtoges med 5 ændringsforslag.

AP/2745/KOMP., om situationen i Guinea-Bissau: Beslutningen vedtoges med 3 ændringsforslag.

AP/2759/KOMP., om situationen i Angola: Beslutningen vedtoges med 1 ændringsforslag.

AP/2721, om situationen i Angola: Beslutningen forkastedes.

AP/2722, om situationen i Angola: Beslutningen forkastedes.

AP/2748/KOMP., om AVS-EU-samarbejde omkring og deltagelse i valgprocedurerne i AVS-landene samt Den Paritetiske Forsamlings rolle. Beslutningen vedtoges 1 ændringsforslag.

AP/2727, om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-rom: Beslutningen vedtoges.

AP/2728, om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-sukker: Beslutningen vedtoges.

AP/2752/KOMP., om årtusind-forhandlingsrunden: Beslutningen vedtoges med 6 ændringsforslag.

AP/2756/KOMP., om WTO's årtusind-forhandlingsrunde med særlig henvisning til AVS-bananer: Beslutningen vedtoges.

AP/2744 om WTO's årtusind-forhandlingsrunde: Beslutningen vedtoges med 1 ændringsforslag.

AP/2751, om det civile samfunds deltagelse i udviklingsprocessen: Beslutningen vedtoges med 6 ændringsforslag.

AP/2753/KOMP., om små og mellemstore virksomheders betydning for en bæredygtig udvikling i AVS-landene: Beslutningen vedtoges.

AP/2750, om den kulturelle dimension i udviklings samarbejdet, herunder også aspekter vedrørende kulturarv og turisme: Beslutningen vedtoges med 1 ændringsforslag.

AP/2749/KOMP., om det bidrag, som forskning og videnskab — herunder også informationsteknologierne — yder til en bæredygtig udvikling: Beslutningen vedtoges.

10. Diverse sager

Formanden, Lord Plumb takkede Fleming Bjørnekær, direktør i Rådet, som siden 1989 havde haft Den Paritetiske Forsamling som ansvarsområde, for dennes indsats, idet Bjørnekær ville trække sig tilbage i juli 1999.

Formanden gav meddelelse om Præsidiets forslag om at nedsætte to nye arbejdsgrupper:

- Sanktioners og navnlig embargoers konsekvenser for befolkningen i de lande, der rammes af sådanne foranstaltninger (ordfører: AVS; formand: EU).
- Anvendelse af varige energikilder i AVS-landene (ordfører EU; formand: AVS).

Formanden, Lord Plumb, oplyste, at der ingen indvendinger var fremsat mod disse forslag.

11. Tid og sted for næste møde.

Formanden, Lord Plumb, meddelte, at den næste samling ville finde sted på Bahamas-øerne den 11.-14. oktober 1999, samt at der ingen indvendinger var fremsat mod dette forslag.

12. Afslutning af mødet

Lord Plumb and T.D. Mogami, formænd, takkede deltagerne og arrangørerne.

(Mødet afsluttet kl. 14.00)

Lord PLUMB og T.D. MOGAMI

Formænd

D. NICKEL og N.P. MAGANDE

Generalsekretærer

BILAG I

ALFABETISK LISTE OVER MEDLEMMERNE AF DEN PARITETISKE FORSAMLING AVS-EU

AVS-repræsentanter

ANGOLA
ANTIGUA OG BARBUDA
BAHAMAS
BARBADOS
BELIZE
BENIN
BOTSWANA
BURKINA FASO
BURUNDI
CAMEROUN
COMORERNE
CONGO
CÔTE D'IVOIRE
DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK
DEN DEMOKRATISKE REPUB. CONGO
DJIBOUTI
DOMINICA
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK
ERITREA
ETIOPIEN
FIJI
GABON
GAMBIA
GHANA
GRENADA
GUINEA
GUINEA-BISSAU
GUYANA
HAITI
JAMAICA
KAP VERDE
KENYA
KIRIBATI
LESOTHO
LIBERIA
MADAGASCAR
MALAWI
MALI
MAURITIUS
MAURITANIEN
MOZAMBIQUE
NAMIBIA
NIGER
NIGERIA
PAPUA NY GUINEA
RWANDA
SAN CHRISTOPHER OG NEVIS
SAINT LUCIA
SAINT VINCENT OG GRENADINERNE
SALOMONØERNE
SAMOA
SAO TOME OG PRINCIPE
SENEGAL
SEYCHELLERNE
SIERRA LEONE
SOMALIA
SUDAN
SURINAM
SWAZILAND
SYDAFRIKA
TANZANIA

Europa-Parlamentet

AELVOET
ALDO
AMADEO
ANDRÉ-LÉONARD
ANDREWS
ANTONY
BALDARELLI
BALDI
BALDINI
BEREND
BERTENS
BONTEMPI
CACCAVALE
CARLOTTI
CARNERO GONZÁLES
CASINI, Carlo
CASTAGNÈDE
CHANTERIE
CORRIE
CUNHA
CUNNINGHAM
DELCROIX
ESCUDERO
FASSA
FERNÁNDEZ MARTÍN
GARCÍA ARIAS
GHILDARDOTTI
GILLIS
GIRÃO PEREIRA
GLASE
GRÖNER
HORY
HUME
JUNKER
KINNOCK
KOKKOLA
KUHN
LANNOYE
LEHIDEUX
McGOWAN
MAIJ-WEGGEN
MIRANDA
MORRIS
MOUSKOURI
NEYTS-UYTTEBROEK
NORDMANN
PAASIO
PETTINARI
Lord PLUMB
PONS GRAU
van PUTTEN
RACK
RASCHHOFER
REDING
ROBLES PIQUER
ROCARD
SANDBAEK
SAUQUILLO PÉREZ DEL ARCO
SCHIEDERMEIER
SCHMIDBAUER
SCHWAIGER

TCHAD
TOGO
TONGA
TRINIDAD OG TOBAGO
TUVALU
UGANDA
VANUATU
ZAMBIA
ZIMBABWE
ÆKVATORIALGUINEA

SOUCHET
TELKÄMPER
THOMAS
TORRES COUTO
VANHECKE
VECCHI
VERWAERDE
VIOLA
WIELAND
WÜRTZ

BILAG II

DELTAGERLISTE

MOGAMI, medformand (Botswana)

DAWIT (Ethiopien), NF
BETHEL (Bahama), NF
GABAAKE (Botswana), NF
NORRIS M. CHARLES (Dominica), NF
LIGAIRI (Fiji), NF
MANDENG (Camerun), NF
B. KPOTO (Liberia), NF
DIALLO (Mali), NF
KURUNERI (Zimbabwe), NF
MA'AHANUA (Salomonøerne), NF
MAGANI (Tanzania), NF
ABAKAKA (Tchad), NF

DE SOUSA (Angola)
NGUEMA ONGUENE (Ækvatorialguinea)
CHELTENHAM (Barbados)
ABOUDOU (Benin)
NABOHO (Burkina Faso)
NGENZEBUHORO (Burundi)
BROU (Elfenbenskysten)
MUKEYA KYAMWIMBI (D.R. Congo)
MOUTI (Djibouti)
VASQUEZ (Den Dominikanske Republik)
WELDEGIORGIS (Eritrea)
RAWIRI (Gabon)
TOURAY (Gambia)
BAAH-DANQUAH (Ghana)
REDHEAD (Grenada)
KOUMBI DIALLO (Guinea)
DA SILVA GOMES (Guinea-Bissau)
LEBLANC (Haiti)
FITZ JACKSON (Jamaica)
MBELA (Kenya)
KOU MBA (Congo)
TEFO MABOTE (Lesotho)
RAMANANA (Madagaskar)

Lord PLUMB, medformand

KINNOCK, NF⁽¹⁾⁽²⁾⁽³⁾
VERWAERDE⁽¹⁾⁽²⁾
JUNKER, NF⁽²⁾⁽³⁾⁽⁴⁾
GILLIS, NF
SCHWAIGER, NF
VECCHI, NF⁽¹⁾⁽²⁾⁽³⁾
ROBLES PIQUER, NF

AELVOET
ALDO⁽¹⁾⁽²⁾
ANDRÉ-LÉONARD⁽³⁾⁽⁴⁾
BALDI
BEBEAR⁽³⁾⁽⁴⁾ (for BALDINI)
BEREND⁽¹⁾⁽²⁾
BERTENS
CARLOTTI⁽²⁾⁽³⁾⁽⁴⁾
CASTAGNÈDE⁽²⁾⁽³⁾⁽⁴⁾
CHANTERIE⁽¹⁾⁽³⁾⁽⁴⁾
CORRIE
CUNHA⁽²⁾⁽³⁾
CUNNINGHAM
DARRAS⁽²⁾⁽³⁾ (for BONTEMPI)
DELCROIX
ESCUADERO⁽³⁾⁽⁴⁾
FABRE-AUBRESPIY⁽¹⁾ (for SOUCHET)⁽⁴⁾
(for SANDBÆK)
FASSA⁽²⁾⁽³⁾
GARCIA ARIAS⁽²⁾⁽³⁾⁽⁴⁾
GIRÃO PEREIRA⁽²⁾⁽³⁾
GRÖNER⁽⁴⁾
KUHN
LEHIDEUX
McGOWAN
MAIJ-WEGGEN
MUTIN⁽⁴⁾ (for GHILDOTTI)
NORDMANN⁽¹⁾⁽⁴⁾
van PUTTEN

⁽¹⁾ Til stede den 29. marts 1999.

⁽²⁾ Til stede den 30. marts 1999.

⁽³⁾ Til stede den 31. marts 1999.

⁽⁴⁾ Til stede den 1. april 1999.

BABA (Mauritanien)	ROCARD ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
CLAIR (Mauritius)	SANDBÆK ⁽⁴⁾ ⁽¹⁾
MUCHANGOS (Mozambique)	SAUQUILLO PEREZ DEL ARCO ⁽¹⁾
WOHLER (Namibia)	SCARBONCHI ⁽¹⁾ (for HORY)
ABDOU-SALAYE (Niger)	SCHMIDBAUER
OGUNSANWO (Nigeria)	SOUCHET ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Sir KAPUTIN (Papua Ny Guinea)	TELKÄMPER
SEBARENZI KABUYE (Rwanda)	VANHECKE ⁽²⁾ ⁽³⁾
MPONDA (Zambia)	WÜRTZ ⁽⁴⁾
MEREDITH (Samoa)	
DAN SOKO (Senegal)	
FAURE (Seychellerne)	
EBRAHIM (Sydafrika)	
DE VIVENOT (Saint Christopher og Nevis)	
THOMAS (Saint Vincent og Grenadinerne)	
LAURENT (Saint Lucia)	
SHIDDO (Sudan)	
RAMKHELAWAN (Surinam)	
DLAMINI (Swaziland)	
PERE (Togo)	
KINEANGANFOFO (Tonga)	
GORDON (Trinidad und Tobago)	
NTAMBI (Uganda)	
AREM-MAÏTART (Den Centralafrikanske Republik)	

Observatører:*Cuba:*

CROMBET, MARTINEZ CORDOBES, MUJICA CANTELAR, RODRIGUEZ

Anmeldt forfald:

ANTIGUA OG BARBUDA, BELIZE, CAPO VERDE, COMORERNE, MALAWI, SAO TOME OG PRINCIPE, SIERRA LEONE, SOMALIA, TUVALU og VANUATU

Til stede under mødet:

ANGOLA	BAHAMAS	BURUNDI
HAMUKUYA	DAVIS	NIYUHIRE
PRATA		NIJIMBERE
ALVES PRIMO	BARBADOS	NIYUNGEKO
CABONGO	KING	
	PHILLIPS	CÔTE D'IVOIRE
ÆKVATORIALGUINEA		KANON
MBA EKUA MIKO	BENIN	BAMBA
ELA NDONGO	HINVI	ANET N'ZI NANAN K.
NSOBEYA EFUMAN	CARRENA-AZ.	KAKO OURAGA
OLO ANDEME		N'DRI KOFFI MARIUS
	BOTSWANA	GBAKAYORO GBIZIE
ETIOPIEN	MANYEULA	BANNY
OLANGO	MOAGI	SOSSAH
ZERAY		
DINBERU	BURKINA FASO	DEN DEMOKRATISKE REPU- BLIK CONGO
ROBLEH	PARE	MANGAYA YANGE
BIRYE	ZAN	KABEYA TSIPATA
DELIL	BALIMA	TSHIBOLA

⁽¹⁾ Til stede den 30. marts 1999.⁽²⁾ Til stede den 31. marts 1999.⁽³⁾ Til stede den 1. april 1999.⁽⁴⁾ Til stede den 29. marts 1999.

**DEN DOMINIKANSKE
REPUBLIC**

IRONELIS MATEO

ERITREAEIESAB
FESSAHA
ROBINET**GABON**REKANGALT
NGOYE-MALOUMBI
MOUSOOUNDA
GOULONGANA
NDONG-NGOUA
ANGUILE
RANOZINAULT
GERBE
NDEMBET
AKOUMBOU**GHANA**YEBOAA I
ADIH
ABASS**GUINEA**YAYA
DIARSO**GUINEA-BISSAU**

RUI MENDES

HAITIBERNARDIN
MADISTIN
AZOR-CHARLES
BERNARD**JAMAICA**BARNES
LODGE**CAMEROUN**BASSONG
BYAKOLO
NGONO**KENYA**KOMBO
MWANZIA
LOYATUM
ROTICH
M'MELLA
NGENGA
MESHACK MITEI**CONGO**BONBETE
DOUKORO
EYENI
BOBBIA
DIMILOUOMAT EKEMI
KOUYOUKILA**LESOTHO**

LECHESA

LIBERIAWLLIAMS
GARLAWULO
KOUKOU
TOWNSEND
MOMO
CONORMIA
BORSAY
GUAH
TELEWODA**MADAGASCAR**

RAZAFINIARINORO

MALIKOUYATE
IMBARCAOUANE
GAKOU
DIARRA
DIALLO
DANSOKO
DIAKITE**MAURITANIEN**SY
SABARY
DIAW**MAURITIUS**WANT CHAT KWONG
SERVANSINGH
GOVINDEN**MOZAMBIQUE**ERNESTO
NKAVADEKA
BANZE**NAMIBIA**NGAVIRUE
MATJILA**NIGERIA**OLISA
OKUJAGU
YAKUBA
ADEGBAYO
KESHI
DAMA**PAPUA NY GUINEA**CHARLIE
SMITH
PEPSON
TUMBU
TO BOLTON**RWANDA**HODALI NSINGA
SAFARI
MANZI BAKURAMUT
UYISENGA
KABALIRA**ZAMBIA**CHABALA
CHALWE**SAMOA**

MEREDITH

SENEGALKANDE
DIABKHALE**ZIMBABWE**NYATHI
MUMBENGEGWI
MUPAMBIREYI
MUSHURE**SUDAN**AMBROSE
GINDIEL
ATABANI
OSMAN
HOILE**SURINAM**PLAYFAIR
IMAMDI
SPIER**SYDAFRIKA**MARS
KING**SWAZILAND**

DLAMINI

TANZANIASLAA
KARUME**TOGO**BONTCHI
GBONE
NYAWOUAME**UGANDA**

NNAMOJO

**DEN CENTRAL-AFRIKANSKE
REPUBLIC**

SORONGOPE ZOUMA

AVS-EU-MINISTERRÅDETWIECZOREK-ZEUL
SAITOTIFormand for Rådet for Den Europæiske Union
Formand for AVS-Rådet**AVS-AMBASSADØRUDVALGET**

MUMBENGE GWI Zimbabwe

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

BJØRNEKÆR

Direktør

EUROPA-KOMMISSIONEN

PINHEIRO

Kommissær med ansvar for de eksterne forbindelser AVS, Sydafrika,
Lomé

LOWE

Kommissionen

PETIT

Kommissionen

CLARKE

Kommissionen

STENBERG

Kommissionen

ENDVIDERE DELTOGAJELLO
OTUNNUEU's særlige repræsentant for De Store Søers Område
Sonderbeauftragter des Generalsekretariats der Vereinten Nationen für
Kinder und militärische Konflikte**WIRTSCHAFTS- UND SOZIALAUSSCHUSS**

MALOSSE

Direktør, fransøiscke Industrie- og Handelskammer

BAEZA

Medlem af Det Økonomiske og Sociale Udvalg

PAUL de BARCHIFONTAINE

Generalsekretær, den belgiske landbrugssammenslutning

CENTRET FOR INDUSTRIEL UDVIKLINGSHARMA
SALVI**DET TEKNISKE CENTER FOR SAMARBEJDE PÅ LANDBRUGSOMRÅDET (TCL)**

BURGUET

Formand for AVS-konferencen af nationale handels- og industrikamre
og andre økonomiske aktører (Zimbabwe)

COOKE

Direktør

VERDENSBANKEN

WINTER JONES

SAMMENSLUTNINGEN AF AVS-STATERNES NATIONALE HANDELS- OG INDUSTRIKAMRE OG ØVRIGE ØKONOMISKE AKTØRER

BERNARD

AVS-SEKRETARIATET

MAGANDE Næstgeneralsekretær

EU-SEKRETARIATET

LIBERATO Direktør

OAU

LEBA Direktør, den faste repræsentation i Bruxelles

NGO'er

van DRIMMELAN	Network Aprodev
MACKIE	Forbindelsesudvalget for Ikke-Statslige Organisationer
DEUCHARS	Forbindelsesudvalget for Ikke-Statslige Organisationer
HELMER	European Center on Pacific Issues
POHIVA	PCRC + NIFP
CHITALIA	IPPF-EN
BACKHURST	World Vision
NKOYEK	Congue
MBOUP	ACCT

BILAG III

VEDTAGNE BESLUTNINGER

	Side
— om regionalt samarbejde i AVS-landene(AVS-EU/2484/99/A/ændel.)	21
— om klimaændringer og små østater inden for rammerne af AVS-EU-samarbejdet(AVS-EU 2478/A/99/ændel.)	30
— om de fremtidige forbindelser AVS-EU(AVS-EU/2666/99/A/ændel.)	35
— om den indvirkning, som strukturforanstaltninger i den europæiske fiskerisektor har på den bæredygtige udvikling af AVS-landenes fiskerisektor(AVS-EU 2656/99/ændel.)	41
— om børns situation i AVS-landene(AVS-EU 2705/99/ændel.)	43
— om børnesoldater(AVS-EU 2706/99/ændel.)	46
— om situationen i området omkring De Store Søer, navnlig i Den Demokratiske Republik Congo(AVS-EU 2760/99/ændel.)	47
— om støtte til fredsprocessen i Burundi(AVS-EU 2743/99/ændel.)	49
— om situationen i Congo-Brazzaville(AVS-EU 2754/99/ændel.)	49
— om de genopblussede fjendtligheder mellem Etiopien og Eritrea(AVS-EU 2757/99/ændel.)	51
— om situationen i Nigeria(AVS-EU 2717/99/ændel.)	52
— om situationen i Sierra Leone(AVS-EU 2758/99/ændel.)	53
— om situationen i Guinea-Bissau(AVS-EU 2745/99/ændel.)	54
— om situationen i Angola(AVS-EU 2759/99/ændel.)	56
— om AVS-EU-samarbejde omkring og deltagelse i valgprocedurerne i AVS-landene samt Den Paritetiske Forsamlings rolle(AVS-EU /2748/99/ændel.)	57
— om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-rom(AVS-EU 2727/99/ændel.)	59
— om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-sukker(AVS-EU 2728/99/ændel.)	61
— om WTO's årtusind-forhandlingsrunde(AVS-EU 2752/99/ændel.)	62
— om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-bananer(AVS-EU 2756/99/ændel.)	64
— om WTO's årtusind-forhandlingsrunde(AVS-EU 2744/99/ændel.)	66
— om det civile samfunds deltagelse i udviklingsprocessen(AVS-EU 2751/99/ændel.)	67
— om små og mellemstore virksomheders betydning for en bæredygtig udvikling i AVS-landene(AVS-EU 2753/99/ændel.)	70
— om den kulturelle dimension i udviklingssamarbejdet, navnlig aspekterne vedrørende kulturarv og turisme(AVS-EU 2750/99/ændel.)	73
— om det bidrag, som forskning og videnskab — herunder også informationsteknologierne — yder til en bæredygtig udvikling(AVS-EU 2749/99/ændel.)	75

BESLUTNING⁽¹⁾**om regionalt samarbejde i AVS-landene**

Den paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,

— der henviser til betænkning fra Arbejdsgruppen om Regionalt Samarbejde i AVS-EU,

- A. der gør opmærksom på, at den regionale dimension indtager en central plads i forbindelserne mellem AVS og EU og uden tvivl er Lomé-konventionens vigtigste kendetegn,
- B. der betoner, at man, siden AVS-EU-samarbejdet blev indledt, har prioriteret det regionale samarbejde og den regionale integration,
- C. der henviser til, at der i den seneste tid er blevet indgået et voksende antal regionale aftaler på internationalt plan, der antager meget forskellige former, og som er blevet indgået af en lang række årsager; der bemærker, at forklaringen på den generelle tendens til regional integration ikke alene skal søges i økonomiske og handelsmæssige interesser,
- D. der har behandlet de hidtidige resultater af og perspektiverne for det regionale samarbejde og den regionale integration i AVS-landene,
 1. bekræfter, at det regionale samarbejde og den regionale integration er af betydning for AVS-landene, da man derigennem kan tage udfordringerne i forbindelse med globaliseringen op (især for de mindst udviklede udviklingslande), og da dette samarbejde og denne integration er en af nøglerne til vækst, udryddelse af fattigdom og opnåelse af en bæredygtig udvikling, hvorigennem marginaliseringen af AVS-landene kan bringes til ophør;
 2. betoner, at de dybere årsager til samt målsætningerne for og midlerne til etablering af regionalt samarbejde og regional integration varierer stærkt fra region til region og fra subregion til subregion, og at de enkelte regioner og subregioner har deres egne grunde til at forfølge dette mål;
 3. påpeger på baggrund af de hidtidige resultater i de forskellige regioner, at den politiske og sikkerhedsmæssige dimension er af afgørende betydning for et positivt resultat af enhver proces hen imod regional integration, og at freden er en forudsætning for regional udvikling;
 4. konstaterer, at der ikke findes nogen standardmodel for det regionale samarbejde og den regionale integration, og at der bør tages hensyn til de lokale behov og muligheder;
 5. bekræfter, at AVS-Gruppen skal fortsætte i sin nuværende form, men at der ikke desto mindre bør tages højde for de forskellige regioners og subregioners behov og særlige karakter;
 6. er fuldt ud klar over, at der har været vanskeligheder undervejs, og at resultaterne ikke har svaret til de opstillede målsætninger, men glæder sig over de fremskridt, der er sket i den seneste periode;
 7. faststholder, at Den Europæiske Unions rolle bør begrænses til støtte til de gennemførelsesforanstaltninger, der træffes i de forskellige regioner, og at det regionale samarbejde og den regionale integration først og fremmest afhænger af de berørte befolkningers vilje;
 8. mener, at den regionale integration ikke på nogen måde er i modstrid med den internationale liberaliseringsproces, men betragter den tværtimod som et middel, der sætter landene i stand til at forberede sig på denne proces og fremme en sådan integration;
 9. betoner, at den økonomiske integration kun vil være holdbar, hvis de grundlæggende økonomiske og politiske betingelser er gunstige, og hvis der er en langsigtet forpligtelse til at støtte integrationsprocessen; mener, at fælles interesser og politisk vilje er to nøgleelementer, som er afgørende for et positivt resultat; mener desuden, at andre faktorer også spiller en vigtig rolle, bl.a. fred og stabilitet, retsstatsprincipper, god regeringsførelse og makroøkonomisk stabilitet;

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

10. er af den opfattelse, at det regionale samarbejde i AVS-EU kun vil være effektivt, hvis der tages hensyn til alle disse faktorer;
11. mener, at den økonomiske integration bør være udgangspunktet og det vigtigste grundlag for et regionalt samarbejde;
12. minder om, at selv om det regionale samarbejde og den regionale integration er en prioritet for AVS-landene, kan disse mål kun opnås inden for rammer, som medvirker til at skabe fred, demokrati og respekt for menneskerettighederne, men derimod ikke på et etnisk grundlag, som kun giver anledning til en oplussen af had og skaber væbnede konflikter;

Afrika

13. minder om, at den regionale integration går tilbage til perioden forud for kolonitiden;
14. konstaterer, at en udviklingsmodel, der primært var udformet efter nationale interesser inden for rammerne af de tidligere kolonigrænser, siden 1960'erne har haft indflydelse på Afrikas ønske om at bekræfte dets identitet og sikre udvikling;
15. understreger betydningen af den strategiske afgørelse, som Afrika traf med Abuja-traktaten, hvorved Det Afrikanske Økonomiske Fællesskab blev oprettet;
16. mener, at Den Europæiske Union som led i sine forbindelser med Afrika har pligt til at bidrage til gennemførelsen af målsætningerne i Abuja-traktaten;
17. bekræfter på ny, at det regionale samarbejde og den regionale integration er af stor betydning i Afrika, bl.a. af følgende grunde:
 - Afrikas opsplitning i 54 lande har i størstedelen af disse lande gjort det umuligt at skabe de økonomiske betingelser for et levedygtigt nationalt marked og bæredygtige industrielle strukturer;
 - mange af de nuværende stater har kunstige grænser som følge af kolonimagternes grænsedragninger, som er til hinder for den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer;
 - de potentielle fordele der kan opnås ved regional integration, kan måles ud fra den uformelle økonomis og de uformelle handelsstrømmes omfang;
 - de forholdsmæssigt store transaktionsomkostninger, der skyldes den generelt lave befolkningstæthed, selv om befolkningstallet er steget;
 - de økonomiske og handelsmæssige strukturer begunstiger de oprindelige markeder, hvilket er til skade for de tværregionale forbindelser;
18. fastholder derfor, at den tilstræbte regionale integration, på baggrund af de fremherskende betingelser i Afrika, er et nødvendigt skridt henimod en harmonisk integrering af dette kontinent i verdensøkonomien;
19. mener, at de vanskeligheder, man indtil nu har oplevet, i realiteten gør det mere relevant at opnå et regionalt samarbejde og regional integration;
20. glæder sig over, at sådanne hindringer nu er blevet klart defineret, og at der blandt andet er tale om:
 - store forskelle i de forskellige landes størrelse og udviklingsniveau, om de er beliggende i randområder eller er østater, samt hvor stor politisk vægt de har, hvilket gør det yderst vanskeligt at skabe samhørighed;
 - de forskellige landes institutionelle svagheder;
 - statsfinansernes afhængighed af toldindtægterne;
 - opsplitningen af de afrikanske markeder, der forværres af, at nogle af valutaerne ikke er konvertible;

- indvirkningen fra konflikter, der hindrer alle fremskridt henimod regional integration samt den utilfredsstillende situation med hensyn til retsstatsprincipper, demokrati, god regeringsførelse og makroøkonomisk stabilitet, hvilket alt sammen er forudsætninger for både den nationale udvikling og den regionale integration;
- 21. glæder sig over, at den forbedrede økonomiske situation nu fremmer den økonomiske integration, som er særligt problematisk i perioder med lavkonjunktur, og at der er indført mere harmoniske makroøkonomiske politikker, hvilket gør det lettere at tilnærme disse til hinanden på regionalt plan;
- 22. glæder sig virkelig over, at den seneste tid har været kendetegnet af meget omfattende — omend uensartede — fremskridt i det regionale samarbejde og den regionale integration efter en lang periode, hvor det ikke lykkedes at overvinde ovennævnte vanskeligheder; konstaterer, at den udvikling, der er sket på få år, i nogle tilfælde svarer til eller overgår de resultater, som blev opnået i de to forudgående årtier;
- 23. fastslår, at fremskridtene i det regionale samarbejde og den regionale integration i Afrika svarer til de fremskridt, der er konstateret på det økonomiske og politiske plan, hvilket bekræfter — hvis en sådan bekræftelse skulle være nødvendig — at oprettelsen et afrikansk økonomisk fællesskab har været berettiget;
- 24. henleder opmærksomheden på, at fred og sikkerhed er blandt hovedmålsætningerne for de regionale organisationer;
- 25. fremhæver, at der er sket fremskridt med hensyn til gennemførelsen på nationalt plan af afgørelser, der er truffet på regionalt plan;
- 26. betoner, at der i større omfang tages højde for, at det er nødvendigt i højere grad at inddrage de økonomiske beslutningstagere og det civile samfund i integrationsprocessen;
- 27. konstaterer, at de forskellige regionale integrationsprocesser afviger stærkt;
- 28. understreger, at der i den senere tid har været stigende politisk vilje til at opnå fremskridt med den regionale integration, således at Afrika bliver et samfund, der kan ses og høres i internationale sammenhænge, og efterhånden bliver i stand til at fremvise sin identitet og opnå en bæredygtig udvikling;
- 29. er enig med de afrikanske ledere i, at udviklingen i Afrika enten vil ske på regionalt plan eller helt vil gå i stå;

Vestafrika

- 30. bemærker, at Vestafrika er en relativ homogen subregion, der har rige erfaringer med regional integration helt tilbage til perioden mellem det 10. og 15. århundrede;
- 31. konstaterer, at ECOWAS (Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater), der er den overordnede regionale sammenslutning i subregionen med 17 medlemslande, har opnået positive resultater på området for fri bevægelighed for personer, mens resultaterne er yderst beskedne, når det gælder det økonomiske samarbejde og liberaliseringen af handelen;
- 32. fremhæver de betydelige fremskridt, som er opnået af WAEMU (Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Union), der arbejder ihærdigt på at få gennemført en toldunion og koordineret de makroøkonomiske politikker; glæder sig over, at der i marts 1998 blev nedsat en interparlamentarisk komité i WAEMU-regi, og opfordrer til, at der oprettes et WAEMU-parlament i allernærmeste fremtid;
- 33. gør opmærksom på de særdeles positive resultater, som er opnået af ICDCS (Det Mellemstatslige Råd for Bekæmpelse af Tørken i Sahel-området), der med regional solidaritet som grundlag har kastet sig helhjertet ud i kampen mod tørke og ørkendannelse;
- 34. bemærker sig navnlig de konklusioner, som ICDCS er nået frem til, nemlig, at:
 - et vellykket regionalt samarbejde kræver, at befolkningerne deltager aktivt i fastlæggelsen af målsætninger og gennemførelsen af foranstaltninger;
 - det er afgørende, at de økonomiske muligheder øges, og at de menneskelige ressourcer udvikles;
 - de fremskridt, som sker med henblik på at øge fødevarerikkerheden og bekæmpe ørkendannelsen, kun er bæredygtige på subregionalt plan;

35. konstaterer, at de største vanskeligheder er opstået i forbindelse med den regionale integration i Vestafrika, herunder navnlig:

- krisen i 1980'erne, der tvang regeringerne til at prioritere indenrigspolitikken højest;
- manglende støtte på græsrodsplan (integrationsprocessen blev udformet befolkningens deltagelse, hvilket har bragt processens bæredygtighed og gennemførelsen af programmerne i fare);
- det store antal regionale organisationer i Vestafrika (omkring fyrre);

36. glæder sig over, at der er flere gode grunde til at tro, at konjunkturerne nu er særligt gunstige for den regionale integration i Vestafrika, og at tiden derfor er kommet til at puste nyt liv i denne proces;

37. bemærker specielt, at takket være den Europæiske Unions indsats, tager donorerne, i særdeles hed Bretton Woods-institutionerne, nu hensyn til det nationale aspekt;

38. konstaterer, at ECOWAS og WAEMU søger at opfylde samme målsætninger, hvilket skaber et grundlag for samarbejde, og glæder sig over, at de to organisationers ledere har besluttet at gå denne vej;

39. gør opmærksom på, at ECOWAS' medlemsstater har undertegnet en ikke-angrebspagt og nedsat en forligskomiteé og en observatørgruppe, og at denne organisations intervention i Liberia — den første af sin art — gav positive resultater;

Centralafrika

40. gør opmærksom på, at Centralafrika er den del af Afrika, hvor den regionale integration har vist sig mest kompliceret — først og fremmest af politiske årsager;

41. fastslår, at ECCAS (Det Økonomiske Fællesskab af Centralafrikanske Stater) nok er det bedste eksempel på, hvordan manglende resultater har været kendetegnende for en regional organisation, der blev oprettet som led i Lagos-aktionsplanen og Abuja-traktaten, uden at de politiske forudsætninger for succes var til stede:

- regionen var ramt af konflikter og humanitære katastrofer;
- modsætningsforholdet mellem den langsigtede strategi, som var nødvendig for den regionale integrationsproces, og en manglende eller utilstrækkelig national politik;
- organisationen manglede de nødvendige ressourcer til sin drift, hvilket hovedsageligt skyldtes uregelmæssige indbetalinger af bidrag;

42. konstaterer, at årsagen til, at ECGL (Det Økonomiske Fællesskab af Landene omkring De Store Søer) ikke har haft succes, skyldtes humanitære katastrofer, og at dens virksomhed blev overlappet af andre regionale organisationers arbejde;

43. henviser til, at regionen råder over store ressourcer og muligheder, og at både udviklingen og integrationen i regionen er betinget af, at konflikterne løses, og at der skabes politisk og økonomisk stabilitet;

44. tager til efterretning, at der på subregionalt plan er blevet oprettet Det Økonomiske og Monetære Fællesskab af Centralafrikanske Stater (EMCCA), som skal erstatte Toldunionen og Den Økonomiske Union mellem De Centralafrikanske Stater (CEUCA) med henblik på at harmonisere politikkerne og etablere lovgivningsmæssige og økonomiske rammer, der begunstiger investeringer og oprettelse af et fælles marked;

Østafrika og Afrikas Horn

45. konstaterer, at Østafrika ikke er en region med en specielt klar identitet i økonomisk og geografisk henseende, hvilket er forklaringen på, at der her er opstået en række forskellige regionale organisationer;

46. fremhæver de store fremskridt i forbindelse med liberaliseringen af den tværregionale samhandel, som er opnået af PTA (Den Økonomiske Præferencezone for Staterne i Østafrika og Det Sydlige Afrika), der nu er omdannet til COMESA (Det Østlige og Sydlige Afrikas Fællesmarked); påpeger imidlertid, at organisationens succes er blevet undergravet af politiske og sikkerhedsmæssige problemer i flere af dens medlemsstater;

47. understreger at Det Østafrikanske Samarbejde, der blev genoplivet i 1996, omfatter en gruppe af lande, som har samme sprog-, kultur- og infrastruktur, hvilket skaber forudsætninger for partnerskabsforbindelser og regional integration;
48. betoner, at varige fremskridt i den regionale integrationsproces på mellemlang og lang sigt kræver, at de forskellige regionale fællesskaber afgrænses bedre i geografisk henseende;
49. understreger, at IGAD, hvis oprindelige formål var bekæmpelse af tørke og ørkendannelse, er blevet til et regionalt økonomisk fællesskab, der som hovedopgaver har sikring af fødevarerforsyning, miljøbeskyttelse, økonomisk samarbejde og konfliktforebyggelse;

Det sydlige Afrika og Det Indiske Ocean

50. konstaterer, at hovedmålsætningen for den regionale integration i denne region ikke er at skabe indbyrdes afhængighed, da en sådan situation har bestået længe, bl.a. som følge af betydelige kapitalbevægelser, omfattende tværregionale migrationer og oprettelse af de nødvendige regionale infrastrukturer for at sikre let adgang til indlandsstater og kyststater;
51. konstaterer, at regionens industrielle dynamik og dannelsen af et regionalt marked er resultatet af protektionistiske foranstaltninger, som har muliggjort en reel industrialisering, og hvis ophævelse ikke ville være uden konsekvenser for beskæftigelsen — i hvert fald på kort sigt;
52. henleder opmærksomheden på skævhederne mellem regionens lande og de heraf resulterende uensartede og uharmoniske forbindelser og fremhæver i den forbindelse, hvor vanskeligt det er at løse spørgsmålet om, hvilke omkostninger og fordele der er forbundet med integrationen;
53. bemærker, at udsigten til udvikling af store projekter, der vedrører udvinding og transport af naturressourcer, er en stærk tilskyndelse til integration;
54. konstaterer, at SACU (Det Sydlige Afrikas Toldunion), der er den ældste regionale organisation på kontinentet, har ophævet de toldmæssige og ikke-toldmæssige hindringer og indført en fælles ydre told og konvertibilitet for de valutaer, der er knyttet til den sydafrikanske rand, og at denne toldunion kæmper med vanskeligheder i forbindelse med udligningsordninger, hvorfor det er afgørende, at der skabes et mere sammentømret og konkurrencedygtigt økonomisk område med udsigt til en høj og varig vækst ved at prioritere de regionale økonomiske interesser på lang sigt;
55. anerkender den succes, som SADCC (Konferencen til Koordinering af Udviklingen i Det Sydlige Afrika) har haft med hensyn til det funktionelle samarbejde, navnlig forbedring af transportkorridorer, som har udviklet sig på grundlag af samarbejdet mellem Sydafrikas nabolande under apartheidstyret; fremhæver de gode resultater, som SADCC har opnået inden for sektorpolitikken (transport, kommunikation, energi, osv.); bemærker desuden, at resultaterne på handels- og investeringsområdet har været mere moderate som følge af vanskelighederne med at harmonisere medlemsstaternes interesser på regionalt plan;
56. understreger, at målet for SADC (Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab), der har afløst SADCC, er oprettelse af et udviklingsfællesskab, der skal være mere end et rent økonomisk fællesskab, da det ikke kun omfatter oprettelse af et fælles marked og harmonisering af den økonomiske og monetære politik, men også vedrører de fælles økonomiske, politiske og sociale værdier og specielt behovet for ansvarlig regeringsførelse, inddragelse af befolkningen og bekæmpelse af fattigdom;
57. betoner også, at en styrkelse af solidariteten, freden og den regionale sikkerhed er et af de vigtige aspekter i denne aftale, og at SADC's parlamentariske forum, der er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, vil behandle spørgsmål, som vedrører menneskerettighederne og de demokratiske principper;
58. gør opmærksom på, at flere af regionens lande både er medlemmer af SADC og COMESA, og at de to organisationers sammensætning ændrer sig i et hurtigt tempo, og at der er en vis indbyrdes konkurrence; mener, at denne situation fører til ressourcespild, og at situationen bør afklares i alle de pågældende landes interesse;

59. påpeger, at de AVS-lande, som er med i Kommissionen for Det Indiske Ocean (IOC), alle er medlemmer af COMESA (og at nogle af dem også er medlemmer af SADC), og at andre er medlemmer af Sammenslutningen for Regionalt Samarbejde mellem Landene i Det Indiske Ocean, at IOC's målsætninger er et politisk samarbejde, et socialt og økonomisk samarbejde og et operationelt samarbejde; påpeger endvidere, at det økonomiske samarbejde mellem disse stater ikke har været særligt tilfredsstillende, hvorimod det operationelle samarbejde om spørgsmål af betydning for de små østater, hvor der sker en økonomisk udvikling (navnlig med hensyn til miljøet og turismen), har vist sig at være yderst tilfredsstillende;

60. betoner den indsats, som Kommissionen for Det Indiske Ocean har gjort for at udvikle det regionale samarbejde mellem østaterne i dette område; bemærker, at udviklingen i den institutionelle struktur burde gøre det lettere at nå de fastsatte mål og overvinde de hindringer, der hidtil har været;

Det Grænseoverskridende Initiativ (CBI)

61. henleder opmærksomheden på, at Det Grænseoverskridende Initiativ (CBI) er et interessant og originalt tiltag med deltagelse af en række lande i Østafrika, det sydlige Afrika og Det Indiske Ocean, og at det på flere punkter adskiller sig fra de gængse metoder til fremme af den regionale integration i Afrika, bl.a. ved, at det satser på

- eksterne forbindelser og en mindre protektionistisk holdning,
- direkte inddragelse af den private sektor i de tekniske arbejdsgrupper, der er nedsat på nationalt plan,
- komplementaritet mellem regionale og nationale politikker,
- anvendelse af en fleksibel strategi med varierende tempo;

62. mener, at CBI's succes er til fordel for de regionale økonomiske fællesskaber, navnlig hvad angår bidragsydernes støtte, den private sektors rolle, overtagelse af de midlertidige omkostninger i forbindelse med integrationen, teknisk bistand og kapacitetsforøgelse;

Vestindien

63. understreger den sårbare og skrøbelige økonomiske situation i landene i Vestindien og deres afhængighed af vareeksport (navnlig bananer, sukker og rom);

64. glæder sig over de nylige fremskridt i regionen med hensyn til regionalt samarbejde og regional integration;

65. noterer sig med stor interesse forslaget fra Den Dominikanske Republik om en strategisk alliance mellem Vestindien og Centralamerika, som kunne få indflydelse på den samlede udviklingsstrategi ved at bidrage til fremme af konkurrenceevnen og den økonomiske vækst ved at styrke den produktive og teknologiske kapacitet i regionen, tiltrække udenlandske investeringer og bidrage til en samordning af handelspolitikken inden for de forskellige internationale ordninger, hvori de deltager;

66. henleder desuden opmærksomheden på den afgørelse, som lederne fra Caricom-landene traf på deres møde i St. Lucia den 30. juni-4. juli 1998 om at etablere et fælles marked inden udgangen af 1999;

67. er derfor af den opfattelse, at Den Europæiske Union må øge sin støtte til samarbejdet og den regionale integration i Vestindien;

68. går ind for, at der indføres en særlig ordning, der skal yde bistand til de sårbare og skrøbelige østater; henleder i den forbindelse opmærksomheden på, at det er nødvendigt at anerkende værdien af det kommende sårbarhedsindeks i forbindelse med vurderingen af udviklingssituationen og behovene i de små sårbare østater;

Stillehavsområdet

69. konstaterer, at selv om AVS-landene i denne region er spredt over et meget stort område, udgør de alligevel en enhed, som er knyttet sammen i kraft af traditionelle værdier, så som

- fred, demokrati og retsstatsprincipper,
- viljen til i fællesskab at sikre deres udvikling efter de forskelligartede forhold i kolonitiden;

70. glæder sig over, at de otte AVS-stater i det sydlige Stillehav ønsker at opretholde og styrke deres forbindelser til gruppen af AVS-stater på den ene side og til EU på den anden side;

71. fremhæver, at AVS-landene i Stillehavsområdet har vist vilje til at samarbejde inden for AVS-Gruppens og AVS-EU-samarbejdets rammer, bl.a. med henblik på at overvinde hindringerne for deres små og isolerede økonomier, samt til at fremme en langsigtet økonomisk og social udvikling inden for disse rammer;

72. er af den opfattelse, at landene i Stillehavsområdet ved at handle på regionalt plan bl.a. kan få gavn af stordriftsfordele, være i stand til at føre mere effektive forhandlinger om internationale aftaler, fremme adgangen til markederne og finde støtte for deres nationale politik;

73. kræver derfor, at der tages specielt hensyn til, at AVS-landene i Stillehavsområdet er svage, små, isolerede og dermed sårbare;

74. understreger betydningen af Det Sydlige Stillehavsområdes Økonomiske Forum, ikke blot med henblik på at styrke det økonomiske samarbejde, men også for at garantere freden og sikkerheden i regionen; understreger desuden den betydning, som Melanesian Spearhead Group (MSG) har;

Det regionale samarbejde i AVS-EU-regi

75. konstaterer, at det regionale samarbejde i AVS-EU-regi hidtil ikke har kunnet betragtes som en succes trods de store beløb, som er anvendt hertil, og bemærker for eksempel, at Revisionsretten efter sin vurdering af de samlede virkninger af programmet til fremme af regionalt samarbejde, nåede frem til den konklusion, at det kun havde bidraget meget lidt til gennemførelsen af de grundlæggende målsætninger for det regionale samarbejde;

76. finder det glædeligt, at man har taget ved lære af fortidens fejltrin, og at problemområderne nu er blevet klarlagt, hvilket skaber gode forudsætninger for at overvinde hindringerne;

77. betoner, at andre samarbejdsformer end regional integration er af betydning og kan bidrage til større forståelse og solidaritet på regionalt plan;

78. bekræfter, at det nu er både muligt og nødvendigt at sætte nyt skub i bestræbelserne på at støtte det regionale samarbejde og den regionale integration i AVS-EU-regi; mener især, at man bør støtte sig til de positive erfaringer, der er gjort;

79. understreger, at det økonomiske samarbejde aldrig bør betragtes isoleret fra dets humanitære aspekter, hvilket betyder, at en økonomi skal tjene sit folk, og især, at økonomiske og finansielle transaktioner ikke bør isolere økonomiske faktorer fra de virkninger, som de rent faktisk har for den berørte befolkning for så vidt angår fødevarer, undervisning, boliger, sundhedsforsorg, kultur og fremskridt hen imod fred;

80. går selv, for så vidt angår denne betænkning, ind for, at der vedtages særlige foranstaltninger, hvor der tages hensyn til behovene, de særlige karakteristika, svaghederne og de forskellige udviklingsniveauer i regionerne, subregionerne og de østater, der befinder sig i en udviklingsproces, som led i den samlede AVS-EU-aftale;

81. mener, at hver enkelt region har sine egne særlige begrænsninger, dynamik og muligheder, og at samarbejdet inden for AVS-EU bør styrke og underbygge disse eksisterende regionale initiativer, som er realistiske og bæredygtige; mener desuden, at initiativerne under alle omstændigheder skal komme fra regionerne selv;

82. er imidlertid af den opfattelse, at en række fælles problemer må løses, hvilket kræver pragmatiske og fleksible instrumenter til støtte for de forskellige politikker til fremme af den økonomiske integration;

83. mener, at udgangspunktet for alle regionale projekter fremover skal være spørgsmålet om, hvorvidt et givet projekt er en hensigtsmæssig regional strategi (og i bekræftende fald hvorfor), og at der bør tages hensyn til de særlige problemer og hindringer i denne forbindelse, som små østater, der er i gang med en økonomisk udviklingsproces, oplever;
84. går ind for, at der udvikles incitament, som gør det muligt at yde særlig støtte til regioner og subregioner, der i praksis udviser en reel vilje til økonomisk integration; mener, at en sådan integrationsfremmende mekanisme kunne have form af støtte fra budgettet til betalingsbalancen eller særlige udligningsordninger;
85. mener, at det er væsentligt, at forudsætningerne for regional integration fastlægges klart fra starten;
86. mener, at der i højere grad bør fokuseres på princippet om »en variabel geometri«, således at intet land hverken føler sig udelukket eller hæmmet;
87. mener, at programmerne til fremme af den regionale integration bør udgøre fundamentet for de prioriterede samarbejdssektorer;
88. er af den opfattelse, at det er af afgørende betydning for en effektiv gennemførelse af de regionale programmer, at der udpeges behørigt befuldmægtigede, effektive regionale partnere i AVS-staterne, hvilket derfor bør være et af hovedelementerne i AVS-EU-samarbejdet;
89. mener, at der bør gøres noget ved mangfoldigheden af institutioner og deres overlappende arbejde;
90. mener, at en politisk forpligtelse til at gennemføre regionale politikker på nationalt plan er afgørende;
91. går ind for, at Den Europæiske Union støtter de regionale organisationer i forhold til den indsats, de gør;
92. mener, at tilsynet med og opfølgningen af programmerne og projekterne i høj grad bør forbedres;
93. går ind for, at Den Europæiske Union støtter regionale sikkerhedsaftaler på det tekniske område, og henstiller, at der indføres regionaliserede mæglingsstrukturer, således at de etniske, sproglige, sociale, økonomiske og religiøse spændinger kan overvåges;
94. mener, at den regionale integrationsproces hidtil har haft en udpræget bureaukratisk karakter, og at det fremover må sikres, at alle aktører (organisationer fra det civile samfund, regionale og lokale myndigheder, ngo'er, den private sektor osv.) på forskellig måde effektivt deltager i processen;
95. mener, at genforhandlingerne om en ny aftale mellem Den Europæiske Union og AVS-landene som afløser for Lomé IV-konventionen kommer på et tidspunkt, hvor forudsætningerne for en kraftig udvidelse af støtten til regionalt samarbejde og regional integration er til stede;
96. mener derfor, at den nye aftale som helhed, såvel som de individuelle komponenter, herunder også handelsbestemmelserne, bør fremme denne støtte og under ingen omstændigheder må skade den;
97. går derfor i den forbindelse ind for en generel AVS-EU-rammeaftale, der blandt andet i fornødent omfang definerer målsætningerne, principperne og de praktiske ordninger for særftaler med regioner og subregioner, som supplement til den nye AVS-EU-konvention;
98. mener, at det monetære samarbejde blandt AVS-landene vil gøre det muligt at lette det kommercielle og regionale samarbejde betydeligt; mener i den forbindelse, at EU bør støtte et sådan samarbejde, og at indførelsen af euroen, som vil betyde oprettelse af et stort område med monetær stabilitet, vil åbne mulighed for, at der kan indgås aftaler, der fra starten har som mål at medvirke til stabile valutaer i AVS-landene;

99. mener, at samarbejdet på det statistiske område bør være et af aspekterne for samarbejdet mellem AVS og EU med henblik på at:

- lette gennemførelsen af nationale politikker og politikker for udviklingssamarbejdet,
- stimulere til investeringer og økonomisk udvikling,
- medvirke til at hindre økonomiske kriser;

100. går under ovennævnte forudsætninger ind for, at der i sådanne aftaler tages hensyn til alle relevante forhold — ikke bare de økonomiske og handelsmæssige aspekter, men også til den politiske og sikkerhedsmæssige dimension;

101. opfordrer Kommissionen til på et passende tidspunkt at fastlægge fremskridtsindikatorer for de forskellige regioner og for de grænseoverskridende initiativer under hensyntagen både til den økonomiske udvikling og de kulturelle og sociale dimensioner og behovet for at forbedre livskvaliteten; opfordrer endvidere Kommissionen til regelmæssigt at forelægge beretninger om de tendenser, der konstateres i fremskridtsindikatorerne, ved at udarbejde beretninger om disse tendenser;

102. mener i den forbindelse, at det er nødvendigt, at AVS-EU-institutionerne suppleres på regionalt og subregionalt plan, og foreslår derfor, at der afholdes møder i Rådet for Den Europæiske Union og Den Paritetiske Forsamling på begge disse niveauer; er navnlig af den opfattelse, at sådanne møder vil gøre det muligt for de forskellige samarbejdsaktører (den private sektor, det civile samfund, ngo'er, osv.) at engagere sig mere helhjertet;

103. understreger de muligheder, som frembyder sig ved, at Fællesskabets yderste randområder befinder sig i Vestindien, Det Indiske Ocean, Atlanterhavet og Stillehavet samt i de oversøiske lande og territorier, der er associerede med EU-staterne og AVS-staterne;

104. bekræfter betydningen af stærke partnerskaber og et dynamisk samarbejde mellem de yderste randområder, de oversøiske lande og territorier og AVS-staterne med henblik på en harmonisk udvikling for alle partnere og deres gradvise integration i verdenshandelen under hensyntagen til det enkelte lands særlige karakteristika og legitime interesser;

105. håber derfor, at en kombination af følgerne af de kommende reformer af Unionens forbindelser med AVS, de oversøiske lande og territorier og de yderste randområder vil sætte Kommissionen og Rådet i stand til at vedtage en samordnet og sammenhængende strategi, der gør det muligt for disse tre grupper at etablere decentraliserede partnerskaber som led i en fremtidig regionalisering af aftalerne mellem AVS og EU;

106. opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at inddrage de oversøiske regioner, lande og territorier snævert i fastlæggelsen af de politiske, økonomiske og kommercielle regionale og subregionale partnerskaber, som Unionen håber at kunne etablere med sine partnere i Afrika, Vestindien og Stillehavet inden år 2005;

107. opfordrer blandt andet til, at der som et led i de regionaliserede politiske partnerskaber foretages en grundlæggende omorganisering af strukturerne for den politiske dialog, især Den Paritetiske Forsamling, således at repræsentanterne for de omkringliggende yderste randområder og oversøiske lande og territorier kan inddrages hensigtsmæssigt heri;

108. opfordrer til, at alle fremtidige regionale aftaler mellem AVS og EU i fuld udstrækning tager højde for de yderste randområders og de oversøiske lande og territoriers placering i eller nær de geografiske regioner, som de finder anvendelse på;

109. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING⁽¹⁾**om klimaændringer og små østater inden for rammerne af AVS-EU-samarbejdet**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til betænkning fra Arbejdsgruppen om Klimaændringer og Små Østater (AVS-EU 2478/A/99/ændel. og AVS-EU 2478/B/99/ændel.),
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om klimaændringer, små østater og miljø,
 - der henviser til de relevante bestemmelser i FN's rammekonvention om klimaændringer, som udtrykkeligt anerkender den sårbare og særlige situation, som udviklingslandene befinder sig i, navnlig de små østater og andre lande med lavtliggende kystområder eller områder, der er udsat for tørke og ørkendannelse,
 - der navnlig henviser til artikel 4, stk. 1, litra e), stk. 3, stk. 4, stk. 5, stk. 7 og stk. 8 i FN's rammekonvention, som fastsætter de udviklede landes (herunder EU's og medlemsstaternes) forpligtelser til at støtte udviklingslandene med finansielle ressourcer og teknologioverførsel,
 - der henviser til Kyoto-protokollen til rammekonventionen, navnlig dens artikel 12 om mekanismen for bæredygtig udvikling,
 - der henviser til Buenos Aires-handlingsplanen, som er indeholdt i beslutningerne fra den 4. konference mellem parterne i rammekonventionen, som opfordrer industrilandene til at tilvejebringe midler gennem den globale miljøfacilitet (GEF) til at afbøde de negative virkninger af klimaændringerne og til at minimere deres skadevirkninger,
 - der henviser til handlingsprogrammet for små østater vedtaget på FN's konference om bæredygtig udvikling i små østater blandt udviklingslandene (Barbados 1994), og navnlig dens kapitel I,
 - der henviser til rapporten fra Kommissionen om Bæredygtig Udvikling om fremskridtene med gennemførelsen af handlingsprogrammet for små østater, hvori det konstateres, at der kun er sket få fremskridt i forbindelse med kapitlerne om klimaændringer og energiressourcer,
 - der henviser til rapporten fra konferencen mellem donorlandene og de små østater blandt udviklingslandene i De Forenede Nationer den 24.-26. februar 1999 som led i gennemførelsen af Barbados-handlingsprogrammet,
 - der henviser til konklusionerne fra Rådet (miljø) den 6. oktober 1998, hvori Kommissionen anmodes om at angive, hvorledes EF's midler til statslig udviklingsbistand bedre kan tjene rammekonferencens mål, idet det dog bemærkes, at disse midler ikke må anvendes til at finansiere erhvervelse af godkendte reduktionsenheder,
 - der henviser til den internationale konvention om bekæmpelse af ørkendannelse,
 - der henviser til artikel 41 i Lomé IV-konventionen, hvori parterne erkender hensigtsmæssigheden af at drøfte større økonomiske risici, såsom drivhuseffekten, med det formål at vurdere mulighederne for fælles aktioner i henhold til konventionens bestemmelser,
- A. der bemærker, at det på konferencen mellem donorlande og små østater blandt udviklingslandene i februar 1999 blev understreget, at udviklingsbistanden til små østater blandt udviklingslandene var dalet væsentligt, og at ressourcemobilisering var en af de største udfordringer; donorlandene, herunder EU's medlemsstater og Kommissionen, bekræftede det kritiske behov for bedre og effektiv koordinering af samarbejdet med de små østater blandt udviklingslandene; bedre koordinering ville nedbringe omkostningerne og forbedre effektiviteten,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- B. der henviser til, at klimaændringer er en trussel uden fortilfælde mod menneskers velfærd og overlevelse, som er forårsaget af stigende og ulige fordelt ikke-bæredygtigt forbrug på globalt plan,
- C. der har tilsluttet sig målet om 20 % reduktion af drivhusgasemissionerne i 2005 i forhold til 1990-emissionsniveauet for bilag I-lande, som blev foreslået af Alliancen af Små Østater (AOSIS) på den 1. konference mellem parterne i rammekonventionen,
- D. der henviser til, at Kyoto-protokollen er et skridt i den rigtige retning, men at den stadig er utilstrækkelig,
- E. der er dybt bekymret over, at EU har gjort sin ratificering af Kyoto-protokollen betinget af andre landes aktioner, og som yderligere er bekymret over, at der i mange EU-medlemsstater registreres hastig vækst i drivhusgasemissionerne,
- F. der henviser til, at det afrikanske kontinent er særlig sårbart over for virkningerne af klimaændringer på grund af faktorer som udbredt fattigdom, hyppig tørke, ulige fordeling af jorden og for stor afhængighed af regnvand i landbruget. og som henviser til, at øget tørke kan påvirke fødevarerforsyningen alvorligt,
- G. der henviser til, at visse afrikanske stater syd for Sahara er særligt følsomme og sårbare over for klimaændringer, fordi de er indlandsstater og umiddelbare naboer til Sahara-ørkenen, samt til, at disse lande hører til verdens fattigste,
- H. der henviser til, at kystområder kendetegnes ved rigt varierede økosystemer og et stort antal socioøkonomiske aktiviteter, samt til, at det anslås, at omkring halvdelen af verdens befolkning i dag lever i kystområder,
- I. der minder om, at omkring en tredjedel af alle Lomé-konventionens signatarstater er små østater, og at disse lande er særligt sårbare over for negative konsekvenser af klimaændringer, såsom stigninger i havenes middelvandstand, afblegning af koraller samt stadigt hyppigere og mere intense tropiske storme,
- J. der henviser til, at små østater blandt udviklingslandene og afrikanske stater syd for Sahara er blandt de lande, som bidrager mindst til den globale klimaændring og stigningen i havenes middelvandstand, og at de samtidig hører til de lande, som lider mest under de negative virkninger af disse fænomener, som i visse tilfælde kan gøre dem ubeboelige,
- K. der henviser til de foreløbige resultater af undersøgelserne i Commonwealth/Verdensbankens fælles Arbejdsgruppe om Små Østater, som fremhæver, at de små østater blandt udviklingslandene er de mest sårbare over for økonomiske og miljømæssige chokvirkninger, og at deres evne til at absorbere disse virkninger er stærkt begrænset,
- L. der henviser til de igangværende forhandlinger om en kommende aftale mellem AVS-landene og EU og til nødvendigheden af at integrere principperne om bæredygtig udvikling i alle samarbejdsområder,
- M. der henviser til, at Den Europæiske Union og Kommissionen til dato ikke har udviklet en sammenhængende politik eller program til gennemførelse af de tilsagn, der er givet i artikel 4, stk. 1, litra e), stk. 3, stk. 4, stk. 5, stk. 7 og stk. 8 i rammekonventionen om klimaændringer, navnlig hvad angår teknologioverførsel og kapacitetsopbygning i udviklingslandene,

Gennemførelsen af Barbados-handlingsplanen for bæredygtig udvikling af de små østater blandt udviklingslandene

1. opfordrer alle parter til at bekræfte vigtigheden af de prioriteter, der er fastlagt i Barbados-handlingsplanen for bæredygtig udvikling af små østater og til fuldstændigt og effektivt at integrere denne plan og en særlig plan for de afrikanske stater syd for Sahara i forbindelse med planlægning og gennemførelse af Lomé-konventionen og den kommende aftale i de små AVS-østater blandt udviklingslandene og i de afrikanske stater syd for Sahara;
2. mener, at regionale mekanismer for interaktion og samarbejde mellem små østater blandt udviklingslandene er et væsentligt grundlag for indsatsen i henhold til Barbados-handlingsplanen;

3. noterer sig en mangel på koordinering mellem EU's medlemsstater i forbindelse med de tilsagn, der er givet i Barbados-handlingsplanen, og insisterer på, at koordinering på landeplan mellem donorer og partnere inden for den generelle ramme af en national strategi er af kritisk betydning for at maksimere virkningerne, effektiviteten og omkostningseffektiviteten af aktioner til fremme af bæredygtig udvikling;
4. mener, at national og regional indsats i forbindelse med gennemførelsen af Barbados-handlingsplanen skal suppleres med effektiv finansiel støtte fra det internationale samfund;
5. opfordrer EU til at spille en aktiv rolle under De Forenede Nationers Generalforsamlings særlige 2-dages samling i New York i september 1999 med henblik på en fuldstændig og omfattende revision og vurdering af handlingsplanen for bæredygtig udvikling i små østater for at sikre fuld opfyldelse af de fastsatte mål;
6. opfordrer Kommissionen til at tage initiativ vedrørende det kritiske spørgsmål om donorkoordinering mellem EU's medlemsstater, Kommissionen og de små østater blandt udviklingslandene i forbindelse med gennemførelsen af Barbados-handlingsplanen; opfordrer ligeledes Kommissionen til sammen med EU's medlemsstater at udarbejde en handlingsplan for bedre donorkoordinering, som skal forelægges på De Forenede Nationers Generalforsamlings særlige samling i september 1999;

Klimaændringer inden for rammerne af AVS-EU-samarbejdet

7. mener, at forebyggelse af og tilpasning til klimaændringer er et område, hvor AVS-EU-samarbejdet bør udvides i den nye aftale, som skal afløse Lomé IV-konventionen;
8. er enig i, at aktioner med støtte via nationale og regionale indikativprogrammer skal gennemføres med en integreret strategi for bæredygtig udvikling, at navnlig tilpasningsstrategier i forhold til klimaændringer og stigning af havenes middelvandstand bør indarbejdes i langsigtede udviklingsplaner, og at bilaterale donorer og organer og organisationer under De Forenede Nationer, samt Verdensbanken, bør deltage i bestræbelserne på at fremme koordinerede kapacitetsopbygningsprogrammer til støtte for udvikling og gennemførelse af nationale, subregionale og regionale strategier;
9. anbefaler, at udvikling af politikker og programmer vedrørende klimaændringer inden for rammerne af AVS-EU-samarbejdet koncentrerer om tre områder: vedvarende energiresourcer, tilpasning og katastrofeberedskab;
10. noterer sig oprettelsen af mekanismen for bæredygtig udvikling i henhold til Kyoto-protokollen og understreger, at der bør udfoldes bestræbelser med henblik på at skabe sammenhæng mellem projekter i henhold til mekanismen for bæredygtig udvikling og programmer vedrørende vedvarende energi, tilpasning til klimaændringer og katastrofeberedskab i henhold til Lomé-konventionen;
11. noterer sig, at der til dato ikke er fastlagt en fælles metode til vurdering af projekter i henhold til mekanismen for bæredygtig udvikling; mener følgelig, at et gennemskueligt overvågnings- og kontrolsystem med klare deltagelseskrav er af væsentlig betydning, såfremt mekanismen for bæredygtig udvikling skal blive en succes;
12. noterer den bæredygtige udviklingsmekanismes potentiale med hensyn til at tilvejebringe væsentlige ressourcer til finansiering af afhjælpnings- og tilpasningsprojekter i AVS-landene; anbefaler for at sikre, at den bæredygtige udviklingsmekanisme er konkurrencedygtig i forhold til andre gennemførelsesmekanismer i protokollen, og at der gennemføres afhjælpningsprojekter, som markedet længe ikke har vist interesse for, at
 - transaktioner i henhold til artikel 6 (fælles gennemførelse) og artikel 17 (handel med emissioner) belægges med en afgift, og at
 - kriterier for projektstøtte i henhold til mekanismen for bæredygtig udvikling kan anvendes ved projekter i AVS-landene og de mindst udviklede lande;
13. noterer sig, at Buenos Aires-handlingsplanen opfordrer de udviklede signatarstater til at stille midler til rådighed gennem Den Globale Miljøfacilitet til at gennemføre tilpasningsforanstaltninger i særligt sårbare lande og regioner, og navnlig i lande, der er sårbare over for klimarelaterede naturkatastrofer; opfordrer EU- og AVS-repræsentanterne i Den Globale Miljøfacilitets Råd til at sikre, at denne beslutning gennemføres fuldstændigt i løbet af projekternes løbetid;

14. anbefaler, at der udvikles og gennemføres politikker og programmer til støtte for AVS-landene inden for kapacitetsopbygning, informationsformidling, uddannelse og udvikling af målrettede politikker, således at mekanismen for bæredygtig udvikling gøres mere tilgængelig og acceptabel, og AVS-landene dermed lettere kan ansøge om støtte til projekter fra mekanismen for bæredygtig udvikling;
15. understreger, at der, selvom mange prioriterede områder i Barbados-handlingsplanen allerede findes i den nuværende Lomé-konvention, mangler visse områder i konventionen, såsom integreret kystforvaltning og integreret arealanvendelse, som er af stor betydning for små østater, kystområder og indlandsstater;
16. mener, at integreret kystområdeforvaltning er en udviklingsproces, som identificerer og gennemfører muligheder for at opnå bæredygtig udvikling og tilpasning til klimaændringer i kystområder og på små øer, og er af den opfattelse, at Lomé-konventionen bør skabe en ramme for fremme af integreret kystområdeforvaltning i AVS-stater og -kystområder;
17. påpeger behovet for at styrke systematiske observationsnet til identificering af eventuel indtræden og spredning af klimaændringer og vurdering af potentielle følgevirkninger, navnlig på regionalt niveau; mener, at der bør ydes støtte til sårbare AVS-staters bestræbelser på at udvikle klima- og vejrovervågningskapacitet;
18. mener, at katastrofeforebyggelse og -beredskab bør udgøre en integreret del af udviklingssamarbejdet og mener, at det er væsentligt, at dette aspekt tages i betragtning under forhandlingerne om en ny AVS-EU-konvention, samt at det integreres i nationale indikativprogrammer og individuelle projekter;
19. bekræfter, at der i denne sammenhæng er særligt behov for kapacitetsopbygning i forbindelse med katastrofeplanlægning og -forvaltning og fremme af overførsel af teknologier for tidlig varsling til lande, der er særligt udsatte for katastrofer;

Handel og økonomisk samarbejde

20. understreger betydningen af at anerkende de små AVS-østaters særlige behov, idet disse stater er fysisk og økonomisk sårbare over for virkningerne af klimaændringer, herunder navnlig naturkatastrofer som orkaner og tørke, der alle rammer landenes økonomiske aktiviteter på områder som landbrug, fiskeri og turisme, som de er afhængige af på grund af deres begrænsede ressourcegrundlag;
21. opfordrer Den Europæiske Union til at lægge større vægt på sårbarhedsfaktoren i al udviklingsbistand i forhold til de lande, der er udsatte for sådanne risici, under hensyntagen til det igangværende arbejde i Commonwealth/Verdensbankens fælles Arbejdsgruppe om Små Stater;
22. opfordrer ligeledes Den Europæiske Union til at indrømme små stater og østater særbehandling i form af præferentiell markedsadgang;

Internationale aftaler

23. mener, at der som følge af det stigende antal beslutningstagende organer, som er involveret i de forskellige aspekter af bæredygtig udvikling, herunder internationale konventioner, er et stadig større behov for såvel bedre koordinering af politikker på mellemstatsligt plan som for fortsatte og mere samordnede bestræbelser for at udvide samarbejdet mellem disse beslutningstagende organers sekretariater;
24. henstiller indtrængende til regeringerne at gennemføre De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ørkendannelse i de lande, som lider under alvorlig tørke eller ørkendannelse, navnlig i Afrika;

25. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorledes Lomé-konventionen kan anvendes til at gennemføre dele af rammekonventionen om klimaændringer; henstiller i den forbindelse at der nedsættes en arbejdsgruppe med repræsentanter for de relevante generaldirektorater; denne arbejdsgruppe skal:

- kortlægge strukturer, instrumenter og programmer inden for EU-AVS-samarbejdet, som kan anvendes til at støtte gennemførelsen af Den Europæiske Unions, EU's medlemsstaters og AVS-landenes forpligtelser i henhold til rammekonventionen om klimaændringer, navnlig hvad angår teknologioverførsel og kapacitetsopbygning; det foreslås, at undersøgelsen navnlig lægger vægt på vedvarende energiresourcer, tilpasning til virkningerne af klimaændringerne og katastrofeberedskab
- udarbejde en handlingsplan på grundlag af ovennævnte undersøgelse, som fører til a) større kendskab til rammekonventionen om klimaændringer, Kyoto-protokollen og beslægtede instrumenter hos de aktører, der er involveret i planlægning og gennemførelse af Lomé-konventionens instrumenter og vice-versa, b) større sammenhæng i gennemførelsen af rammekonventionen om klimaændringer, Kyoto-protokollen og Lomé-konventionen, navnlig på områderne vedvarende energiresourcer, tilpasning til virkningerne af klimaændringer og katastrofeberedskab;

arbejdsgruppen underretter Det Paritetiske Forsamling AVS-EU regelmæssigt; der forelægges en første rapport 6 måneder efter vedtagelsen af denne beslutning, som efterfølges af årlige rapporter om fremskridt og aktiviteter;

26. opfordrer AVS-landene og EU til at anvende de eksisterende mekanismer i henhold til Lomé-konventionen (artikel 41) til indkaldelse af en fælles ministerkonference om klimaændringer;

27. opfordrer EU og USA til hurtig og ubetinget at ratificere Kyoto-protokollen og til omgående at forberede en hurtig gennemførelse gennem vedtagelse af stærke politikker og foranstaltninger;

Informationsdeling og teknologioverførsel

28. er af den faste overbevisning, at tilgængeligheden af videnskabelig og teknisk information og adgang til og overførsel af miljøvenlige teknologier er væsentlige forudsætninger for bæredygtig udvikling;

29. understreger, at det til støtte for den nationale kapacitetsopbygning er nødvendigt at fremskynde iværksættelsen af nettet af små østater blandt udviklingslandene og det faglige bistandsprogram for små østater blandt udviklingslandene med støtte til eksisterende regionale og subregionale institutioner;

30. mener, at adgang til elektroniske net giver en enestående lejlighed til at afhjælpe en række særlige problemer i små østater blandt udviklingslandene, herunder afsides beliggenhed, isolation, mangel på infrastrukturer; i den forstand kan nettet af små østater blandt udviklingslandene blive en yderst effektiv mekanisme, der kan lette indsamling, analyse og deling af relevant information, viden og erfaring på tværs af regionale grænser og til at fremme en global dagsorden om spørgsmål af relevans for små øer og stater, som er sårbare over for klimaændringer;

31. opfordrer Kommissionen (DGVIII/C) til at gøre information om EU-aktiviteter/programmer/projekter, der er relaterede til små østater blandt udviklingslandene, tilgængelige på nettet af små østater;

32. anbefaler, at hver enkelt lille østat eller gruppe af stater i en region udvikler en plan for gennemførelse og forvaltning af elektroniske net for bæredygtig udvikling og anmoder Kommissionen om i koordinering med UNDP (FN's Udviklingsprogram) at yde teknisk og finansiel støtte hertil;

Bevidstgørelse af offentligheden

33. er opmuntret over, at den almindelige bevidstgørelse i befolkningen om problemerne i forbindelse med klimaændringerne, er højnet betydeligt siden miljøtopmødet i 1992, men beklager, at den endnu ikke er udmøntet i væsentlig og effektiv handling;

34. opfordrer regeringerne i Lomé-konventionens signatarstater og Kommissionen til at gennemføre offentlige oplysningskampagner, som på kort sigt fremmer accepten af de nødvendige initiativer og på lang sigt sikrer livsstilsændringer og dermed støtter de nødvendige administrative og økonomiske initiativer; mener, at der bør lægges særligt vægt på uddannelse for at høje befolkningernes bevidsthed og ansvarlighed over for de miljømæssige virkninger af energiproduktion og -forbrug;

35. er af den overbevisning, at klimaændringer vil påvirke de eksisterende systemer og aktiviteter, og at tilpasninger sandsynligvis vil blive overladt til beslutningstagere, hvis daglige interesser ligger på et andet felt end klimaændringer, og at der bør gennemføres programmer i AVS-landene og EU med henblik på at bevidstgøre om nødvendigheden af at tage hensyn til klimaændringer, når der træffes beslutning om vejrfølsomme aktiviteter inden for sektorer som vandressourcer, landbrug, transport, elproduktion, byplanlægning osv.;

36. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen og sekretariatet for FN's rammekonvention om klimaændringer med anmodning om at omdele den til alle de kontraherende parter, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, samt til sekretariatet for De Forenede Nationers Kommission for Bæredygtig Udvikling.

BESLUTNING⁽¹⁾

om de fremtidige forbindelser AVS-EU

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til betænkning fra Arbejdsgruppen om De Fremtidige Forbindelser AVS-EU,
 - der henviser til konklusionerne fra arbejdsgruppens høringer,
- A. der henviser til, at AVS-EU-partnerne har bekræftet deres støtte til Lomé-konventionernes mål og principper, og navnlig Libreville-erklæringen, hvori AVS-landenes stats- og regeringschefer udtrykte anerkendelse af Lomé-konventionernes bidrag til AVS-landenes sociale, økonomiske, politiske og kulturelle udvikling og samtidig opfordrede til en styrkelse af forbindelserne på grundlag af et revideret, ægte og mere retfærdigt partnerskab,
- B. der henviser til den afgørende rolle, som Den Paritetiske Forsamling AVS-EU og Europa-Parlamentet har spillet i forbindelse med genforhandlingen og befæstelsen af samarbejdet mellem AVS-landene og EU,
- C. der henviser til, at globaliseringen har medført større uligheder, såvel i som mellem landene, der henviser til, at disse uligheder er blevet yderligere uddybet som følge af den finansielle krise, som ramte en række asiatiske og latinamerikanske lande i 1998, og som desuden henviser til, at behovet for at regulere globaliseringens følgevirkninger i udviklingslandene er større end nogen sinde før,
- D. der henviser til, at selv om sunde finansmarkeder er vigtige for den økonomiske stabilitet i verden, er dette ikke det internationale samfunds vigtigste mål,
- E. der henviser til, at næsten en milliard menneskers indkomst har været faldende gennem de seneste 10 år efter sammenbruddet af det kommunistiske system i Sovjetunionen og dens tidligere forbundsfæller, og som henviser til, at antallet af mennesker, der lever i fattigdom, er steget voldsomt i løbet af 1998 på grund af den finansielle krise i lande som Japan, Korea, Thailand, Indonesien og Brasilien,
- F. der påny peger på betydningen af det civile samfunds rolle inden for alle områder af samarbejdet mellem AVS-landene og EU, herunder på det økonomiske og handelsmæssige område,

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- G. der henviser til, at samarbejdet mellem AVS-landene og EU, der omfatter 86 lande, kan spille en afgørende rolle i globaliseringsprocessen,
- H. der henviser til artikel 130 V i traktaten om Den Europæiske Union, der fastsætter, at Fællesskabet tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i de politikker, som det iværksætter, og som vil kunne berøre udviklingslandene,
- I. der henviser til Lomé IVa-konventionen og dens generelle politiske mål om udryddelse af fattigdom, bæredygtig udvikling i almindelighed og udvikling af landdistrikterne og landbruget samt fødevarerikkerhed i særdeleshed,
- J. der minder om, at genforhandlingen af EU-AVS-partnerskabet giver mulighed for fornyelse, revitalisering og styrkelse af dette samarbejde,
- K. der henviser til, at konflikt og fattigdom er kædet sammen, og at målene for samarbejdet mellem AVS-landene og EU ofte er blevet undergravet af voldelige konflikter, idet 13 ud af de omkring 30 væbnede konflikter, der udkæmpes i øjeblikket, finder sted i AVS-landene,
1. fastholder, at det er en forudsætning for bæredygtig udvikling, at mennesker og deres grundlæggende rettigheder sættes i centrum for de udviklingspolitiske drøftelser og aktiviteter;
 2. mener, at ligestilling mellem mænd og kvinder er en væsentlig bestanddel i et udviklet samfund;
 3. mener, at der, såfremt det i den kommende konvention vedtages at gøre udryddelse af fattigdom til det vigtigste mål, skal findes måder, hvorpå der kan gøres en indsats for at afhjælpe de skævheder, som AVS-landene lider under;
 4. mener, at udryddelse af fattigdom er en moralsk og politisk nødvendighed, og at de voksende uligheder i en verden med stadig større indbyrdes afhængighed i modsat fald vil give anledning til stigende spændinger og yderligere konflikter;
 5. mener, at de politiske og økonomiske mål for fremtidige samarbejdsinitiativer ikke kan skilles ad, og at navnlig sikkerhed og bekæmpelse af fattigdom er snævert forbundne;
 6. mener, at den nye konvention vil give AVS-EU-partnerne en mulighed for og en forpligtelse til helhjertet at tage de internationale udfordringer op og således bekræfte det tidligere og fremtidige partnerskabs enestående bidrag til det internationale samarbejde;
 7. fastholder navnlig, at den nye AVS-EU-konvention vil give en vigtig mulighed for at leve op til de forpligtelser og nå de mål, der er vedtaget på internationale topmøder, og bemærker, at OECD's Komité for Udviklingsbistand har forhandlet en række nyttige referencepunkter;
 8. mener, at den politiske dialog, herunder dialogen om de forskellige politikker, systematisk bør tage væsentlige sociale og menneskelige udviklingsspørgsmål op, herunder HIV/AIDS, reproduktiv sundhed, folkesundhed og uddannelse i forbindelse med målet om udryddelse af fattigdom;
 9. understreger, at sundhed er en grundlæggende menneskeret og bør inddrages som et samarbejdsprincip i enhver ny aftale, samt at bedre sundhedsforhold som et led i social og menneskelig udvikling bør være et mål for alle aspekter af samarbejdet mellem EU og AVS-landene;
 10. understreger, at der er klare positive resultater i lande, hvor regeringen følger en bred samfundsmæssig og sektoriel sundheds- og uddannelsesstrategi i samarbejde med internationale donorer og udtrykker sin anerkendelse af de AVS-regeringer, som har anlagt en sådan strategi;
 11. understreger, at en sådan strategi nødvendigvis må bygge på ansvarlige politikker for menneskelig udvikling med hovedvægt på de fattigstes behov, en passende udmøntning af disse politikker ved prioriteringen af budgetbevillingerne og en åben dialog på alle niveauer, lige fra formulering af politikker til udførelse på stedet;

12. mener, at investering i fred, sundhed og uddannelse supplerer hinanden, og at alle disse spørgsmål er indbyrdes forbundne, samt at det er en væsentlig forudsætning for bekæmpelse af fattigdom, at mennesker sikres et liv i fred og adgang til uddannelse og sundhedstjenester;

13. henviser til, at BNI stadig er den hyppigst anvendte indikator til måling af udvikling, men at den seneste forskning viser, at indikatorer for menneskelig udvikling betyder større prioritering af menneskers velfærd; håber, at der vil blive lagt særlig vægt på de nye indikatorer ved måling af de fremskridt, der er sket;

Handel og investering

14. påpeger påny, at det er nødvendigt, at den kommende aftale mellem AVS-landene og EU medtager et handelssamarbejdsaspekt, som bidrager til at udrydde fattigdommen, fremmer AVS-landenes økonomiske og sociale udvikling og tager hensyn til deres forskellige udviklingsniveauer;

15. opfordrer Kommissionen til at foretage en analyse af de foreslåede handels- og investeringspolitikkers betydning for kønnene;

16. opfordrer til, at det civile samfund deltager fuldt ud i beslutningsprocesserne i forbindelse med handels- og investeringsspørgsmål;

17. mener, at det multilaterale handelssystem bør demokratiseres gennem udviklingslandenes effektive deltagelse på lige fod i WTO's afgørelser og en større inddragelse af det civile samfund;

18. opfordrer til en 10-årig overgangsperiode, hvorunder handelspræferencerne revideres og tilpasses de nye WTO-regler;

19. opfordrer til, at der skabes de nødvendige betingelser for at sætte AVS-virksomheder i stand til at konkurrere med EU-virksomheder på frihandelsvilkår, før det overhovedet overvejes at indføre gensidighedsprincippet;

20. mener, at AVS-landene og EU bør arbejde sammen for at gøre WTO-reglerne mere udviklingsvenlige og sikre, at gennemførelsen af Marrakesh-aftalen under WTO er i forenelig med Den Europæiske Unions forpligtelser i forbindelse med handelen med AVS-landene;

21. mener, at integration af udviklingslandene i verdenshandelen bør kædes sammen med , at de sættes i stand til at deltage i WTO's beslutningsprocedurer og udnytte tvistbilægelsesmekanismerne; opfordrer derfor samarbejdspartnerne i EU og AVS-landene til at arbejde sammen for at skabe et rethjælpscenter, der er uafhængigt af WTO, og som har som opgave at støtte udviklingslandene i forbindelse med WTO-procedurer og -mekanismer;

22. opfordrer Den Europæiske Union til at tage hensyn til AVS- og udviklingslandenes interesser ved fastlæggelsen i overensstemmelse med Amsterdam-traktaten af de fremtidige politikker for handel, landbrug, fiskeri og andre relevante spørgsmål;

23. opfordrer forhandlerne af den nye Lomé-konvention til at medtage bestemmelser om tilslutning til principperne i artikel 8, litra j) i konventionen om den biologiske mangfoldighed vedrørende beskyttelse af viden, nyskabelser og praksis i indfødte og lokale samfund samt beskyttelse af deres intellektuelle og kulturelle ejendomsrettigheder, herunder godkendelse, deltagelse og retfærdig fordeling af fordelene ved udnyttelsen af disse ressourcer;

24. opfordrer forhandlerne af Lomé-konventionen til at medtage bestemmelser, som garanterer national suverænitet på området genetiske ressourcer ved forbud mod »biopirateri«, patenter på levende organismer (TRIPS) og udvikling af sterile sorter gennem genetisk manipulation ('terminator-teknologi');

25. understreger, at for de landes vedkommende, der ikke betragtes som mindst udviklede lande, bør der i den kommende handelsaftale opretholdes præferencebestemmelser for en væsentlig del af AVS-landenes eksportvarer;

26. opfordrer med hensyn til revisionen af vareprotokollerne til, at der tages hensyn til hver enkelt industris konkrete og specielle forhold, at protokollerne for hvert enkelt produkt udformes i overensstemmelse med hver enkelt industris krav, og at der fastsættes bestemmelser om videreførelse af protokollerne for sukker, bananer og okse/kalvekød for at sikre disse industriers overlevelse; opfordrer, for så vidt angår rom, til, at der udarbejdes en ny protokol, som sikrer afskaffelsen af alle kvoter i 2000, forsat toldfrihed og indførelse af en ny udligningsmekanisme, som udformes med henblik på at kompensere for EU's markedsliberalisering i 2003;
27. mener, at en stabilisering af indtægten fra basisvarerne fortsat er en stor udfordring for AVS-landene, og at STABEX derfor bør bevares, selv om der bør træffes foranstaltninger for at sikre hurtigere udbetalinger og tilgodese producenterne i de omfattede sektorer;
28. er af den faste overbevisning, at udviklingen af den private sektor, navnlig små og mellemstore virksomheder, kan give en vital tilskyndelse til bæredygtig økonomisk og social udvikling; opfordrer forhandlerne fra AVS-landene og EU til at styrke den private sektors rolle betydeligt i den kommende konvention ved at skabe de rette politiske og økonomiske betingelser for dens hurtige vækst;
29. glæder sig over, at den private sektors rolle i udviklingsprocessen nu er fuldt anerkendt, og medtagelsen af den private sektor er derfor en vigtig udfordring for den nye konvention;
30. glæder sig over, at AVS-landene har fastlagt en integreret strategisk indfaldsvinkel til genforhandlingen af konventionen, som rækker videre end en simpel revision af instrumenterne; glæder sig ligeledes over det omfattende EU-mandat, som Rådet har givet Kommissionen efter den brede høring af det civile samfund, som indledtes med Kommissionens grønnebog;
31. opfordrer til, at der skabes en beskyttelsesmekanisme for investeringer, som tilskynder til udenlandske investeringer og samtidig indeholder bestemmelser om miljøvurderinger og fremmer acceptable sociale standarder;
32. understreger betydningen af lokale investeringer, navnlig i små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder;

Politisk ramme for konfliktforebyggelse og genopbygning efter konflikter

33. understreger, at gennemskuelige lokale og nationale politiske systemer giver mennesker mulighed for at behandle spændinger og løse uoverensstemmelser fredeligt i et klima, hvor der hersker lov og orden, og hvor regler følges og håndhæves; mener derfor, at en demokratisk regering, pressefrihed, en uafhængig politistyrke og et uafhængigt retsvæsen samt bekæmpelse af korrupsion er afgørende faktorer i forbindelse med konfliktforebyggelse; opfordrer forhandlerne af den kommende konvention til at definere betingelser for større støtte til reform af retsvæsenet, uddannelse af politiofficerer og soldater, respekt for menneskerettigheder og retsstatsprincipper;
34. mener, at konflikter hindrer udvikling i AVS-landene, og at de bærer ansvaret for ekstrem fattigdom i en række områder;
35. er klar over, at stabilitet og fred kræver langsigtede investeringer, og at dette ofte kræver en lang og sej politisk indsats;
36. mener, at tiden er inde til resolut og bestemt handling for at forebygge eller løse konflikter, og mener, at den nødvendige humanitære bistand ikke bør bruges som erstatning for handling;
37. fastholder, at forfølgelsen af udviklingsstrategier, som effektivt bekæmper fattigdom og usikre forhold, er den meste effektive måde, at forebygge spændinger og konflikter på;
38. mener, at konfliktforebyggelse ikke skal være et isoleret spørgsmål, men skal danne grundlag for alle aspekter af udviklings- og handelspolitikker, og at den derfor skal indgå som en integreret del af den kommende aftale mellem AVS-landene og EU;
39. fastholder, at økonomisk pres, som yderligere uddybes af globaliseringsprocessen, kan medvirke til udviklingen af konflikter, at den stigende polarisering mellem rige og fattige giver grobund for sådanne konflikter, og at solidariteten — som er et væsentligt aspekt af partnerskabet mellem EU og AVS-landene — derfor bør beskyttes og styrkes;

40. understreger, at ødelæggelse af miljøet, overbefolkning og den deraf følgende kamp om vand, jord og ressourcer, navnlig i Afrika, er de væsentligste faktorer, der medvirker til at skabe spændinger og konflikter, og mener derfor, at menneskenes adgang til ressourcerne bør være en integreret del af miljøbeskyttelsesstrategier;
41. påpeger, at kulturelle, etniske og religiøse spændinger bryder ud i vidt omfang, når mennesker ikke længere har adgang til ressourcerne på et retfærdigt grundlag, og at investeringer i grundlæggende sociale behov, navnlig sundhed og uddannelse, følgelig medvirker til at nedbringe risikoen for ustabilitet og vold;
42. peger endnu en gang på betydningen af at skabe adgang til domstolene for alle medlemmer af et samfund;
43. mener, at et samfunds stabilitet i høj grad beror på, hvordan det civile samfund er organiseret og støttes, og på de muligheder mennesker har for at komme til udtryk, og opfordrer derfor til større støtte til det civile samfunds forskellige repræsentative organer;
44. understreger navnlig, at fremme af streng ligestilling af mænd og kvinder er en fornuftig investering i fred og sikkerhed, og bemærker, at kvinder — endog i højere grad end på andre områder — har en væsentlig rolle at spille med hensyn til at afhjælpe spændinger, idet de altid søger at skabe fred og sikkerhed for at beskytte deres familier og sikre deres børns opvækst;
45. glæder sig over, at makroøkonomiske reformer nu tilpasses bedre til virkeligheden og potentialet i de forskellige lande, men understreger, at der stadig kun delvis tages hensyn til de sociale følgevirkninger; mener, at strukturtilpasningsprogrammerne skal være mere gennemskuelige, og at Den Internationale Valutafond skal tage hensyn til den politiske side af problemet i forbindelse med enhver afgørelse, der træffes; bifalder samtidig Verdensbankens nye retningslinjer for aktiviteter i udviklingslandene;
46. understreger, at gældslettelse er en væsentlig betingelse for udvikling for AVS-regeringerne og er fuldt ud enig i de voksende krav fra AVS- og EU-ledere samt det civile samfund om, at der bør indarbejdes gældsstrategier i effektive udviklingsstrategier, herunder konfliktforebyggelse;
47. påpeger, at samfund, der har gennemlevet konflikter har særlige behov, og at en hurtig etablering af sociale tjenester og en effektiv demobilisering og reintegration af soldater bør prioriteres særlig højt;
48. mener, at en gnidningsfri og gradvis integration af AVS-landene i verdensøkonomien på grundlag af retfærdige regler og med behørig hensyntagen til deres udviklingsniveau vil bidrage til økonomisk og politisk stabilitet;
49. beklager den stigende tendens i nogle afrikanske stater i retning af ensidig væbnet indblanding i andre suveræne afrikanske staters interne konflikter;
50. beklager, at militærudgifterne i den senere tid er steget i en række udviklingslande på bekostning af midlerne til uddannelse og sundhed, og mener derfor, at AVS-EU-partnerne bør aftale maksimale lofter for militærudgifter og mindstetærskler for udgifter til uddannelse og sundhed;
51. glæder sig over, at Den Europæiske Union har vedtaget en adfærdskodek for salg af våben, og opfordrer til, at de forhandlende parter drøfter, hvorledes denne kodeks kan gennemføres og styrkes;
52. understreger, at den store mængde mindre våben, der i øjeblikket cirkulerer i mange AVS-lande, hindrer udviklingen, og at der bør ydes bistand til bestræbelserne på at indsamle disse våben;
53. opfordrer til, at de forhandlende parter anlægger en ny dristig indfaldsvinkel, der lægger hovedvægten på menneskene og på fremtiden;
54. opfordrer til større støtte til regional og subregional konfliktforebyggelse og fredsgenoprettende mekanismer;

Sundhed og uddannelse i social og menneskelig udvikling

55. mener, at der er behov for at styrke nøglebestemmelserne vedrørende grundlæggende tjenester, herunder uddannelse, sundhed, vand og boliger;
56. opfordrer til, at der indskrives et kapitel om social og menneskelig udvikling i den nye aftale mellem EU og AVS-landene om de fremtidige forbindelser med specifikke afsnit om sundhed og reproduktiv sundhed;
57. understreger, at foranstaltninger med sigte på at forbedre de fattigstes sundhedsvilkår vil kræve en ekstra tværasektoriel indsats i og uden for sundhedssektoren;
58. opfordrer i den forbindelse til, at der opbygges kapacitet på området social og menneskelig udvikling som et yderligere prioriteret område i den nye aftale mellem EU og AVS-landene;
59. opfordrer EU og AVS-landene til at garantere budgetbevillinger til det primære sundhedsområde og uddannelse, som foreslået i 20/20-initiativet fra FN-konferencen i København, hvori det foreslås, at mindst 20% af statsbudgettet og af donorstøtten afsættes til disse områder, og at midlerne fra EU og AVS-landenes regeringer er ekstratilførsler, der ikke træder i stedet for allerede afsatte midler;
60. understreger, at det ikke er nok at vurdere de enkelte AVS-landes »indsats« ud fra udgiftsniveauer og-satser, og at den faktiske virkning af udviklingen i form af bedre sundheds- og uddannelsesstandarder bør indgå i vurderingen af »indsatsen« sammen med omfanget af anvendte midler;
61. opfordrer til, at indikatorer for menneskelig udvikling medtages sammen med makro-økonomiske indikatorer som f.eks. BNI som indikatorer for fattigdom;
62. understreger, at udviklingsprogrammer og -projekter i AVS-landene bør vurderes systematisk gennem »sundhedsvurderinger« for deres indvirkning på helbred og velfærd for mennesker, der er berørt af eller involveret i f.eks. anlæg af dæmninger og veje;
63. gentager, at ejendomsforhold i forbindelse med foranstaltninger til afhjælpning af fattigdom er af afgørende betydning, og at dette kræver tidlig inddragelse af det civile samfund i udformningen af politikker og programmer;
64. understreger, at øgede bestræbelser på en integreret strategi for social og menneskelig udvikling skal følges op med øget kapacitet og ekspertise med hensyn til udformning af politikker og dialog i Europa-Kommissionen og i EU-delegationerne;
65. gentager, at EU har en vigtig rolle at spille for at sikre større sammenhæng mellem de forskellige politikker og koordinere medlemsstaternes indsats til fordel for fattigdomsorienteret social og menneskelig udvikling såvel indbyrdes som i forhold til andre internationale donorer;
66. opfordrer til, at der lægges større vægt på medicinsk og anden indsats til bekæmpelse af infektionssygdomme som HIV/AIDS, malaria and tuberkulose;
67. understreger, at forebyggelse af HIV/AIDS fortsat er en meget vigtig udfordring efter år 2000, og opfordrer politikere i AVS-landene til at anlægge synlige, brede og nationale strategier for bekæmpelse af HIV/AIDS, således som det er sket i Senegal og Uganda, hvorved det har været muligt at dæmme op for sygdommens udbredelse;
68. opfordrer Kommissionen til sammen med dens internationale partnere og medlemsstaterne at styrke indsatsen for at udvikle en AIDS-vaccine og et vaginalt mikrobicidalt produkt og sikre disses tilgængelighed;
69. udtrykker sin anerkendelse af de EU- og AVS-regeringer, der har bidraget til at erhverve og dele viden i forbindelse med HIV/AIDS-indsatser, som har gjort det muligt at fastlægge en ansvarlig HIV/AIDS-praksis og-politik;

70. opfordrer til investering i erhvervelse og deling af viden som et prioriteret område for sundhedssamarbejdet i de fremtidige forbindelser mellem EU og AVS-landene, idet viden er et offentligt gode, som kan være til stor gavn for de fattigste lande;
71. opfordrer til, at AVS-ministrene for sektorer inden for social og menneskelig udvikling omgående inddrages i de nuværende forhandlinger samt i enhver politisk dialog om en fattigdomsbekæmpende indsats i AVS-landene;
72. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING⁽¹⁾

om den indvirkning, som strukturforanstaltninger i den europæiske fiskerisektor har på den bæredygtige udvikling af AVS-landenes fiskerisektor

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,

- A. der henviser til sine tidligere beslutninger om fiskeri, navnlig beslutningerne om fiskeriet i AVS-landene og den ottende EUF og om AVS-EU-fiskerisamarbejdet ud over år 2000,
- B. der henviser til, at EU i henhold til Maastricht-traktaten er juridisk forpligtet til at sikre sammenhæng mellem dens forskellige politikker, herunder den fælles fiskeripolitik og politikken for udviklingssamarbejdet,
- C. der henviser til den forpligtelse, der er nedfældet i Amsterdam-traktaten, til at integrere principper om bæredygtig udvikling i andre EU-politikker (artikel 2 og 6),
- D. der henviser til Den Europæiske Unions forpligtelse til at anvende de principper, der er nedfældet i FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri,
- E. der henviser til Revisionsrettens beretning nr. 18/98 om EF-foranstaltninger til fremme af oprettelse af blandede selskaber i fiskerisektoren, og navnlig til kritikken af, hvordan udbetalinger er blevet forvaltet,
- F. der henviser til Europa-Kommissionens forslag om de nærmere regler og betingelser for strukturforanstaltningerne for fiskeriet (KOM(1998)0728), og navnlig til den nye definition på blandede selskaber,
- G. der erkender, at det overordnede mål for AVS-EU-fiskerisamarbejdet er at fremme udviklingen inden for fiskeriet på en sådan måde, at fiskebestandene bevares, og udnyttelsen af AVS-landenes fiskeressourcer maksimeres samtidig med, at den lokale befolknings behov for adgang til fiskeressourcer, fødevarer, beskæftigelse og indkomster prioriteres,
1. er overbevist om, at sigtet med iværksættelse af blandede selskaber bør være at gøre fiskeriaktiviteterne mere økonomisk effektive og ligeligt fordelte på lokalt plan i AVS-landene ud fra hensynet til, at det grundlæggende mål er en bæredygtig udvikling inden for fiskerisektoren i AVS-landene gennem opretholdelse af et produktivt ressourcegrundlag;
2. der mener, at det forhold, at der ikke foreligger oplysninger om bestandenes tilstand i AVS-farvandene, om blandede selskabers fiskerivirksomhed i AVS-lande (med støtte fra den europæiske strukturfond), eller om, hvordan denne virksomhed indvirker på udviklingen inden for den lokale AVS-fiskerisektor, gør det påkrævet at anvende et forsigtighedsprincip på dette område,

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

3. mener desuden på denne baggrund, at det er påkrævet, at AVS-landene iværksætter særlige langsigtede bestræbelser i samarbejde med deres EU-partnere for at styrke de menneskelige og institutionelle ressourcer i AVS-institutionerne med henblik på at analysere og forvalte sektoren gennem uddannelse og fælles forskning af høj kvalitet;
4. konstaterer, at en forbedret analyse af AVS-landenes økonomi og politik og af overvågnings- og kontrolkapaciteten er tematiske prioriteringer, som bør stå i et rimeligt forhold til kravene til forvaltningen af komplekse fiskeriaktiviteter;
5. konstaterer, at der er risiko for, at der gennem blandede selskaber, som er oprettet i AVS-lande, tilskyndes til overfiskning af AVS-landenes fiskeressourcer, hvilket kan forvride konkurrencen både for ressourcerne og de allerede eksisterende markeder (fangst og forarbejdning), navnlig inden for sektoren for kystfiskeri med mindre fartøjer;
6. kræver, at der i forbindelse med en revision af bestemmelserne og ordningerne for EU's strukturstøtte til fiskerisektoren
 - tages hensyn til, at målsætningen for strukturforanstaltningerne er at medvirke til at opnå »en varig ligevægt mellem fiskeressourcerne og udnyttelsen heraf«, ikke alene i Fællesskabets farvande men i alle de farvande, hvor fællesskabsflåder driver aktivt fiskeri, navnlig i AVS-staternes farvande; og fastholder derfor, at
 - strukturforanstaltningernes målsætning om »at styrke konkurrenceevnen og medvirke til en udvikling af økonomisk bæredygtige virksomheder inden for hele sektoren ...«, og at »medvirke til en revitalisering af de områder, som er afhængige af fiskeriet« ikke bør opnås gennem støtte til former for partnerskaber, som tilskynder til konkurrence mellem ressourcer i den lokale AVS-fiskerisektor, eller som øger konkurrencen for markeder med eksisterende lokale AVS-fiskerivirksomheder (navnlig inden for kystfiskeriet med mindre fartøjer);
 - strukturforanstaltningernes målsætning om at oprette blandede selskaber for »at forbedre forsyningen med og forædlingen af fiskerivarer på det europæiske marked.« ikke må underminere markedsadgangen for eksisterende lokale AVS-virksomheder, specielt ikke i sektoren for kystfiskeri med mindre fartøjer, eller den lokale befolknings fødevarer sikkerhed i AVS-staterne;
7. henstiller, at der ydes støtte til AVS-staterne med henblik på at gøre det muligt for dem at kontrollere udenlandske (herunder også europæiske) fiskeflåder og blandede selskaber, og i samarbejde med den lokale fiskerisektor at udvikle politikker, som indeholder detaljerede planer for forvaltningen af havets fiskeressourcer og af fiskeflåder i overensstemmelse med FAO's henstillinger;
8. foreslår, at der som følge af denne plan mellem EU og hver enkelt AVS-stat fastlægges en sammenhængende strategi i samarbejde med de lokale investorer i AVS-fiskerisektoren, navnlig inden for sektoren for kystfiskeri med mindre fartøjer, under hensyntagen til de forskellige aspekter i forbindelse med EU-flåders og udenlandske flåders nuværende tilstedeværelse (som følge af fiskeriaftaler, blandede selskaber, etc.), både i de pågældende lande og i regionen;
9. anmoder EU om at forpligte sig til at sikre, at alle planlagte overførsler af fartøjer ikke krænker international ret eller underminerer de bevarelses- og ressourcforvaltningspolitikker, som AVS-staterne har iværksat;
10. kræver, at den globale adgang for europæiske flåder inden for disse rammer skal baseres på en forudgående videnskabelig vurdering af ressourcerne, der gennemføres i fællesskab og/eller af uafhængig eksperter, og på en vurdering af de lokale behov for adgang (navnlig for sektoren for kystfiskeri med mindre fartøjer) samt for fødevarer sikkerhed, beskæftigelse og indkomster samt en vurdering af den adgang, der indrømmes udenlandske flåder;
11. mener, at det, hvis der skal opnås en reduceret fiskekapacitet i europæiske farvande og undgås overfiskning af AVS-landenes fiskeressourcer, er nødvendigt, at EU-strukturforanstaltningerne fremmer alternativer til eksporten af fiskekapacitet til AVS-landene;
12. mener, at EU og dens medlemsstater, uanset ovenstående punkt 8 og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Afsnit III, navnlig artikel 58, 59 og 60 i den fjerde Lomé-konvention AVS-EU, skal træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at nå frem til et snævrere samarbejde mellem EU og AVS-staterne inden for rammerne af veldefinerede blandede selskaber eller AVS-projekter med henblik på blandt andet at øge AVS-kapaciteten til at drive økonomisk levedygtig fiskerivirksomhed, herunder også i relation til industrifiskeri;

13. er af den opfattelse, at strukturstøtten bør anvendes til at fremme indførelsen af mere selektive fiskemetoder og udstyr på europæiske fartøjer, der driver fiskeri i AVS-farvande;
14. henstiller, at der ikke gives incitamenter til bygning af europæiske fartøjer, der primært skal fiske i AVS-farvande, navnlig i tilfælde, hvor de øger presset på AVS-fiskebestande, hvis tilstand man ikke ved noget om, eller som allerede overfiskes lokalt, og hvor de ikke medvirker til at begrænse presset på ressourcerne i europæiske farvande (hvilket er formålet med strukturforanstaltningerne);
15. anmoder Kommissionen om regelmæssigt at rapportere tilbage om de foranstaltninger, der er truffet med hensyn til gennemførelsen af denne beslutning, navnlig hvad angår en vurdering af ressourcerne i en økosystemsammenhæng; mener desuden, at der skal ydes tilsvarende støtte til forvaltningen af bæredygtig udnyttelse;
16. tilskynder AVS-regeringerne til på nationalt eller regionalt plan at oprette beskyttede havområder på hensigtsmæssige steder for at bevare deres farvandes produktivitet og genetablere bestande i områder med massivt fiskeri og således beskytte havets biologiske mangfoldighed af en lang række årsager;
17. henstiller, at der udvikles nye forbindelser mellem operatører inden for den offentlige og den private sektor, både fra småvirksomheder og industrier, så det slås fast, at sådanne indfaldsvinkler til bæredygtig forvaltning er til gavn for alle;
18. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om børns situation i AVS-landene

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
- der henviser til de beslutninger om varetægelse af børns interesser, som Den Paritetiske Forsamling AVS-EU tidligere har vedtaget,
- der henviser til den nuværende Lomé-konventions artikel 244,
- der henviser til Junkers hovedbetænkning om betydningen af De Forenede Nationers verdenskonferencer i perioden 1990-1996 for samarbejdet mellem Den Europæiske Union og AVS-landene inden for Lomé-konventionens rammer,
- der henviser til Europa-Parlamentets betænkning af Rocard om Kommissionens meddelelse om nye samarbejdsaftaler med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet,
- der henviser til, at Kommissionen i sin grøn bog om det fremtidige udviklingssamarbejde kun beskæftiger sig med de unges situation men overhovedet ikke omtaler børn,
- der henviser til FN's verdenserklæring om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til FN's erklæring om barnets rettigheder fra 1959,
- der henviser til den internationale pagt om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder fra 1976,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989, der er det eneste menneskerettighedsdokument til dato, som er blevet ratificeret af alle stater med undtagelse af USA og Somalia,
 - der henviser til det sociale topmøde, der blev afholdt i København i 1994,
 - der henviser til den fjerde verdenskonference om kvinder, der blev afholdt i Beijing i 1995,
 - der henviser til den internationale konference om børnearbejde, der blev afholdt i Oslo i 1997,
 - der henviser til budgetpost B7-612 i EU's budget: Forberedende foranstaltninger gennem ngo'er til bekæmpelse af børnediskrimination,
- A. der henviser til, at 90 % af alle verdens børn lever i udviklingslandene og, at hver tredje person i verden er et barn under 15 år, samt at næsten hveranden person i visse dele af Afrika er et barn,
- B. der henviser til, at børn ikke har de samme behov som voksne, samt til at børns rettigheder er en integreret del af menneskerettighederne, som ikke kan betragtes isoleret,
- C. der henviser til, at over halvdelen af alle børnedødsfald kan relateres til underernæring, der resulterer i fysiske og mentale handicaps og kronisk modtagelighed for sygdomme,
- D. der er overbevist om, at retten til uddannelse er en grundlæggende ret, som alle drenge og piger skal nyde godt af, og som henviser til, at 130 millioner skolebørn over hele verden vokser op uden adgang til grundskoleuddannelse, samt til, at over 150 millioner børn, der begynder i skolen, ikke gennemfører mere end fire års skolegang,
- E. der henviser til, at en stigning på 10 % i antallet af piger, der begynder at gå i skole, generelt betyder et fald i spædbørnsdødeligheden,
- F. der henviser til, at godt 250 millioner børn mellem 5 og 14 år i øjeblikket anvendes som arbejdskraft i udviklingslandene, samt til, at fattigdom er hovedårsagen til børnearbejde,
- G. der henviser til, at religion, sædvane og traditioner ikke er nogen undskyldning for at tolerere lemlæstelse af småpiger og mindreårige teenagerpiger kønsdele,
1. glæder sig over den nye budgetpost B7-612: Forberedende foranstaltninger gennem ngo'er til bekæmpelse af børnediskrimination, og kræver, at der vedtages et retsgrundlag for den;
 2. opfordrer EU og alle de 70 signatarlande til FN's konvention om barnets rettigheder til at inkorporere denne konventions principper i deres nationale lovgivning og opfylde deres forpligtelse til at føre en udviklingspolitik, der tager hensyn til børns behov;
 3. foreslår i anledning af tiårsdagen for FN's konvention om barnets rettigheder, at der gøres en indsats for at få vedtaget en afgørelse fra Rådet, som kan medvirke til at sætte fokus på børns rettigheder i EU's udviklingssamarbejde inden for udvikling, handel og humanitær bistand;
 4. kræver, at den kommende konvention skal indeholde bestemmelser om beskyttelse af og respekt for børns rettigheder, samt at der i forhandlingerne om Lomé-konventionens fremtid skal tages hensyn til dens virkninger, for så vidt angår børns behov;
 5. opfordrer Kommissionen til at oprette et »børnekontor« i stil med de »kontorer«, der allerede findes i GD VIII for ligestilling af kønnene, fattigdom og miljø, som kunne medvirke til at evaluere situationen og opstille gode modeller;
 6. foreslår, at et af nøgletemaerne for en kommende AVS-EU-samling skal være varetagelse af børns interesser i udviklingssamarbejdet;
 7. kræver, at der inden for AVS-EU-samarbejdet tildeles flere ressourcer til bekæmpelse af fattigdom og opfyldelse af grundlæggende behov, end der i øjeblikke er til rådighed under den 8. udviklingsfond;
 8. kræver, at der iværksættes nødhjælpsforanstaltninger til bekæmpelse af hungersnød, og opfordrer AVS-staterne til at anvende en passende del af deres budget til at sikre fødevarerforsyninger til og grunduddannelse af deres befolkning i stedet for til militære formål;

9. kræver, at der i så stort omfang som muligt etableres sundhedstjenester i AVS-staterne, hvor der kan foretages en tidlig behandling af sygdomme, oplæres i sundheds- og hygiejnespørgsmål og familieplanlægning, gennemføres foranstaltninger til forebyggelse af AIDS og gives medicinsk behandling til HIV-positive børn;
10. opfordrer alle AVS-lande til at bestræbe sig på at skabe landsdækkende adgang til grundskoleudannelse samt til at indføre obligatorisk skolegang for drenge og piger og samtidig tilbyde fleksible former for undervisning, som er tilpasset til det regionale befolkningsniveau, antallet af skolepligtige børn og lokale sædvaner, for eksempel i form af bestemmelser om mobil undervisning i tyndt befolkede områder eller for befolkningsgrupper med nomadeagtige livsformer og undervisning i manuelle færdigheder med henblik på senere jobmuligheder;
11. opfordrer AVS-regionerne til at sikre, at gravide piger ikke på nogen måde tvinges til at forlade skolen på grund af deres graviditet, men i stedet modtager særlig støtte fra staten og andre organer, i det mindste indtil de har gennemført deres skolegang;
12. går ind for, at der udvikles strategier til bekæmpelse af børnearbejde, og opfordrer både EU og AVS-landene til at gøre gratis undervisningsfaciliteter til et attraktivt alternativ til børnearbejde, som led i en langsigtet strategi til bekæmpelse af fattigdom, for eksempel ved at betale løn til skolebørn;
13. opfordrer AVS-staterne til at indføre omgående foranstaltninger til bekæmpelse af farligt og sundhedsskadeligt børnearbejde samt former for børnearbejde, der kan sidestilles med slaveri, ved at fastsætte minimumsbestemmelser om hygiejne, forplejning og pauser i arbejdstiden samt oprette organer, der repræsenterer de unge;
14. opfordrer AVS-landene til at indføre strengere nationale love om seksuelt misbrug, sexturisme og børnepornografi, samt til at sikre, at de overholdes;
15. kræver et snævert bilateralt og internationalt retligt samarbejde mellem EU og de AVS-lande, der er mål for sexturisme, samt et internationalt samarbejde med retshåndhævende organer i tredjelande til bekæmpelse af seksuelt misbrug, sexturisme og børnepornografi;
16. opfordrer Unionen, medlemsstaterne og AVS-landene til at gennemføre effektiv undervisning om seksuelt misbrug, sexturisme og børnepornografi, og til at inddrage den internationale turistsektor i disse bestræbelser;
17. opfordrer Unionens medlemsstater og AVS-staterne til at gøre omskæring af mindreårige kvinder til en strafbar overtrædelse i lande, hvor dette ikke allerede er tilfældet, samt til, med støtte fra EU, at fortsætte den kampagne, som UNICEF har iværksat til bekæmpelse af lemlæstelsen af kvinders kønsdele;
18. opfordrer EU og AVS-staterne til at udvikle programmer til forbedring af situationen for ugunstigt stillede børn, f.eks. forældreløse, gadebørn, hjemløse, mindreårige mødre og flygtninge;
19. opfordrer EU og AVS-landene til at gøre alt, hvad der står i deres magt for at sikre, at børn ikke udskrives til militærtjeneste, samt til at træffe effektive foranstaltninger mod brugen af landminer, samt fremme rydningen af eksisterende miner i AVS-landene;
20. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen og FN's generalsekretær.

BESLUTNING⁽¹⁾**om børnesoldater**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989,
 - der henviser til FN-rapporten fra 1996 af Graca Machel (A/5/306) samt til udnævnelsen af Olara Otunnu som FN's særlige repræsentant for væbnede konflikters indvirkning på børn,
- A. der beklager, at der på nuværende tidspunkt på verdensplan er over 300000 børn under 18 år, som deltager i krigshandlinger,
 - B. der beklager, at mange lande, herunder også afrikanske lande, navnlig er karakteriseret af, at børn bruges som soldater i væbnet kamp,
 - C. der henviser til, at børn lider uforholdsmæssigt meget under militærlivets prøvelser, både fysisk og følelsesmæssigt,
 - D. der henviser til, at der ud over de mange børn, som dræbes i kamp eller lemlæstes af landminer, også er mange børn, hvis fysiske, mentale og psykologiske behov er blevet forsømt i samfund, der er engageret i længerevarende krige,
 - E. der henviser til, at en FN-arbejdsgruppe siden 1993 har været i færd med at undersøge muligheden for en valgfri protokol til den internationale konvention om barnets rettigheder med henblik på at fastsætte mindstealderen for rekruttering til militærtjeneste til 18 år,
 - F. der henviser til, at vedtægterne for Den Internationale Straffedomstol, der blev vedtaget i Rom i juli 1998, for første gang nogensinde fastsætter, at rekruttering og indsættelse i kamp af børn under 15 år er en krigsforbrydelse,
 - G. der glæder sig over FN's nye politik vedrørende en mindstealder for deltagelse i operationer, der udføres af FN's fredsbevarende styrker, militære observatører og civile politistyrker,
 - H. der betoner, at et af de primære mål for den fremtidige AVS-EU-konvention skal være en seriøs og vedvarende indsats fra alle signatarlandes side med henblik på at i højere grad at forebygge børns deltagelse i væbnede konflikter, samt beskyttelse og genintegrering af børn i samfundet,
1. fordømmer anvendelsen af børnesoldater i krigshandlinger, hvad enten der er tale om regulære regeringsstyrker eller væbnede oprørsgrupper;
 2. opfordrer AVS-landene og EU til at forbyde enhver form for børns deltagelse i væbnede konflikter, og til at skærpe offentlighedens bevidsthed om de internationale instrumenter og nationale love om børns rettigheder, beskyttelse og velfærd;
 3. opfordrer Kommissionen og AVS-landene til at træffe forebyggende og beskyttende foranstaltninger og rehabiliteringsforanstaltninger samt navnlig til at gennemføre programmer med henblik på tildeling af ressourcer til demobilisering og genintegrering i samfundet af børn, som har deltaget i væbnet kamp i AVS-landene;
 4. betragter det som hastende, at der vedtages en tillægsprotokol til den internationale konvention om barnets rettigheder, der forbyder rekruttering og indsættelse af børn under 18 år i væbnet kamp, og opfordrer AVS-landene og EU til at støtte alle internationale initiativer med dette formål for øje, samt til at indføre tilsvarende bestemmelser i deres egen lovgivning;

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

5. opfordrer FN-arbejdsgruppen om hurtigt at afslutte udarbejdelsen af en protokol til konventionen om barnets rettigheder, og opfordrer Rådet til at vedtage en fælles aktion med henblik på at fremskynde vedtagelsen af denne protokol og samtidig gøre bekæmpelsen af anvendelsen af børnesoldater til et tema i AVS-EU-partnerskabet;
6. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Rådet, Kommissionen, FN's særlige repræsentant for væbnede konflikters indvirkning på børn samt til FN's Menneskerettighedskommission.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i området omkring De Store Søer, navnlig i Den Demokratiske Republik Congo

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der minder om sine tidligere beslutninger om situationen i området omkring De Store Søer, navnlig i Den Demokratiske Republik Congo,
 - der henviser til EU-formandskabets erklæring af 17. februar 1999,
- A. der er alvorligt bekymret over den vedvarende ustabilitet i området omkring De Store Søer og navnlig over den alvorlige situation i Den Demokratiske Republik Congo, hvor en otte måneder lang krig forårsager yderligere død og ødelæggelse, skaber en ny bølge af flygtninge og truer med at udvikle sig til en konflikt, der omfatter hele regionen,
 - B. der med bekymring konstaterer, at udenlandske styrker er indblandet i konflikten i Den Demokratiske Republik Congo,
 - C. der er bekymret over den alvorlige destabilisering, der er opstået i Den Demokratiske Republik Congo på grund af tilstedeværelsen på landets territorium af mange oprørske grupper — navnlig grupper, som led nederlag i borgerkrigen i Rwanda, og som var ansvarlige for folkedrabet — som bruger dette land som en base for deres offensiver, både internt i Den Demokratiske Republik Congo og over for nabolandene,
 - D. der er bekymret over, at disse oprørske grupper tager civilbefolkningen som gidsler og endog rekrutterer børn til deres styrker, samt over de mange civile ofre, som disse aktiviteter kræver, hvilket det internationale samfund kunne konstatere for nylig gennem den brutale massakre, som hutu-oprørere, der opererer i regionen, begik på otte udenlandske turister og fire ugandiske sikkerhedsvagter og turistguider i Gorilla-naturparken i Bwindi-bjergene,
 - E. der henviser til, at den fortsatte tilstedeværelse af flygtninge i området omkring De Store Søer på grund af den vedvarende etniske vold og de grove menneskerettighedskrænkelser, som har karakteriseret Rwandas, Burundis og Den Demokratiske Republik Congos nyere historie, har resulteret i en enorm humanitær krise, som kræver det internationale samfunds øjeblikkelige opmærksomhed, samt, at humanitære organer og hjælpepersonale får fuldstændig og betingelsesløs adgang til landet,
 - F. der beklager, at EU og AVS-landene ikke altid helt støtter Arusha-domstolen, trods den afgørende rolle, som denne domstol spiller, både med henblik på at forhindre, at de ansvarlige for folkemordet i Rwanda slipper for straf, samt for at forhindre yderligere vold i regionen,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- G. der tilslutter sig de forsoningsbestrebelse og fredsinitiativer, som regeringerne i Sydafrika og Zambia har indledt,
1. fordømmer enhver form for menneskerettighedskrænkelser, tilfældige henrettelser, tortur, chikanerier, etnisk begrundede fængslinger af civile, rekruttering af børn som soldater, samt den etniske propaganda og tilskyndelser til etnisk vold, som er foregået for åbent tæppe under konflikten i Den Demokratiske Republik Congo;
 2. genbekræfter princippet om, at de grænser, der er et levn fra kolonitiden, er ukrænkelige i overensstemmelse med ånd og bogstav i de relevante bestemmelser i FN's pagt og OAU-pagten;
 3. fordømmer alle krænkelser af Den Demokratiske Republik Congos territoriale integritet;
 4. kræver en øjeblikkelig våbenhvile, overholdelse af international folkeret og indledning af forhandlinger mellem alle involverede parter med henblik på at finde en politisk løsning på konflikten, som vil garantere Den Demokratiske Republik Congos territoriale integritet, finde løsninger på sikkerhedsproblemerne i dets nabolande og resultere i tilbagetrækning af alle udenlandske styrker fra Den Demokratiske Republik Congo samt løsladelse af alle de personer, der er blevet vilkårligt fængslet;
 5. glæder sig i den forbindelse over præsident Kabilas nylige accept af princippet om at gå ind i forhandlinger med alle konfliktens parter, herunder også oprørsbevægelsen;
 6. fastholder, at enhver forhandlet aftale i Den Demokratiske Republik Congo skal være baseret på en national forsoningsproces, som fuldt ud respekterer lighed og harmonisk sameksistens mellem alle etniske grupper, åbner mulighed for, at flygtninge og fordrevne kan vende tilbage og genintegreres, og fører til afholdelse af snarlige frie og retfærdige demokratiske valg;
 7. opfordrer myndighederne i Den Demokratiske Republik Congo til at genstarte demokratiseringsprocessen i landet og ikke undlade at gennemføre en betingelsesløs legalisering af politiske partier, afskaffelse af presseensur og løsladelse af politiske fanger;
 8. kræver, at de forskellige regionale fredsinitiativer, der støttes af SADC, OAU, præsident Chiluba og EU's særlige udsending, Ajello, samordnes bedre med henblik på at skabe en enkelt ramme for mæglingsbestrebelse;
 9. tilskynder Sydafrikas og Zambias regeringer til ikke at slække på deres mæglingsbestrebelse og fortsætte med bestrebelse på at nå frem til en fredelig løsning på konflikten;
 10. opfordrer Rådet for Den Europæiske Union til at støtte et fredsinitiativ for enhed i Den Demokratiske Republik Congo i henhold til de relevante afsnit i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som går ud over de sædvanlige erklæringer og er i overensstemmelse med EU's vigtige humanitære forpligtelse;
 11. glæder sig over virksomheden i Den Internationale Domstol for Rwanda til trods for de meget vanskelige omstændigheder, hvorunder den må gennemføre sit mandat, idet den er et vigtigt element i bestrebelse på at skabe sikkerhed i regionen, forhindre yderligere vold og undgå straffrihed gennem respekt for loven;
 12. opfordrer alle konfliktens parter til at indrømme hjælpeorganisationer fuldstændig og betingelsesløs adgang til de nødlidende befolkninger, og opfordrer Kommissionen til at optrappe sin humanitære bistand til regionen på baggrund af de nye store flygtningestrømme;
 13. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen og FN's, OAU's og SADC's generalsekretærer.
-

BESLUTNING⁽¹⁾**om støtte til fredsprocessen i Burundi**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,

- A. der henviser til de fremskridt, der allerede er gjort i fredsprocessen mellem befolkningsgrupperne i Burundi, både gennem Arusha-forhandlingerne og den interne debat, som er ved at komme i gang i Burundi,
- B. der henviser til, at det bør tilbydes moralsk, politisk og økonomisk støtte til det burundiske folk, som nu skal gøre en omfattende indsats for at opnå varig fred og ægte national forsoning,
- C. der henviser til, at alle Burundis borgere uden undtagelse skal inddrages i Arusha-forhandlingerne, der gennemføres under Mwalimu Julius Nyèreres auspicer, så der kan opnås en varig fred;
 1. støtter kraftigt både de interne og eksterne aspekter af fredsprocessen mellem befolkningsgrupperne i Burundi, og opfordrer alle de parter, der er indblandet i konflikten, til at deltage i Arusha-forhandlingerne under mægleren, Mwalimu Julius Nyèreres auspicer;
 2. opfordrer indtrængende landene i subregionen til fortsat at støtte fredsprocessen i Burundi ved at sikre, at der på deres territorium ikke gennemføres virksomhed, som kan tænkes at forstyrre eller ødelægge de bestræbelser, som det burundiske folk gør for at sikre en permanent forsoning;
 3. opfordrer Den Europæiske Union og de internationale organisationer til at genoptage samarbejdet i alle dets former for at give det burundiske folk incitament til at opnå positive resultater med deres fredsproces, hvilket uden tvivl vil have en positiv indvirkning på subregionen og stabiliteten i Afrika;
 4. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING⁽¹⁾**om situationen i Congo-Brazzaville**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,

— der henviser til sine tidligere beslutninger,

- A. der er dybt bekymret over den yderst spændte situation, som er opstået i Congo efter mange måneders relativ ro, og som giver sig udslag i hyppige og voldelige sammenstød mellem regeringsstyrker og private militser,
- B. der henleder opmærksomheden på, at de brutale kampe mellem militser og den regulære hær, der får støtte fra angolanske styrker, som hovedsagelig udkæmpes omkring hovedstaden og i den sydlige del af landet, allerede har kostet mange tusinde ofre i civilbefolkningen,
- C. der fordømmer voldshandlingerne, som navnlig er blevet begået af militserne, de vilkårlige fængslinger og henrettelser uden rettergang, samt det voksende antal menneskerettighedskrænkelser,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- D. der navnlig er bekymret over de lidelser, der påføres det congolesiske folk, som på grund af de genopblussede kampe er blevet tvunget til at flygte ind i landet eller til Den Demokratiske Republik Congo, og som er foruroliget over, at mange hundrede personer er døde under flugten,
- E. der er bekymret over den forværrede humanitære situation i Congo, og som navnlig henleder opmærksomheden på de store problemer, der er med at få fødevarerforsyninger og medicin frem, samt på, at hovedstaden ofte er uden vand og elektricitet,
- F. der gør opmærksom på, at den meget usikre situation i Congo gør hjælpeorganisationernes arbejde yderst vanskeligt, og at plyndringer bliver mere og mere almindelige,
- G. der er bekymret over udbredelsen af våben i hele landet, hvilket forstærker det fremherskende klima af usikkerhed, og som bemærker den indsats, som de congolesiske myndigheder gør for at afvæbne befolkningen,
- H. der er forfærdet over den til ligegyldighed grænsende passivitet, som det internationale samfund har udvist med hensyn til den dramatiske situation i Congo, og som navnlig beklager EU's manglende initiativer og undladelse af at gribe ind i denne konflikt trods den store risiko for, at situationen eskalerer, og voldshandlingerne spredes til hele Centralafrika,
- I. der er klar over, at det er yderst hastende at få brudt den onde cirkel af vold i Congo og endelig få påbegyndt opgaven med at genopbygge landet, hvilket ikke kan ske, før der er blevet etableret et klima af national forsoning,
1. fordømmer de voldshandlinger, der begås i Congo, og opfordrer kraftigt både militserne og regeringsstyrkerne til at beordre en standsning af voldelighederne;
 2. mener, at national forsoning er den eneste måde, hvorpå der kan genoprettes fred og stabilitet i landet; anmoder i den forbindelse de congolesiske myndigheder om at vise vilje til at fremme forsoningen og lette den politiske spænding ved at tillade landets tidligere ledere at vende tilbage til Congo, for således at skabe mulighed for at etablere en dialog mellem alle landets politiske og sociale bevægelser, og få gang i den demokratiske proces igen;
 3. opfordrer desuden de congolesiske myndigheder til at indlede drøftelser, der kan føre til genindførelse af retsstatsprincipper og demokratiske institutioner i Congo gennem udarbejdelse af en ny forfatning og afholdelse af frie og demokratiske valg;
 4. beklager, at Den Europæiske Union, som har vigtige forpligtelser over for sine afrikanske partnere, ikke i højere grad er involveret i løsningen af de konflikter, der breder sig på det afrikanske kontinent; opfordrer navnlig Rådet og Kommissionen til at fremme den nationale forsoning i Congo;
 5. håber i den forbindelse, at udenlandsk intervention af enhver art, herunder også militær intervention, hurtigt vil blive bragt til ophør;
 6. opfordrer Kommissionen til at fremskynde den humanitære bistand til det congolesiske folk;
 7. opfordrer alle parterne i den congolesiske krise til at garantere sikkerheden for humanitære organisationers hjælpepersonale og gøre det lettere for nødhjælpsforsyninger til landets befolkning at nå frem;
 8. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, FN's og OAU's generalsekretærer samt myndighederne i Congo-Brazzaville.
-

BESLUTNING⁽¹⁾**om de genopblussede fjendtligheder mellem Etiopien og Eritrea**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om konflikten mellem Eritrea og Etiopien,

- A. der er yderst bekymret over, at krigen mellem Etiopien og Eritrea efter syv måneders relativ ro er blusset op igen, og som henviser til, at krigen brød ud for første gang i maj 1998,
 - B. der henviser til, at denne konflikt har bevirket, at titusinder af mennesker er blevet gjort til flygtninge eller er blevet evakuerede, og at den har påført civilbefolkningerne i begge lande ufattelige lidelser,
 - C. der beklager, at de bestræbelser, som det internationale samfund i almindelighed og OAU i særdeleshed har gjort med henblik på at finde en fredelig løsning på stridighederne mellem de to lande, endnu ikke har givet positive resultater,
 - D. der henviser til, at OAU har foreslået en rammeaftale med henblik på at bringe konflikten til ophør, en aftale, som er blevet godkendt af den etiopiske regering, og som for nylig blev undertegnet af Eritreas regering,
 - E. der er overbevist om, at det er nødvendigt med en helhjertet indsats fra hele det internationale samfunds side for at medvirke til at genetablere fredsprocessen mellem de to lande,
 - F. der er bekymret over, at konflikten, da der ikke foreligger nogen fredelig løsning, vil kunne destabilisere hele regionen og føre til en langt alvorligere menneskelig tragedie,
 - G. der er klar over, at bortset fra en fredelig løsning på grænsestriden vil kun en klar fastsættelse af reglerne for de politiske og økonomiske forbindelser mellem de to lande kunne bringe en varig fred på grundlag af respekt for begge landes legitime interesser,
1. fordømmer kraftigt genoptagelsen og fortsættelsen af fjendtlighederne mellem Eritrea og Etiopien;
 2. opfordrer Etiopien og Eritrea til at forpligte sig til at opnå en fredelig løsning på grænsekonflikten ved at vedtage en øjeblikkelig indstilling af fjendtlighederne i overensstemmelse med bestemmelserne om en hurtig gennemførelse af OAU-rammeaftalen (ny artikel);
 3. beklager dybt de store tab af menneskeliv, der har været en følge af fjendtlighederne mellem de to lande;
 4. opfordrer Rådet og EU's medlemsstater til at indvillige i at spille en rolle ved gennemførelsen af OAU's forslag, og blandt andet udsende en neutral international overvågningsstyrke, som skal placeres langs grænsen mellem de to lande;
 5. opfordrer alle de politiske kræfter og alle elementerne i det civile samfund i Etiopien og Eritrea til at gøre alt, hvad de formår, for at lægge pres på deres respektive regeringer med henblik på at finde en fredelig løsning på konflikten;
 6. beklager, at den nuværende konflikt har bevirket, at titusinder af mennesker er blevet gjort til flygtninge eller er blevet evakueret, og kræver, at de skal kunne vende tilbage til deres hjem så hurtigt som muligt;
 7. opfordrer Kommissionen til at forhøje beløbet til humanitær nødhjælp til flygtninge, fordrevne og evakuerede i regionen;
 8. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, Etiopiens og Eritreas regering og OAU.

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

BESLUTNING⁽¹⁾**om situationen i Nigeria**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Nigeria,
 - der minder om EU-formandskabets erklæring af 3. marts 1999,
- A. der henviser til, at der blev afholdt præsidentvalg i Nigeria den 27. februar 1999,
- B. der henviser til, at disse valg klart blev vundet af general Obasanjo, tidligere statsoverhoved og den eneste militære leder, som allerede havde overdraget magten til en demokratisk valgt civil regering,
- C. der henviser til, at overdragelsen af magten til den demokratisk valgte præsident den 29. maj 1999 vil betyde afslutningen på femten års militærdiktatur, som tilsidesatte det nigerianske folks mest grundlæggende menneskerettigheder, kvalte landets økonomiske liv og samfundslivet, skabte rigdom til militærjuntaen og en omfattende praksis for korruption og bragte landet på randen af et finansielt sammenbrud,
- D. der henviser til, at valgene fandt sted i en fredelig atmosfære og var baseret på et flerpartisystem og demokratiske principper, og, at valgobservatørerne generelt betegnede dem som en genspejling af det nigerianske folks ønsker trods visse uregelmæssigheder, som kræver en nærmere undersøgelse,
- E. der henviser til, at Nigeria spiller en stor politisk, økonomisk og demografisk rolle i Afrika, samt til, at en vedvarende demokratisk udvikling i landet kunne få meget positive virkninger — både i politisk og økonomisk henseende — for den umiddelbare subregion og for kontinentet som helhed,
1. udtrykker tilfredshed med afholdelsen af præsidentvalgene i Nigeria og lykønsker den valgte præsident, general Obasanjo, og hele det nigerianske folk med et valg, der blev afholdt i en atmosfære af åbenhed, og som blev gennemført fredeligt;
 2. konstaterer, at der udbrød uroligheder i nogle dele af landet efter valgene, og opfordrer indtrængende alle de berørte parter til at undgå bitterhed; opfordrer specielt Falae, den forsmåede kandidat og forhenværende minister, til at acceptere og efterkomme resultaterne af valgene og medvirke til forsoning i landet og velfærd for det nigerianske folk;
 3. henleder imidlertid alligevel opmærksomheden på, at der blev konstateret visse uregelmæssigheder under afviklingen af valgene, og at disse uregelmæssigheder hurtigt bør efterforskes;
 4. håber, at det vil lykkes for den nye præsident at fjerne de regionale spændinger i landet og opretholde national enhed med støtte fra det nigerianske folk;
 5. opfordrer den nye regering til at prioritere udviklingen af en demokratisk kultur i det nigerianske samfund meget højt — navnlig inden for militæret — og styrke retsstatsprincipperne, respekt for menneskerettighederne og god regeringsførelse;
 6. opfordrer Kommissionen til straks at fremsætte forslag til en pakke af foranstaltninger for at fremme og supplere de nødvendige politiske og økonomiske reformer, som nu udgør den største udfordring for den nyvalgte præsident;
 7. opfordrer på baggrund af ovennævnte Rådet for Den Europæiske Union til at foretage en revision af dens fælles holdning om Nigeria ved førstkomne lejlighed;
 8. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen og OAU.

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

BESLUTNING⁽¹⁾**om situationen i Sierra Leone**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Sierra Leone,
 - der henviser til Den Europæiske Unions erklæring af 12. januar 1999 om situationen i Sierra Leone,
- A. der beklager de genopblussede uroligheder i Sierra Leone i begyndelsen af 1999,
 - B. der henviser til, at sammenstødene, der fandt sted i Freetown, kostede i tusindvis af ofre, navnlig i civilbefolkningen, og udløste en større humanitær krise, som har ført til en ny strøm af udvandring til nabolandene,
 - C. der er forfærdet over den terror- og intimideringskampagne, som oprørerne i de senere måneder har ført mod civilbefolkningen, og navnlig over de grusomheder, der er begået over for kvinder og børn,
 - D. der er chokeret over den omfattende brug af børnesoldater i konflikten, navnlig fra oprørernes side, og over det store antal ofre blandt børn og de lidelser, som børn udsættes for gennem det barske militærliv,
 - E. der gør opmærksom på, at kampene i Sierra Leone er fortsat med uformindsket styrke og stadig skaber store lidelser i landets befolkning, også efter, at den valgte præsident Ahmed Tejan Kabbah blev genindsat i marts 1998, og juntaen blev fjernet fra magten flere måneder efter militærets magtovertagelse,
 - F. der er klar over, at kontrollen med landets diamantproducerende områder er et af de vigtigste elementer i konflikten,
 - G. der henviser til, at den humanitære situation stadig er meget vanskelig i hovedstaden, da sammenstødene gør det yderst vanskeligt at få forsyninger frem, da de for størstedelens vedkommende kommer fra det indre af landet,
 - H. der fordømmer henrettelsen den 19. oktober 1998 af 20 eller flere medlemmer af militærjuntaen, som var blevet idømt dødsstraf af en krigsret uden mulighed for appel, og som udtrykker sin overbevisning om, at disse henrettelser ikke på nogen måde medvirkede til at fremme freden og den nationale forsoningsproces,
 - I. der henleder opmærksomheden på den indsats, der gøres på nationalt plan af Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) for at finde en fredelig løsning på krisen i Sierra Leone,
 - J. der henviser til, at præsident Kabbah den 7. februar 1999 erklærede, at han havde til hensigt at fortsætte sine bestræbelser på at etablere en dialog med oprørerne, samt til det krav om en våbenhvile, som oprørslederen, Foday Sankoh, fremsatte fra sin fængselscelle, og løftet om, at der ville blive afholdt et møde mellem ham og hans militære ledere, inden fredsforhandlingerne indledes, hvilket alt sammen tyder på, at forbindelserne ikke længere er så spændte,
1. fordømmer de sierra-leonske oprørsstyrkers nye forsøg på at gribe magten i januar 1999;
 2. fordømmer de grusomheder, som oprørerne har begået over for Sierra Leones civilbefolkning, og kræver, at oprørerne straks indstiller disse barbariske handlinger og holder op med at terrorisere landet;
 3. opfordrer kraftigt regeringen og navnlig oprørerne til at bringe fjendtlighederne til en varig afslutning i alle dele af landet;

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

4. bemærker sig det ønske om forsoning, som præsident Kabbah og oprørslederen, Foday Sankoh, har givet udtryk for, og håber, at det møde, der skal afholdes på neutral grund mellem lederen af Den Revolutionære Enhedsfront (RUF) og dennes militære ledere, vil føre til, at de mere konkret forpligter sig til at genoptage en konstruktiv dialog med henblik på at genoplive den nationale forsoningsproces og udarbejde en rammeaftale om en varig fred;
5. opfordrer Sierra Leones regering til at efterkomme de internationale menneskerettighedsforpligtelser, som den har indgået, med særlig henvisning til den internationale pagt om civile og politiske rettigheder, anmoder den navnlig om samvittighedsfuldt at respektere hver eneste borgers ret til en retfærdig retssag og om at indføre appelprocedurer for retssager ved krigsdomstole;
6. giver endnu en gang udtryk for sin støtte til ECOWAS-medlemsstaternes bestræbelser på at genoprette freden i Sierra Leone, og opfordrer blandt andet Den Europæiske Union til at yde finansiel og logistisk støtte til de ECOMOG-styrker, der er placeret i landet;
7. opfordrer Den Europæiske Union til at gøre en større indsats for at løse krisen i Sierra Leone ved at medvirke til at formulere en forhandlet løsning mellem konfliktens parter;
8. fordømmer brugen af børnesoldater i konflikten, og opfordrer kraftigt både oprørerne og regeringstroppeperne til at afholde sig fra overhovedet at inddrage børn i kampene;
9. opfordrer Den Europæiske Union og FN til at finansiere ad hoc-programmer til fysisk, mental og psykologisk rehabilitering af børn, som har deltaget i væbnet kamp;
10. opfordrer det internationale samfund og navnlig Den Europæiske Union til at fremskynde den humanitære bistand til Sierra Leones befolkning, som er blevet så hårdt ramt af konflikten;
11. opfordrer kraftigt konfliktens parter til fuldt ud at samarbejde med de forskellige nødhjælpsorganisationer med henblik på at gøre det muligt at få hjælpen frem til og fordelt i Freetown og over hele landet, samt for at garantere nødhjælpsorganisationernes personales sikkerhed;
12. opfordrer Den Europæiske Union til at yde bistand til nabolande, som skal klare den stadigt voksende strøm af flytninge fra Sierra Leone;
13. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, Sierra Leones regering og medlemsstaterne i Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS).

BESLUTNING⁽¹⁾

om situationen i Guinea-Bissau

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
- der henviser til henstillingerne fra Rådet af Udenrigs- og Forsvarsministre fra landene i Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) den 3. juli 1998 i Abidjan,
- der henviser til Praia-erklæringer som blev vedtaget af stats- og regeringscheferne fra Fællesskabet af Lande, der har Portugisisk som Officielt Sprog (CPLP), der mødtes i Kap Verde den 13.-17. juli 1998,
- der henviser til Abuja-fredsftalen (Nigeria), der er blevet undertegnet af Guinea Bissaus præsident, general João Bernardo Vieira, og general Asumane Mané på militærjuntaens vegne, og som har gjort det muligt at foretage en fordeling af ministerportføljer og danne en national enhedsregering,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- A. der er bekymret over de ødelæggende følger af de militære operationer, som er blevet gennemført i Guinea-Bissau (ødelæggelse af infrastrukturanlæg og massiv folkeflugt, navnlig af landets topfolk),
- B. der er bekymret over situationen for flygtninge, som lever under vanskelige forhold,
- C. der henviser til Lomé-fredsftalen (Togo), der var et supplement til Abuja-aftalen, og som skabte mulighed for endelig at fordele ministerportføljerne og danne en national enhedsregering under Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Staters (ECOWAS) auspicer i december 1998,
- D. der henviser til, at den fredsftale, der blev indgået i Abuja (Nigeria), fastsætter bestemmelser om øjeblikkelig indstilling af fjendtlighederne, dannelse af en national enhedsregering og afholdelse af almindelige valg,
- E. der er bekymret over, at der fortsat er udenlandske tropper indblandet, og at de internationale menneskerettighedsorganisationer har anklaget nogle af dem for at have begået menneskerettighedskrænkelser over for civile,
- F. der glæder sig over Europa-Kommissionen afgørelse om at frigive humanitær nødhjælp,
1. opfordrer konfliktens parter til at overholde Abuja-aftalen (Nigeria), som blev undertegnet den 1. november 1998 af præsident João Bernardo Vieira og general Ansumane Mané, og gennemføre den helhjertet;
 2. opfordrer konfliktens parter til ikke at afbryde fredsforhandlingerne, så der kan findes en fredelig og varig løsning på krisen og således skabes mulighed for at genindføre retsstatsprincipper og få landets institutioner til at fungere;
 3. støtter den kombinerede mæglingsindsats, som CPLP-kontaktgruppen og landene i subregionen har gjort under ECOWAS' auspicer med henblik på at tilskynde til en dialog mellem konfliktens parter og opnå en fredelig løsning;
 4. understreger, at enhver varig fredelig løsning vil kræve en national forsoningsproces, der fører til garanteret respekt for Guinea-Bissaus uafhængighed og territoriale integritet;
 5. fordømmer alle de udenlandske troppers destabiliserende rolle i konflikten, og kræver, at de trækkes tilbage med undtagelse af de tropper, som begge parter inden for ECOMOG opnår enighed om, som en forudsætning for gennemførelsen af fredsftalen og indsættelsen af den nye regering;
 6. opfordrer de to parter i konflikten til at overholde principperne for international folkeret og afstå fra at bruge børn til krigsførelse eller oprette private militser;
 7. opfordrer nabolandene til at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at medvirke til at konsolidere freden og den nationale forsoning, som navnlig vil skabe mulighed for genindførelse af fri bevægelighed for personer og varer;
 8. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, FN's generalsekretær, OAU, ECOWAS og CPLP samt til Guinea-Bissaus nationalforsamling.
-

BESLUTNING⁽¹⁾**om situationen i Angola**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Angola,
 - der henviser til EU's erklæring af 28. december 1998,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner om Angola,
- A. der beklager, at Jonas Savimbi's UNITA-styrker i december 1998 genoptog kamphandlinger i Angola, hvilket er en alvorlig trussel mod freden og den nationale forsoning i landet,
- B. der henviser til, at Savimbi og hans styrker har hovedansvaret for dette alvorlige tilbageslag i fredsprocessen, idet han ikke har gennemført nogen demilitarisering af sine styrker eller fremmet en udbygning af statsforvaltningen og har udvist foragt for Sikkerhedsrådets og det internationale samfunds presserende krav,
- C. der henviser til, at det eneste håb om en varig fred i Angola ligger i en politisk løsning gennem fuldstændig og betingelsesløs gennemførelse af Lusaka-protokollen og de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd,
- D. der kraftigt tilslutter sig kravet fra FN's Sikkerhedsråd om, at UNITA øjeblikkeligt og betingelsesløst opfylder sine forpligtelser og støtter en fuldstændig og omgående gennemførelse af de foranstaltninger over for UNITA, der er indeholdt i FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 864 af 15. september 1993, nr. 1127 af 28. august 1997, nr. 1173 af 12. juni 1998 og nr. 1229 af 26. februar 1999, navnlig for så vidt angår våben og diamanter,
- E. der er foruroliget over den forværrede menneskerettighedssituation i Angola som følge af det voksende antal flygtninge fra de kamphærgede områder,
- F. der beklager nedskydningen den 26. december 1998 og den 2. januar 1999 af to FN-transportfly i nærheden af byen Huambo, der er besat af Savimbi's UNITA-tropper,
- G. der beklager, at FN's observatørdelegation (MONUA) for nylig har trukket sig ud af Angola,
- H. der henviser til, at den angolanske befolkning lever i yderste fattigdom trods landets rigelige naturressourcer, som bruges til at finansiere konflikten med,
1. fordømmer kraftigt genoptagelsen af krigen, idet der er tale om et alvorligt tilbageslag for fredsprocessen, og kræver øjeblikkelig indstilling af fjendtlighederne, da der ikke er nogen militær løsning på konflikten;
 2. opfordrer i mellemtiden FN og EU til at opretholde et kraftigt internationalt pres på Savimbi, navnlig gennem mere konsekvent gennemførelse og stramning af eksisterende FN-sanktioner;
 3. kræver, at Kommissionen straks foretager en tilbunds gående undersøgelse af adfærden inden for diamanthandelen med henblik på at hindre Savimbi i at smugle diamanter ud til finansiering af hans krig;
 4. opfordrer Angolas regering og navnlig Savimbi og hans styrker til at respektere menneskerettighederne og fuldt ud at samarbejde med nødhjælpsorganisationerne for at få nødhjælpen frem;
 5. opfordrer Kommissionen til at stille de midler til rådighed, der er nødvendige til afhjælpning af den humanitære krise, der er opstået på grund af nye store strømme af flygtninge og fordrevne;
 6. fordømmer nedskydningen af FN-fly under transport af nødhjælpsforsyninger;

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

7. genbekræfter, at den er af den opfattelse, at FN's fortsatte tilstedeværelse i Angola i høj grad kan medvirke til national forsoning;
8. fordømmer brugen af landminer og opfordrer kraftigt alle parter til omgående at afstå fra at bruge nogen form for disse specielt umenneskelige våben;
9. anmoder desuden EU om at tage et særligt initiativ på minerydningsområdet for at få fjernet en af de største hindringer for genopbygning af en fredskonometri;
10. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, FN's Sikkerhedsråd, OAU og UNITA.

BESLUTNING⁽¹⁾

om AVS-EU-samarbejde omkring og deltagelse i valgprocedurerne i AVS-landene samt Den Paritetiske Forsamlings rolle

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til Lomé IV-konventionen som ændret ved den aftale, der blev undertegnet i Mauritius den 4. november 1997,
 - der henviser til retningslinjerne for forhandlingerne om en ny AVS-EU-aftale, der blev vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union den 30. juni 1998,
 - der henviser til det AVS-forhandlingsmandat, der blev vedtaget den 30. september 1998,
 - der henviser til de fremskridt, der hidtil er gjort i forhandlingerne, som skal føre til en ny partnerskabsaftale, og navnlig til konklusionerne fra AVS-EU-ministerkonferencen, der blev afholdt i Dakar den 8. og 9. februar 1999,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i de enkelte lande og om menneskerettigheder og demokrati,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »demokratisering, retsstatsprincipper, respekt for menneskerettigheder og god regeringsførelse: udfordringerne i partnerskabet mellem Den Europæiske Union og AVS-staterne« (KOM(1998)0146),
 - der henviser til rapporten fra den AVS-delegation, der blev udsendt som observatører ved præsidentvalgene i Togo den 21. juni 1998,
 - der henviser til beretningen om den rejse, der blev foretaget til Papua Ny Guinea, herunder Bougainville, og Salomonøerne i perioden 23. februar-3. marts 1998,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 1999 om resultatet af arbejdet i Den Paritetiske Forsamling AVS-EU i 1998 (A4-0065/99),
 - der henviser til artikel 21 i verdenserklæringen om menneskerettigheder,
 - der henviser til Det Europæiske Råds resolution fra 1991 om menneskerettigheder og udvikling,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union gentagne gange har bekræftet, at respekt for menneskerettigheder, demokratiske principper og retsstatsprincipper udgør hjørnestenen i Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), og i udviklingssamarbejdet,

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- B. der henviser til, at forhandlingerne om den fremtidige aftale ensidigt fokuserer på AVS-EU-partnerskabets politiske dimension, samt til, at den fremtidige aftale bør baseres på demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincipper og ansvarlig regeringsførelse,
- C. der henviser til, at demokrati på det politiske plan indebærer langt mere end blot at afgive en stemme i ny og næ, men derimod omfatter hele processen med inddragelse af borgerne i beslutningsprocessen,
- D. der henviser til, at borgernes ret til at deltage i forvaltningen af offentlige anliggender vil kunne opnås gennem en bred vifte af demokratiske politiske systemer,
- E. der henviser til, at politisk pluralisme, ytringsfrihed, lige adgang til medierne under valgkampagner, hemmelige afstemninger og respekt for kandidaternes grundlæggende rettigheder er vigtige elementer i demokratiske, frie og retfærdige valg,
- F. der henviser til, at valgene i nogle AVS-stater regelmæssigt har givet anledning til bekymring med hensyn til, om de er blevet gennemført korrekt, idet der har været tale om manipulation og uregelmæssigheder under forberedelsen og afholdelsen af dem samt under stemmeoptællingen, samt til, at konkurrerende eller oppositionelle partier er blevet nægtet lige muligheder for at føre valgkamp,
- G. der henviser til, at kun en konstant overvågning af valgproceduren og demokratiseringsprocessen kan garantere en realistisk vurdering af problemerne og et positivt resultat,
- H. der henviser til, at paritetiske AVS-EU-valgobservatørdelegationer og -missioner også kan yde et vigtigt bidrag til at afhjælpe kritiske situationer i de pågældende lande,
- I. der henviser til, at Den Paritetiske Forsamling, der repræsenterer AVS-staternes befolkninger, er et nøgleelement i AVS-EU-forbindelserne og kan yde et væsentligt bidrag til en uddybning af den politiske dimension i det fremtidige AVS-EU-samarbejde,
- J. der beklager, at Europa-Parlamentet tidligere ofte har afslået officielle indbydelser fra de berørte lande til at sende observatørdelegationer,
- K. der henviser til, at der trods det udtalte behov for en fælles EU-strategi for valgbiestand og -observation, ikke er nogen fælles strategi for observation af valg med henblik på at sikre samordning af bestræbelserne,
1. opfordrer AVS-regeringerne til at overholde princippet om, at magten mellem de politiske partier skal kunne rotere gennem afholdelse af frie, korrekt organiserede valg, der er baseret på politisk pluralisme, demokrati og retsstatsprincipper;
 2. understreger, hvor vigtigt det er for et ikke-repressivt samfund, at der er informationsfrihed, presse- og ytringsfrihed samt frihed til politisk opposition, og at konkurrerende politiske partier har rimelig adgang til massemedierne;
 3. mener, at det er AVS-landenes opgave at oprette deres egne demokratiske institutioner, som er i stand til at sikre respekt for alle menneskerettigheder;
 4. mener på denne baggrund, at det er vigtigt at garantere politisk pluralisme og demokratiske institutioner, der er baseret på et regelsæt, som er accepteret af størstedelen af befolkningen, og som overholdes af både regeringen og oppositionen;
 5. kræver et snævrere samarbejde mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet og AVS-Gruppen i forbindelse med valgobservation, valgbiestand og opbygning af institutionel kapacitet efter valg;
 6. er overbevist om, at det er nødvendigt at have en fælles struktur på AVS-EU-plan for at kunne vurdere, om et givet valg er retfærdigt;
 7. efterlyser et sæt fælles AVS-EU-kriterier for valgobservationsmissioner og uddannelse af observatører med henblik på at sikre konsekvens;

8. mener, at en demokratisk opbygning af systemer er en effektiv måde at forebygge konflikter på;
9. glæder sig over, at AVS-regeringerne i stigende grad indbyder Den Paritetiske Forsamling til at udsende delegationer til observation af forberedelserne og afholdelsen af valg og stemmeoptælning;
10. mener, at det er nødvendigt at efterkomme indbydelser fra AVS-lande til at observere præsident- og parlamentsvalg, og desuden at deltage i paritetisk sammensatte AVS-EU-delegationer i alle de valgobservationsmissioner, som Kommissionen udsender til AVS-lande;
11. opfordrer Europa-Parlamentet til at tage sine kriterier for udsendelse af valgobservatørdelegationer til AVS-lande op til nyvurdering med henblik på at sikre, at sådanne missioner altid godkendes, hvis der er tale om kontroversielle valg;
12. bekræfter, at det er i både EU's og dets AVS-partners interesse at skabe sig en synlig identitet ved observation af og bistand ved valg og i forbindelse med opbygningen af institutionel kapacitet efter valgene;
13. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING⁽¹⁾

om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-rom

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,

- A. der minder om Marrakesh-aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, navnlig præambelen, hvori aftalens parter *blandt andet* erkender, at deres forbindelser på det handelsmæssige område og deres økonomiske bestræbelser skal have til formål at højne levestandarden etc. i overensstemmelse med målsætningen om bæredygtig udvikling samtidig med, at det tilstræbes at beskytte og bevare miljøet,
- B. der minder om, at parterne også vedtog, at der var behov for positive bestræbelser, der skulle udformes således, at udviklingslandene og specielt de mindst udviklede af dem, sikres en andel i væksten i den internationale handel, som står i forhold til de behov, de har for økonomisk udvikling,
- C. der er foruroliget over, at der under den kommende revision er sandsynlighed for, at der vil blive foretaget ændringer i forskellige WTO-aftaler, som kan få indvirkning på præferencehandelen,
- D. der genbekræfter sin beslutning om rom, der blev vedtaget på den 26. samling i Port Louis (Mauritius) den 20. - 23. april 1998,
- E. der minder om beslutningen om rom, som blev vedtaget på AVS-Rådets 68. ministermøde i Bruxelles (Belgien) den 28. - 29. marts september 1998,
- F. der minder om, at Lomé IV-konventionens målsætning for samhandelen er at fremme handelen mellem AVS og Fællesskabet, og som mener, at bestemmelserne i protokol nr. 6 om toldfri adgang for AVS-rom til EU-markedet havde til formål at sikre AVS-udviklingslandene en andel af markedet for rom, der står i forhold til deres behov for økonomisk udvikling,

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- G. der henviser til, hvor vigtig eksporten af rom til EU er for de romproducerende AVS-staters økonomier, samt til, at romindustrien i høj grad medvirker til indtjeningen af udenlandsk valuta og beskæftigelse og dermed til den socioøkonomiske udvikling og den politiske stabilitet i de pågældende stater,
- H. der henviser til, at aftalen om »lys spiritus«, der er blevet vedtaget på den første WTO-ministerkonference, og det efterfølgende memorandum mellem EU og USA af marts 1997 om ophævelse af told på visse alkoholiske drikkevarer, har undermineret AVS-præferencerne inden for handelen med rom, og udsat dem for konkurrence fra leverandører fra tredjelande, hvoraf over 80 % modtager subsidier,
- I. der imidlertid noterer sig EU's erklæring af 24. marts 1997 om, at memorandummet mellem EU og USA ikke på nogen måde vil ændre de adgangsbetingelser, som AVS-eksporten af rom nyder godt af til Fællesskabets marked inden for Lomé-konventionens rammer, og ikke vil få indvirkning på den fremtidige ordning efter konventionens udløb i år 2000,
- J. der konstaterer, at AVS-landene har intensiveret deres salgsfremmede kampagner med henblik på at udvikle et marked for romprodukter af højere kvalitet og vil kræve en fortsættelse af de nuværende præferencer under Lomé IV-konventionen i en forlænget periode, så de bliver i stand til at konkurrere med rom fra andre regioner på et toldfrit marked,
- K. der mener, at det, som følge af memorandummet mellem EU og USA af marts 1997, som bevirkede, at AVS-rom blev udsat for øget konkurrence fra subsidierede romprodukter på deres traditionelle markeder, er af afgørende betydning, at der træffes afhjælpende foranstaltninger inden februar 2000, hvis AVS-landenes romindustrier skal overleve.
1. opfordrer Fællesskabet og dets medlemsstater til:
 - i) fuldt ud at opfylde deres forpligtelser i henhold til protokol nr. 6 om rom i den fjerde Lomé-konvention, herunder de forpligtelser der er indgået i henhold til midtvejsevalueringen, og forlænge præferencerne ud over år 2000 for at gøre det muligt for AVS-staterne at udvikle deres traditionelle handelsstrømme med EU til deres fulde potentiale,
 - ii) sikre, at AVS-romproducenternes interesser fuldt ud forsvares under den kommende revision af WTO-aftalerne;
 - iii) sikre, at der, i overensstemmelse med erklæringen af 24. marts 1997, på baggrund af indholdet af memorandummet mellem EU og USA, ikke sker nogen negativ indvirkning på AVS-eksporten af rom, og at AVS-staterne konkurrencestilling på markedet opretholdes;
 - iv) pristalsregulere den prisfastsættelsesmekanisme, der er indeholdt i memorandummet mellem EU og USA, idet toldafgifterne på lavprisrom og EU-toldafgifterne på rom fra lande uden for AVS opretholdes, hvorved AVS-landene beskyttes mod konkurrence fra leverandører fra tredjelande, der sælger subsidierede mærker;
 - v) sikre, at der vedtages hensigtsmæssige ordninger inden Lomé IV-konventionens udløb for at sikre, at AVS-rom bevarer sin andel af EU-markedet, og, at AVS-staternes præferencer ikke yderligere undermineres;
 - vi) sikre, at den GATT-kompatible prisfastsættelsesmekanisme, som fastholder told på lavprisrom fra lande uden for AVS, opretholdes og ikke indgår i studehandler under fremtidige GATT/WTO-runder om toldnedsættelser;
 - vii) fortsat at sikre nøje anvendelse uden undtagelser af EU's restriktive bestemmelser om markedsføring under benævnelsen »rom«, jf. artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89;
 2. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.
-

BESLUTNING⁽¹⁾**om WTO's årtusind-forhandlingsrunde med særlig henvisning til AVS-sukker**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,

- A. der minder om Marrakesh-aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, navnlig præamblet, hvori aftalens parter blandt andet erkender, at deres forbindelser på det handelsmæssige område og deres økonomiske bestræbelser skal have til formål at højne levestandarden etc. i overensstemmelse med målsætningen om bæredygtig udvikling samtidig med, at det tilstræbes at beskytte og bevare miljøet,
 - B. der minder om, at parterne også vedtog, at der var behov for positive bestræbelser, der skulle udformes således, at udviklingslandene og specielt de mindst udviklede af dem, sikres en andel af væksten i den internationale handel, der står i forhold til deres behov for økonomisk udvikling,
 - C. der henviser til, at der under den kommende revision er sandsynlighed for, at der vil blive foretaget ændringer i aftalerne om landbrug og om statsstøtte og udligningsforanstaltninger, som kan få konsekvenser for præferencehandelen med sukker,
 - D. der minder om sin beslutning om sukker, der blev vedtaget på den 26. samling, som blev afholdt i Port Louis (Mauritius) den 20. - 23. april 1998,
 - E. der minder om den beslutning om sukker, som AVS-Ministerrådet vedtog på den 68. samling i Bruxelles (Belgien) den 28. - 29. september 1998,
 - F. der henviser til, at AVS-protokollen om sukker er en integrerende del af EU-ordningen og at EU inden for rammerne af WTO har indgået forpligtelser, som omfatter AVS-mængderne,
 - G. der konstaterer, at de sukkerproducerende AVS-stater med få undtagelser er nettoimportører af levnedsmidler, udviklingslande og indlandsstater eller østater med særlige økonomiske og sociale problemer, hvis socioøkonomiske udvikling er afhængig af indtægterne fra sukker,
 - H. der også konstaterer, at AVS-landene har anvendt indtjeningerne fra eksporten til EU til rationaliseringsprogrammer, der skal forbedre effektiviteten, øge produktiviteten, optimere brugen af biprodukter og generelt øge deres konkurrenceevne,
 - I. der erkender, at sukkerindustrien har mange facetter, som er af betydning for AVS-leverandørstaterne, at den indtjener udenlandsk valuta og skaber stor beskæftigelse, og at den bidrager til miljøbeskyttelse og udvikling af landområder,
 - J. der endnu en gang bekræfter, at AVS-leverandørstaterne har forpligtet sig til at rationalisere deres industrier, så de bliver globalt konkurrencedygtige, men som erkender, at der er behov for at sikre, at der fuldt ud tages hensyn til udviklingslandenes særlige situation i globaliseringsprocessen,
1. opfordrer Den Europæiske Union til:
 - i. at påse, at de garantier, der er indeholdt i AVS/EU-sukkerprotokollen, ikke påvirkes negativt af årtusind-forhandlingsrunden,
 - ii. at sikre, at WTO-forpligtelsen til at sikre, at udviklingslandenes andel af væksten i den internationale handel er i overensstemmelse med deres behov for økonomisk udvikling, fuldt ud opfyldes, og at sukkerprotokollens garantier ikke undermineres af ubehersket handelsliberalisering;
 - iii. at sikre, at der gøres enhver tænkelig indsats for at forsvare og opretholde præferencehandelsaftalen og dermed opfylde sukkerprotokollens forpligtelse over for AVS;

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- iv. at anerkende den rolle, som AVS- landenes sukkerindustri spiller for EU's raffineringsindustri, og erkende de gensidige fordele, som alle berørte parter har af præferencehandelen i henhold til protokollen og den særlige præferenceaftale for sukker;
 - v. at anerkende AVS-staternes rationaliseringsbestrebelse, som det påpeges i det årlige memorandum om de økonomiske faktorer, og sikre, at den pris, der tilbydes for AVS-sukker, tager behørigt hensyn til alle relevante faktorer, og at den bidrager positivt til AVS-industriernes levedygtighed;
 - vi. at anerkende AVS-sukkerindustriernes mange facetter, navnlig deres bidrag til miljøbeskyttelse, udvikling af landområder, beskæftigelse, indtjening af udenlandsk valuta og den generelle socioøkonomiske udvikling i AVS-leverandørstaterne;
2. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om WTO's årtusind-forhandlingsrunde

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til Marrakech-aftalerne,
 - der henviser til Europa-Parlamentets forskellige beslutninger om WTO's funktion,
 - der henviser til Europa-Parlamentets forskellige beslutninger om handelsstridigheder om den fælles markedsordning for bananer,
- A. der henviser til, at fordelene og omkostningerne ved multilaterale handelsliberaliseringer under Uruguay-runden er blevet ujævnt fordelt mellem industrilande og udviklingslande, og at denne ubalance skal afhjælpes til fordel for udviklingslandene,
 - B. der i den forbindelse erkender den særlige situation for små lande, som i kraft af deres ringe størrelse står over for alvorlige begrænsninger så som urimelig udsættelse for eksterne faktorer og risici, der ligger uden for deres kontrol, og et meget svingende bytteforhold på grund af et snævert grundlag for eksportprodukter og begrænsede muligheder for spredning,
 - C. der henviser til, at hovedsigtet med Verdenshandelsorganisationen skal være at organisere verdenshandelen på en afbalanceret måde, som gør det muligt for alle dele af verden at udvikle sig harmonisk,
 - D. der henviser til, at dette er et område, der skal tages op under de nuværende EU/AVS-forhandlinger om forslag til indgåelse af regionale økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-landene,
 - E. der henviser til, at EU og AVS-landene har en fælles opfattelse af afbalanceret udvikling, som respekterer miljøet, samt visse sociale standarder og målsætninger,
 - F. der henviser til, at der skal indledes en ny runde af multilaterale forhandlinger i de kommende måneder,
 - G. der erkender, at en øget industrialisering i udviklingslandene, der er baseret på forarbejdning af landbrugsprodukter, hæmmes af mindre effektive men bedre beskyttede produkter fra Europa,

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- H. der henviser til, at der har været et voksende antal handelsstridigheder mellem Den Europæiske Union og USA, navnlig vedrørende de handelsepræferencer, som Den Europæiske Union har indrømmet for produkter, der importeres fra AVS-lande,
1. anmoder formelt Rådet, Kommissionen, EU's medlemsstater og regeringerne i AVS-staterne om at gøre alt tænkeligt for at sikre, at årtusind-forhandlingsrunden fører til, at WTO anerkender præferenceaftalerne som instrumenter i udviklingsbistanden;
 2. understreger nødvendigheden af særlig og differentieret behandling af små stater, både for så vidt angår adgangen til begunstiget finansiering og handelspræferencer, hvor der tages passende hensyn til deres sårbarhed og begrænsede kapacitet til at modstå eksterne risici og trusler;
 3. støtter - med opbakning fra de fleste udviklingslande, herunder størstedelen af de AVS-stater, der er medlemmer af WTO - opretholdelse, styrkelse og gennemførelse af WTO's gældende bestemmelser om særlig og differentieret behandling (S&D-provisions), hvoraf mange ikke er blevet håndhævet på grund af deres ikke-bindende karakter;
 4. kræver en forlængelse af bestemmelserne om særlig og differentieret behandling, så der skabes mulighed for positiv forskelsbehandling til fordel for sårbare økonomier, der er afhængige af én enkelt vare, gennem oprettelse af et indeks, som små østater kan optages i;
 5. minder om EU's og AVS-staternes forpligtelser i henhold til de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de forskellige Lomé-konventioner;
 6. betoner, at de aftaler, som EU har indgået inden for rammerne af WTO, ikke har juridisk overhøjhed over aftaler, som er indgået inden for rammerne af Lomé-konventionen;
 7. opfordrer Kommissionen og Rådet til at styrke ordningerne for bistand og teknisk rådgivning til AVS-staterne med henblik på at sætte dem i stand til at deltage fuldt ud i de kommende forhandlinger;
 8. kræver en revision af WTO-mekanismerne med henblik på at gøre det muligt at tage større hensyn til udviklingslandenes interesser, navnlig med henblik på at bekæmpe fattigdom;
 9. opfordrer alle WTO-medlemmer til at sikre, at dagsordenen for nye multilaterale forhandlinger, der skal vedtages på det tredje WTO-ministermøde (i slutningen af 1999), klart genspejler det ultimative formål med forhandlingerne, nemlig bæredygtig udvikling til fordel for alle;
 10. støtter forslag om at konvertere bestemmelser om særlig og differentieret behandling til juridisk bindende forpligtelser, hvilket vil medvirke til at sikre, at kendelser fra WTO-Panelet tager større hensyn til sociale og økonomiske følger i udviklingslandene;
 11. kræver, at der tages hensyn til de præcise og særlige omstændigheder inden for de sektorer, der er omfattet af en protokol, og at protokollerne i hvert enkelt tilfælde udformes i overensstemmelse med hver enkelt sektors krav, for så vidt angår revisionen af Lomé-konventionens protokoller;
 12. minder også om, at den proces, som har ført til det nuværende udviklingsniveau i mange europæiske lande, har involveret perioder med relativ beskyttelse, og at de lande, som i øjeblikket befinder sig på et udviklingstrin, også i fornødent omfang skal kunne nyde særbehandling;
 13. opfordrer de fremtidige AVS- og EU-forhandlere til at udarbejde en fælles strategi med henblik på at øge WTO's erkendelse af det legitime i sundhedsmæssige, miljømæssige og sociale normer, som WTO synes at betragte som hindringer for verdenshandelen;
 14. beklager den unilaterale holdning, som USA i øjeblikket har indtaget i forbindelse med forvaltningen af handelsstridigheder, og opfordrer WTO til at skærpe de sanktionsmekanismer, der gælder for lande, som gør brug af sådanne foranstaltninger;
 15. beklager navnlig den amerikanske holdning i striden om den fælles markedsordning for bananer;
 16. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til Kommissionen, AVS-EU-Ministerrådet og WTO's generaldirektør.

BESLUTNING⁽¹⁾**om WTO's årtusind-forhandlingsrunde, med særlig henvisning til AVS-bananer**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om bananer, navnlig den beslutning, der blev vedtaget under AVS-Ministerrådets 68. samling i Bruxelles (Belgien) den 28.-29. september 1998,
 - der minder om de beslutninger om bananer, der blev vedtaget på AVS-Ministerrådets 68. samling i Bruxelles (Belgien) den 28.-29. september 1998,
- A. der henviser til, at fordelene og omkostningerne ved multilaterale handelsliberaliseringer under Uruguay-runden er blevet ujævnt fordelt mellem industrilande og udviklingslande, og at denne ubalance skal afhjælpes til fordel for udviklingslandene,
- B. der i den forbindelse erkender den særlige situation for små lande, som i kraft af deres ringe størrelse står over for alvorlige begrænsninger så som urimelig udsættelse for eksterne faktorer og risici, der ligger uden for deres kontrol, og et meget svingende bytteforhold på grund af et snævert grundlag for eksportprodukter og begrænsede muligheder for spredning,
- C. der henviser til, at det er sandsynligt, at der vil blive foretaget ændringer i aftalerne om landbrug, subsidier og udligningsforanstaltninger, som kan få indvirkning på præferencehandelen med bananer,
- D. der henviser til, at Lomé-konventionen blev indrømmet undtagelsesstatus i WTO, og at bananprotokollen er et lovligt instrument i henhold til denne internationale konvention,
- E. der konstaterer, at de banansproducerende AVS-stater er nettoimportører af levnedsmidler, er udviklingslande, og at nogle af dem er at finde blandt de mindst udviklede, landfaste stater eller østater med særlige økonomiske og sociale problemer, som er afhængige af indtægterne fra bananeksporten til deres socioøkonomiske udvikling,
- F. der også konstaterer, at parterne i WTO-aftalen, herunder også USA, samtidig med at de forpligtede sig til handelsliberaliseringer desuden indvilligede i at gøre noget for at tilgodese udviklingslandenes særlige behov, og i den henseende tilsluttede sig princippet om særbehandling og differentieret behandling,
- G. der minder om EU's forpligtelse i henhold til Lomé IV-konventionen til at sikre adgang for de bananproducerende AVS-lande til sine traditionelle markeder, samt til at forbedre betingelserne for produktion og afsætning af AVS-frugt,
- H. der henviser til, at EU's bananordning, der blev gennemført ved forordning (EF) nr. 404/93, havde til formål at sikre, at EU's forpligtelse over for de bananproducerende AVS-stater og de bananproducerende regioner i EU blev overholdt i henhold til den fælles markedsordning for bananer, samt at lette en omstrukturering inden for industrierne for at øge effektiviteten,
- I. der henviser til, at Den Europæiske Union efter en WTO-afgørelse ændrede sin fælles markedsordning for banansektoren for at efterkomme de henstillinger, som tvistbilæggelsesorganet havde fremsat, og hvori det erklærede, at visse aspekter af Fællesskabets importordning var uforenelig med reglerne for den internationale handel,
- J. der imidlertid henviser til, at USA omgående efter offentliggørelsen af den nye fællesskabsordning (som trådte i kraft den 1. januar 1999), hævdede, at ordningen ikke var i overensstemmelse med WTO-reglerne, og erklærede, at det havde til hensigt at indføre unilaterale sanktioner over for Den Europæiske Union,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- K. der henviser til, at USA ikke selv producerer bananer og som eneste interesser har de multinationale selskaber, som dominerer sektoren (Chiquita, Dole og Del Monte),
- L. der henviser til, at det påhviler WTO-Panelet at afsige kendelser om gyldigheden af den nye europæiske ordning for import af bananer og om lovligheden af de sanktioner, som den amerikanske regering har bebudet,
- M. der kraftigt fordømmer den amerikanske afgørelse om at indføre unilaterale sanktioner over for Den Europæiske Union, som er ulovlige, økonomisk uberettigede og politisk uacceptable, uden at afvente WTO-Panelets kendelse,
- N. der henviser til, at den unilaterale fremgangsmåde, som USA har anvendt, vil svække det internationale handelssystem og alvorligt true udsigterne for den næste runde af handelsforhandlinger (årtusind-runden), som skal indledes i november 1999 i Seattle,
1. udtrykker den dybeste bekymring over situationen for AVS-landenes og de europæiske bananproducenter, og mere generelt for sektorens fremtid som helhed;
 2. opfordrer Rådet for Den Europæiske Union til:
 - i) uanset WTO-Panelets kendelse at opfylde sine forpligtelser over for AVS-landenes og de europæiske producenter ved at garantere, at fordelene på og adgangen til EU-markedet for AVS-bananer og europæiske bananer opretholdes;
 - ii) at forlænge disse forpligtelser ud over den nuværende ordning for at give de berørte stater og regioner tilstrækkelig tid til at omstrukturere deres økonomier og tilpasse sig til de ændrede omstændigheder;
 - iii) at sikre, at de præferencer, som AVS-landene nyder godt af under Lomé-konventionen, ikke yderligere undermineres gennem en eventuel revision af de multilaterale handelsaftaler;
 - iv) på højeste plan at opponere kraftigt imod de ulovlige foranstaltninger, som USA er i færd med at indføre med henblik på at sabotere bananordningen, samt at sikre, at det internationale samfund fuldt ud er klar over virkningerne af sådanne foranstaltninger;
 - v) ikke at trække sin klage tilbage uanset resultatet af den nuværende konflikt, så det formelt kan fastslås, at amerikansk lovgivning ikke er i overensstemmelse med reglerne for den internationale handel, som USA har tiltrådt, og retrospektivt, at de sanktioner, som er vedtaget på grundlag af denne lovgivning, er ulovlige;
 - vi) kraftigt at opfordre USA til at overholde sine forpligtelser inden for WTO og vende tilbage til de etablerede multilaterale procedurer for tvistbilæggelse;
 - vii) at sikre, at der tildeles tilstrækkelige midler til et teknisk og finansielt bistandsprogram, som skal lette omstruktureringen inden for AVS-industrierne;
 3. opfordrer kraftigt Kommissionen og Rådet til at tage fat på årtusind-runden med den faste hensigt at sikre anerkendelse af Unionens ret til at opfylde de forpligtelser, som det har indgået i forbindelse med fællesskabspræferencer og AVS-præferencer;
 4. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, WTO's generaldirektør, den amerikanske kongres og den amerikanske regering.
-

BESLUTNING⁽¹⁾**om WTO's årtusind-forhandlingsrunde**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,

- A. der henviser til sin beslutning om bioteknologi (AVS-EU 2613/98/ændel.) af maj 1998,
- B. der henviser til GATT-aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs), de igangværende forhandlinger om revision af artikel 27, stk. 3, litra b, og forslagene til en ny omfattende årtusind-runde af handelsforhandlinger,
- C. der henviser til konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD), som i artikel 15 erkender staternes suveræne ret til deres egne naturressourcer, og som i artikel 15, stk. 5, fastsætter, at adgang til genetiske ressourcer kun må gives efter forudgående informeret samtykke fra den kontraherende part, der tilvejebringer de pågældende ressourcer, og hvori det i artikel 15, stk. 7, kræves, at udbyttet af kommerciel og anden udnyttelse af de genetiske ressourcer fordeles rimeligt og retfærdigt,
- D. der henviser til EU's direktiv (98/44/EF) om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser og de retlige udfordringer, som Nederlandenes regering står overfor,
- E. der henviser til artikel 130 V i traktaten om Den Europæiske Union om sammenhængende politikker, hvori det hedder, at Fællesskabet tager hensyn til de mål i politikker, som det iværksætter, og som vil kunne berøre udviklingslandene,
- F. der henviser til Lomé IV-konventionen og dens generelle mål for politikken, nemlig udryddelse af fattigdom og en bæredygtig udvikling i almindelighed samt udvikling af landområder og landbruget og fødevarer sikkerhed i særdeleshed,
 1. henviser til sin etiske og udviklingsbegrundede modstand mod patentering af planter og dyr og understreger sin frygt for langsigtede negative følger for udviklingen inden for landbruget og fødevarer sikkerheden; beklager udviklingen af sterile varianter ved hjælp af genmanipulation (»terminator teknologi«);
 2. mener, at udviklingslandenes integration i verdenshandelen bør sammenkædes med, at de sættes i stand til at deltage i WTO-beslutningsprocedurer og nyde godt af tvistbilæggelsesmekanismer; opfordrer derfor de europæiske partnere og AVS-partnerne til at samarbejde om etableringen af et retshjælpscenter, der er uafhængigt af WTO og specielt udformet til at støtte udviklingslandene i WTO-procedurer og -mekanismer;
 3. bekræfter derfor, at staterne frit bør kunne vælge at undtage livsformer i patentlovgivningen;
 4. bekræfter derfor også AVS-staternes suverænitet vedrørende adgang til og udnyttelse af genetiske ressourcer;
 5. bekræfter endnu en gang nødvendigheden af, at den nye Lomé-konvention også skal indeholde bestemmelser, der har relation til principperne i artikel 8, litra j, i konventionen om den biologiske mangfoldighed, om bevarelse af viden, nyskabelser og praksis, der findes hos indfødte og lokale samfund med en traditionel levevis, og anvendelse af deres intellektuelle og kulturelle ejendomsrettigheder med indehavernes godkendelse og deltagelse, samt en retfærdig fordeling af fordelene ved enhver udnyttelse af sådanne ressourcer;
 6. opfordrer EU og AVS-staterne til at stå fast på, at sui generis-valgmulighederne skal opretholdes, hvilket gør det muligt for lande at udvikle alternativ lovgivning om regulering af bioteknologi, intellektuelle ejendomsrettigheder og beslægtede emner, for at modvirke bio-pirateri og styrke de lokale samfunds rettigheder;
 7. opfordrer Europa-Kommissionen og navnlig EU-medlemsstaterne til at forsvare sui generis-valgmulighederne i artikel 27, stk. 3, litra b, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder;

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

8. opfordrer EU og dens medlemsstater til at hjælpe AVS-staterne med at udvikle lovgivning, der er tilpasset til deres egen situation og interesser;
9. opfordrer EU og AVS-staterne til at indlede en politisk dialog om en kapacitetsskabende mekanisme for forhandlingerne om aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder inden for WTO for at sikre, at der fuldt ud tages hensyn til udviklingslandenes bekymring for fødevarerensikkerheden i de internationale handelsregler;
10. anmoder Europa-Kommissionen om på Forsamlingens næste møde at informere det om stedet i forhandlingerne om aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de skridt, der er taget for at støtte AVS-landenes deltagelse i disse forhandlinger, og for at udarbejde hensigtsmæssig lovgivning om intellektuelle ejendomsrettigheder;
11. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen og Sekretariatet for Konventionen om Den Biologiske Mangfoldighed.

BESLUTNING⁽¹⁾

om det civile samfunds deltagelse i udviklingsprocessen

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til hovedlinjerne for forhandlingerne om en ny AVS-EU-konvention, der blev vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union den 30. juni 1998,
 - der henviser til AVS-forhandlingsmandatet, der blev vedtaget den 30. september 1998,
 - der henviser til de hidtidige resultater af forhandlingerne om indgåelse af en ny partnerskabsaftale, og navnlig til konklusionerne fra AVS-EU-ministermødet i Dakar den 8. og 9. februar 1999,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1658/98 af 17. juli 1998 om samfinansiering med europæiske ikke-statslige udviklingsorganisationer (ngo) af foranstaltninger på områder af interesse for udviklingslandene,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1659/98 af 17. juli 1998 om decentraliseret samarbejde,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2836 af 22. december 1998 om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet,
 - der henviser til betænkningen om Kommissionens meddelelse om hovedlinjerne for forhandlingerne om nye samarbejdsaftaler med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet («Rocard-betænkningen»),
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(1998)0667) om EF's strategi for udvikling af den private sektor i AVS-landene,
 - der henviser til udtalelsen fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg om grønbogen om forbindelserne mellem EU og AVS-landene,
- A. der henviser til, at det er vigtigt at styrke det civile samfunds deltagelse, navnlig i forbindelse med den kommende Lomé-konvention,
 - B. der henviser til, at det civile samfunds deltagelse i dialogen om politiske retningslinjer og i samarbejdsprojekter er yderst vigtig for stabiliteten og velstanden i ethvert land og er en garanti for, at sådanne projekter lykkes og er bæredygtige,

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- C. der henviser til, at det civile samfund består af befolkningsgrupper, som danner private, ikke-udbyttegivende organisationer, ikke-statslige organisationer, stiftelser, foreninger eller fagforeninger, og som definerer sig selv ud fra deres vejledende principper og målsætninger, for så vidt angår socioøkonomiske spørgsmål, almenvellet eller samfundet,
- D. der henviser til, at lokale myndigheder og ngo'er er vigtige som deltagere i et decentraliseret samarbejde,
- E. der i den forbindelse henviser til, at repræsentanter for arbejdsmarkedets parter har en nøglerolle at spille,
- F. der henviser til, at det civile samfunds styrke ligger i kommunikation og samspil og i evnen til at etablere netværk, samt til, at en væsentlig forudsætning for dette er indførelse af demokrati og retsstatsprincipper, herunder navnlig ytringsfrihed og foreningsfrihed,
- G. der henviser til, at det, hvis målene for udviklingspolitikken skal opnås, er specielt vigtigt at opbygge strukturer, som giver de forskellige berørte parter, for eksempel lokale myndigheder, foreninger, ikke-statslige organisationer, indvandrersammenslutninger, private sponsorer og virksomheder, uddannelsesetablissementer eller ikke-statslige udviklingsorganisationer mulighed for at yde et effektivt bidrag gennem deres engagement,
- H. der henviser til, at kvinder har påtaget sig en rolle både i udviklingsprocessen og i varetagelsen af det civile samfunds interesser,
- I. der henviser til, at det civile samfund også skal styrkes i de store byer, hvor der er omfattende problemer med narkotika og social udstødelse,
- J. der henviser til, at det civile samfund måske kan være nøglen til tilrettelæggelse af arbejdet og uddannelsessystemet og til en styrkelse af den kulturelle identitet og den sociale balance,
- K. der henviser til, at det er nødvendigt med en samordnet strategi, som er tilpasset til behovene i samfundene og kulturerne i AVS-staterne og giver flere mennesker mulighed for at nyde godt af økonomiske, sociale og kulturelle ressourcer,
- L. der henleder opmærksomheden på katastroforebyggelse og -beredskab, som det blev betonet af FN's internationale tiår,
- M. der henviser til, at der, siden den første Lomé-konvention blev indgået i 1975, har været en spektakulær stigning i antallet af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, og at fem gange så mange mennesker nu om dage berøres af større kriser i forhold til tidligere,
- N. der henviser til, at katastroforebyggelse og -beredskab ikke specifikt er medtaget blandt Lomé IV-konventionens mål og prioriteringer,
1. understreger, at enhver udviklingsproces skal være baseret på hele det civile samfunds deltagelse i beslutningstagningen og forvaltningen af samarbejdet;
 2. godkender afgørelsen om at gøre AVS-EU-partnerskabets politiske dimension til et prioriteret mål i forhandlingerne om den nye AVS-EU-partnerskabsaftale, en dimension, der karakteriseres af respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende principper for demokrati, retsstatsprincipper og god regeringsførelse;
 3. opfordrer AVS-EU-Rådet og Kommissionen til at opmuntre organisationer i det civile samfund og repræsentanter for de sociale og økonomiske kredse ved at styrke de socioøkonomiske institutioner, pressefriheden og mediernes uafhængighed;
 4. glæder sig over Den Europæiske Unions virksomhed på området for decentraliseret samarbejde, og understreger i den forbindelse, at decentraliseret samarbejde i den fremtidige AVS-EU-aftale bør prioriteres højere som en af forudsætningerne for samarbejde;
 5. mener, at både statens specifikke og samtidig komplementære rolle, decentraliseret offentlig administration, den private sektor og alle de mange komponenter i samfundet og det civile samfund er nødvendige forudsætninger for udviklingsprocessen og skabelsen af et stabilt og politisk demokratisk samfund;

6. glæder sig over og giver sin støtte til Det europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs tilrettelæggelse af dialogen mellem organisationer i det civile samfund i AVS- og EU-lande;
7. kræver, at den fremtidige Lomé-konvention skal give passende plads til lokale myndigheder og ngo'er som organer, der spiller en ledende rolle i det civile samfund, i forbindelse med gennemførelsen af det decentraliserede samarbejde;
8. ønsker, at der oprettes et uafhængigt voldgiftsorgan, der kunne have til opgave at give enhver støtteberettiget under et af Lomé-konventionens udviklingsprojekter, som oplever problemer eller mener at være blevet negativt berørt af programgennemførelsen, mulighed for at få sin sag hørt og at indgive appel;
9. mener, at det er vigtigt, at de parter, der er repræsenterer de økonomiske og sociale kredse og det civile samfund som helhed på nationalt, lokalt eller regionalt plan, organiserer sig selv, og opfordrer derfor regeringerne i AVS-landene til at skabe de nødvendige regulatoriske betingelser for fremme af private initiativer samt lette oprettelsen af en lang række forskellige foreninger;
10. er af den opfattelse, at Kommissionen og EU- og AVS-medlemsstaternes regeringer skal gøre alt, hvad de formår, for at fremme direkte forbindelser mellem de instanser, der er engageret i det civile samfund i Nord og Syd;
11. konstaterer, at der navnlig skal ydes støtte til etablering af forbindelser mellem foreninger og ngo'er i AVS-stater og til udvikling af former for direkte samarbejde mellem dem;
12. opfordrer AVS-regeringerne til i overensstemmelse med principperne for demokrati og retsstatsprincipperne at skabe de forudsætninger, der gør det muligt for borgerne at deltage i alle aspekter af samfundslivet, så de bliver i stand til at forsvare deres egne interesser og deltage i den generelle beslutningstagning og forvaltningen af offentlige midler, og navnlig at lette og fremme kvinders ligeberettigede deltagelse i alle sociale processer;
13. bekræfter endnu en gang, at alle samfundets sektioner, og navnlig repræsentanterne for det civile samfund, skal have adgang til frie og uafhængige medier;
14. mener, at der i forbindelse med byudvikling, skal gives prioritet til økonomisk aktivitet i byerne på græsrodsniveau samt støtte til almen og faglig uddannelse og afsætning af produkter;
15. minder om betydningen af loyal handel, hvilket er ensbetydende med et ægte Nord-Syd-samarbejde mellem borgere, og kræver foranstaltninger, der kan medvirke til, at loyal handel medtages blandt målsætningerne for den næste Lomé-konvention; opfordrer desuden Kommissionen til at indføre en politik til fremme af loyal handel på grundlag af de henstillinger, som Europa-Parlamentet har vedtaget;
16. understreger, at AVS-landene bør prioritere udviklingen af menneskelige ressourcer, hvilket er grundlaget for en øget dialog mellem regering, de økonomiske og sociale partnere og andre organisationer i det civile samfund, og henleder derfor opmærksomheden på, at det er nødvendigt at skabe mulighed for, at alle piger og drenge kan få en grundskoleuddannelse, samt for at gennemføre lær-at-læse-kampagner for voksne samt desuden at styrke uddannelsesprogrammerne, navnlig de programmer, der inkluderer elementer af statsborgerskab;
17. opfordrer kraftigt alle de parter, der er involveret i forhandlingerne om forlængelsen af Lomé-konventionen, til at erkende, at katastroforebyggelse og -beredskab udgør en integreret del af bæredygtig udvikling;
18. kræver, at der i den nye Lomé-konvention skal fastsættes bestemmelser om katastroforebyggelse og -beredskabsstrategier, der inddrager repræsentanter for det civile samfund og ngo'er i de AVS-regioner, der er mest udsat for større risici;
19. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING⁽¹⁾**om små og mellemstore virksomheders betydning for en bæredygtig udvikling i AVS-landene**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om økonomisk, social, industriel og bæredygtig udvikling, betydningen af mikro-lån, kvinders rolle i økonomien og den private sektors betydning,
 - der henviser til den fjerde Lomé-konvention som ændret den 4. november 1997 i Mauritius,
 - der henviser til retningslinjerne for forhandlingerne om en ny AVS-EU-konvention, som Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 30. juni 1998, samt til AVS-forhandlingsmandatet, som blev vedtaget den 30. september 1998,
 - der henviser til de hidtidige resultater af forhandlingerne om en ny partnerskabsaftale, navnlig til konklusionerne fra AVS-EU-ministerkonferencen i Dakar den 8. og 9. februar 1999,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(1998)0667) om EF's strategi for udvikling af den private sektor i AVS-landene,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(1998)0527) om mikrofinansiering og fattigdomsbekæmpelse,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1658/98 af 17. juli 1998 om samfinansiering med europæiske ikke-statslige udviklingsorganisationer (ngo) af foranstaltninger på områder af interesse for udviklingslandene,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2836 af 22. december 1998 om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet,
 - der henviser til rapporten om små og mellemstore virksomheder, teknologi og udvikling, et arbejdsdokument til Europa-Parlamentets STOA-Panel, PE 167.795 (udkast til endelig rapport), februar 1999,
- A. der henviser til, at to af de største udfordringer, der skal tages op under den næste AVS-EU-konvention, er en gnidningsløs integration af AVS-landene i verdensøkonomien og integration af den fattige del af befolkningen i deres landes sociale og økonomiske liv,
- B. der i den forbindelse henviser til, at den private sektor har en afgørende rolle at spille som drivkraften bag vækst, social og økonomisk udvikling og bekæmpelse af fattigdom i AVS-landene,
- C. der henviser til, at etablering af et stabilt politisk institutionelt, økonomisk og lovgivningsmæssigt klima er en nødvendig (omend ikke tilstrækkelig) forudsætning for udviklingen af små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder, der er ofre for deres egne begrænsninger,
- D. der henviser til, at de små og mellemstore virksomheder, selv om de ikke er særligt kapital-intensive, i høj grad medvirker til jobskabelse,
- E. der henviser til, at små og mellemstore virksomheder er en vigtig kilde til teknologisk innovation og tilpasning af teknologier til den lokale situation, og at de spiller en specielt vigtig rolle i forbindelse med uddannelse af arbejdskraft,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- F. der henviser til målene for udviklingssamarbejdet under den fjerde Lomé-konvention, gennem de mange nationale og regionale indikativprogrammer, for så vidt angår fremme af den private sektor, er:
- at skabe arbejdspladser ved at fremme små og mellemstore virksomheder,
 - at bekæmpe fattigdom i den uformelle sektor ved at støtte mikrovirksomheder, og
 - at øge eksporten ved at fremme handelen,
- G. der henviser til, at den private sektor i AVS-landene er domineret af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og mikrovirksomheder (købmænd, næringsdrivende, håndværkere, etc.),
- H. der henviser til, at små virksomheder og mikrovirksomheder (ofte familiebaserede) beskæftiger næsten 80% af arbejdskraften i AVS-landene og giver de mest ugunstigt stillede udsnit af samfundet og navnlig kvinder mulighed for at oppebære indtægter og social status,
- I. der henviser til, at små og mellemstore virksomheder i sammenligning med større virksomheder besidder langt større potentiale til at forsyne bredere geografiske områder, hvilket fremmer en mere afbalanceret økonomisk og industriel udvikling,
- J. der henviser til, at små virksomheder og mikrovirksomheder har lavere etableringsomkostninger og dermed lavere administrationsomkostninger, hvilket gør det nemmere at etablere virksomheder for personer, som ellers ville have været udelukket fra den økonomiske udvikling, f.eks. kvinder og personer uden fast ejendom),
- K. der henviser til, problemerne med at få adgang til låntagning i større kommercielle banker er en af de største hindringer for etableringen og den efterfølgende udvikling af mikrovirksomheder inden for den uformelle sektor og også (i væsentlig grad) for udviklingen af små og mellemstore virksomheder,
- L. der henviser til, at det i STOA-Panelets rapport om små og mellemstore virksomheder, teknologi og udvikling blev konstateret, at støtten til små og mellemstore virksomheder stadig er mangelfuld, hovedsagelig på grund af alt for komplicerede administrative procedurer, problemer med lokale mellemmand, utilstrækkelige oplysninger, utilstrækkelig åbenhed og politisk slagside ved tildelingen af midler, dårlig samordning mellem EU-programmerne og programmerne i de nationale og internationale organer, som støtter små og mellemstore virksomheder, utilstrækkelig udnyttelse af lokal ekspertise og utilstrækkelig samordning mellem tekniske og økonomiske udviklingsprojekter,
1. henleder opmærksomheden på, at små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder udgør den allervigtigste kilde til beskæftigelse i AVS-landenes økonomier, og at de yder et meget vigtigt bidrag til de fattigdomsbekæmpende strategier, der gennemføres i de pågældende lande;
 2. mener, at det derfor er vigtigt, at der skabes hensigtsmæssige betingelser med henblik på at stimulere det private initiativ (herunder også private småinitiativer) og at fremme fremkomsten af en tæt, dynamisk struktur af aktive små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder, som skaber arbejdspladser og indtægter, også for de fattigste og for kvinder;
 3. glæder sig derfor over, at forhandlingerne om en ny AVS-EU-partnerskabsaftale viser, at man nu fuldt ud erkender, at den private sektor spiller en central rolle, og at navnlig små og mellemstore virksomheder spiller en vigtig rolle i udviklingsprocessen;
 4. glæder sig over Kommissionens afgørelse om at udarbejde en omfattende strategi for EU-finansiering af foranstaltninger til udvikling af den private sektor i AVS-landene, som ikke alene skal gælde for programmer specielt for den private sektor men for alle EUF-finansierede foranstaltninger, som involverer den private sektor;
 5. understreger nødvendigheden af, at der gennem det finansielle samarbejde mellem AVS og EU skabes aktører i den uformelle økonomi samt små og mellemstore virksomheder med de nødvendige ressourcer, og at tildeling af smålån og mikrolån til de fattige prioriteres i denne proces;
 6. opfordrer navnlig Unionen til at indføre foranstaltninger, der kan medvirke til oprettelse og udvikling af mikrofinansieringsinstitutioner i AVS-landene i samarbejde med den formelle banksektor, så der skabes en gnidningsløs overgang, når virksomhedernes finansielle behov vokser;

7. opfordrer regeringerne i AVS-landene til på politisk plan at skabe de rigtige betingelser for demokrati, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincipperne med henblik på at øge statsinstitutionernes troværdighed, garantere social stabilitet og fremme et gunstigt investeringsklima,
8. opfordrer AVS-landene til at skabe makroøkonomiske og regulatoriske rammer, som giver mulighed for konkurrencedygtige, åbne og integrerede markeder for varer, tjenesteydelser, arbejdskraft og kapital og dermed fremmer de små og mellemstore virksomheders drift og det udenlandske erhvervslivs tillid til stabiliteten i den lokale situation;
9. mener, at Den Europæiske Union i højere grad bør støtte AVS-landenes bestræbelser på at skabe betingelser, som er gunstige for investeringer, og som ikke skader miljøet eller krænker sociale rettigheder, navnlig hvad angår børnearbejde samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;
10. håber, at alle til rådighed stående instrumenter (navnlig EIB- og IDB-instrumenter) vil blive mobiliseret for at stimulere investeringer og partnerskaber mellem europæiske små og mellemstore virksomheder og små og mellemstore virksomheder i AVS-landene, blandt andet i form af blandede selskaber;
11. erkender i den forbindelse, at det er nødvendigt at støtte etableringen og styrkelsen af kapaciteten i forbindelsesorganer som f.eks. AVS-landenes handelskamre eller brancheforeninger for således at gøre det muligt at identificere projekter og sprede oplysninger blandt virksomhederne;
12. glæder sig over oprettelsen af Sammenslutningen af Nationale AVS-Handelskamre, Industrikamre og Andre Aktører inden for Økonomien, og mener, at det er vigtigt, at dette initiativ støttes, så der ydes et meningsfuldt bidrag til AVS-EU-udviklings samarbejdet, og så alle AVS-landenes private sektors deltagelse i deres landes økonomiske og sociale udvikling fremskyndes;
13. opfordrer kraftigt Kommissionen til som hurtigt at tildele midler til denne sammenslutnings netværksprojekt, som blandt andet indbefatter uddannelseselementet »erhvervsmæssige initiativer for kvinder«, samt at aflægge beretning om de fremskridt, der gøres i denne henseende, på det næste møde i Den Paritetiske Forsamling AVS-EU;
14. understreger, at en nødvendig forudsætning for, at virksomhederne kan blomstre, er en pålidelig og effektiv infrastruktur, blandt andet veje, telekommunikationsforbindelser, elektricitets- og vandforsyninger;
15. opfordrer AVS-landenes regeringer til gennem undervisnings- og uddannelsessystemet og ved at tilbyde sociale tjenesteydelser inden for den offentlige sundhed og sikkerhed at udvikle de nødvendige menneskelige ressourcer, som er den grundlæggende forudsætning for tilgangen af faglært arbejdskraft, og som er en af de vigtigste overvejelser, der skal gøres i forbindelse med afgørelser om placering af virksomheder;
16. understreger i den forbindelse endnu en gang, at det er yderst vigtigt, at staten sikrer lige adgang til grundskoleudannelse for drenge og piger og således forbedrer kvinders status og muligheder;
17. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, EIB, IDB, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Sammenslutningen af Nationale AVS-Handelskamre, Industrikamre og Andre Aktører inden for Økonomien.

BESLUTNING⁽¹⁾**om den kulturelle dimension i udviklingssamarbejdet, navnlig aspekterne vedrørende kulturarv og turisme**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(1998)0563) om en strategi for Det Europæiske Fællesskabs støtte til udvikling af bæredygtig turisme i udviklingslandene,
 - der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(1998)0667 om EF's strategi for udvikling af den private sektor i AVS-landene,
 - der henviser til Rådets forordning nr. 2836/98 af 22. december 1998 om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet,
 - der henviser til beslutningerne fra Den Paritetiske Forsamling AVS-EU om almen og faglig uddannelse,
 - der henviser til beslutningerne fra Den Paritetiske Forsamling AVS-EU om bæredygtig udvikling i landdistrikterne og byerne,
 - der henviser til beslutningerne fra Den Paritetiske Forsamling AVS-EU om forebyggelse af konflikter,
 - der henviser til rapporten »Our Creative Diversity« fra Verdenskommissionen for Kultur og Udvikling, som blev udarbejdet til FN og UNESCO, offentliggjort i november 1995 og fremsendt til FN i efteråret 1996,
 - der henviser til UNESCO's handlingsplan, som blev vedtaget af regeringskonferencen om »kulturpolitik med henblik på udvikling« i Stockholm den 30. marts - 2. april 1998,
- A. der henviser til, at det kulturelle samarbejde er et af de vigtigste midler til at fremme den gensidige forståelse blandt befolkningerne i Afrika, Vestindien, Stillehavsområdet og Europa samt til at fremme et bedre kendskab til de forskellige landes civilisationer,
- B. der henviser til, at kulturelle foranstaltninger er af særlig betydning for bæredygtig lokal, regional og national udvikling, samt til, at kulturen og kulturelle projekter, navnlig i forbindelse med lokale udviklingsprojekter, fremmer en progressiv socioøkonomisk udvikling,
- C. der henviser til, at kulturgoder skal bevares, da de er af enorm historisk, kunstnerisk, uddannelsesmæssig, social og økonomisk værdi, og normalt er afgørende for en regions tiltrækningskraft som turistmål, da en velbevaret kulturarv af høj kvalitet er attraktiv for besøgende, turister og investorer,
- D. der henviser til, at respekten for kulturelle identiteter og tolerance over for kulturelle forskelle og andre forskelligheder inden for en kontekst af pluralistiske demokratiske værdier er nogle af forudsætningerne for varig og retfærdig fred,
- E. der henviser til, at levende pleje af kulturelle traditioner og aktiviteter kan øge befolkningens selvspekt og selvtillid, samt til, at befolkningens aktive deltagelse i kulturelle aktiviteter kan bidrage til forebyggelse af konflikter,
- F. der henviser til, at et stigende antal mennesker rejser til AVS-destinationer, og at dette er en god mulighed for kulturel og økonomisk berigelse for befolkningerne i Afrika, Vestindien, Stillehavsområdet og Europa,

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- G. der henviser til, at den næste AVS-EU-konvention skal lette udvekslingen af kultur og turister mellem signatarlandene,
1. mener, at den kulturelle dimension skal prioriteres væsentligt højere som et af hovedelementerne i et omfattende og bæredygtigt udviklingsamarbejde i samordning med andre områder af AVS-samarbejdspolitikken;
 2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte AVS-landene i deres bestræbelser på at fremme miljømæssigt og socialt bæredygtig turisme og bevare og forfine kulturarven, hvad enten der er tale om ikke-materielle eller materielle aktiver, samt til at inkorporere denne hensigt i den fremtidige konvention med AVS-landene på en passende måde og medvirke til at mindske omfanget af forfalskninger af kunstgenstande fra AVS-landene;
 3. betoner nødvendigheden af at fremme befolkningens kreative potentiale gennem generelle regionale og lokale kulturpolitikker og at udnytte dette potentiale i lokale initiativer, som genspejler den kulturelle mangfoldighed og, hvis det er hensigtsmæssigt, at give etniske, religiøse eller andre mindretal det nødvendige spillerum for deres traditionelle udtryksformer og sædvaner;
 4. mener, at der særligt skal fokuseres på forbiQuickMarkndelsen mellem kultur og uddannelse, og at udviklingen af kunstneriske og kreative talenter bør gives en passende plads på alle uddannelsesniveauer, samt at undervisning i kunst og kunsthåndværk også bør indgå i drenges og pigers grundskoleuddannelse;
 5. foreslår, at udvekslingsprogrammer mellem AVS- og EU-universiteter prioriteres inden for AVS-EU-samarbejdet, navnlig ved at etablere venskabsprojekter mellem universiteter for, blandt andet, at lette AVS- og EU-studerendes mobilitet;
 6. bemærker, at det er vigtigt at inddrage den lokale befolkning og beslutningstagere i lokalsamfundene direkte i programmer til bevarelse af kulturarven og fremme af turismen for at opnå generel accept og en beredvillighed til at identificere sig med foranstaltningerne og deres historie; bemærker desuden, at navnlig kvinders deltagelse på lige fod bør lettes og fremmes;
 7. mener, at samarbejdet mellem regeringer, den private sektor og det civile samfunds kulturelle organisationer er vigtigt, og at der med henblik herpå bør skabes en hensigtsmæssig lovgivningsramme;
 8. mener, at et nøgleelement til skabelse af arbejdspladser og økonomisk aktivitet er fremme af små og mellemstore virksomheder, som har direkte eller indirekte relation til turisme, bevarelse af kulturarven og tilrettelæggelse af kulturelle begivenheder, for eksempel museumsudstillinger, mindesmærker, hoteller, restauranter, drift af naturparker, rejsebureauer, handel eller anden form for erhvervsvirksomhed i mindre målestok;
 9. understreger, at det er nødvendigt at skabe muligheder for adgang til faglig uddannelse og vejledning i restaurering og genopbygning af den kulturelle arv og naturarven, herunder overlevering af traditionelle metoder og brug af traditionelle materialer;
 10. konstaterer, at bevarelse og genoplivning af den »klassiske« kultur, f.eks. sang, dans, maling, teater og musik, kræver vejledning i de pågældende discipliner, hvilket betyder, at der skal ydes passende støtte til uddannelse i de udøvende kunster;
 11. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og AVS-landene til i overensstemmelse med de generelle målsætninger og prioriteringer for udviklingen, at afsætte en passende del af støttemidlerne til investeringer i den kulturelle sektor samt til at fremme miljømæssigt og socialt bæredygtig turisme;
 12. understreger betydningen af forskning, indsamling af genstande, registrering og katalogisering af kulturarven, herunder mundtlige traditioner, samt at beskyttelse af bygninger, kulturelle steder og landskaber bør indgå i planlægningen af by- og landudvikling;
 13. er overbevist om, at turisme er en af de vigtigste måder, hvorpå befolkningerne i signatarlandene til AVS-EU-konventionen kan lære hinanden at kende, og håber, at der i forbindelse med det kulturelle AVS-EU-samarbejde vil blive lagt betoning på støtte til ansvarlig turisme, som er bæredygtig ud fra et kulturelt og socialt synspunkt, navnlig gennem fremme af rejseprogrammer, der er udformet med henblik på at lære folk mere om den kulturelle dimension i AVS-EU-landene;

14. understreger, at det er vigtigt at sikre, at turisme ikke ødelægger kulturen og miljøet, og opfordrer EU-medlemsstaterne, AVS-landene, Kommissionen og EIB, til at sikre, at kultur- og turismepolitikken, navnlig i lande, hvor turisme er en vigtig faktor, udformes på en måde, der fremmer en afbalanceret og bæredygtig udvikling, ved at foretage evalueringer, afdække aktionsområder og samordne dialogen mellem de vigtigste deltagere;
15. opfordrer AVS-landene til i forbindelse med regional integration og samarbejde at fastslå behovet for oprettelse af netværk samt for samfinansiering af kulturelle initiativer og organisationer;
16. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen og UNESCO.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om det bidrag, som forskning og videnskab — herunder informationsteknologierne — yder til en bæredygtig udvikling

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts - 1. april 1999,
 - der henviser til Rocard-betænkningen om hovedlinjerne for en genforhandling af Lomé-konventionen,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse om fremme af informationssamfundet. Den Europæiske Unions rolle,
- A. der henviser til, at samarbejdspolitikken og AVS-EU-forbindelserne i alle deres former bør fremme en bæredygtig udvikling i AVS-landene,
- B. der henviser til, at den aftale, der skal efterfølge Lomé IV, skal yde et effektivt bidrag til større lighed inden for og mellem nationerne, så den tiltagende marginalisering af AVS-landene vendes,
- C. der henviser til, at forskning og videnskab og teknologisk innovation er afgørende faktorer i den økonomiske dynamik, som er en forudsætning for bæredygtig udvikling i udviklingslandene, samt til at en styrkelse heraf kan medvirke til at indsnævre kløften mellem udviklingslandene og industrilandene ved at optimere de menneskelige og materielle ressourcer i udviklingslandene på en passende måde,
- D. der henviser til, at den moderne verden er inddelt i teknologisk rige enheder og teknologisk fattige enheder; der desuden henviser til, at en række AVS-lande rent faktisk er udelukket fra den vigtigste teknologiske udvikling i verden, er ude af stand til at bruge moderne teknologi, og ikke har adgang til reglerne og forordningerne for denne teknologi,
- E. der konstaterer, at udviklingslandenes mangel på finansielle og menneskelige ressourcer øger deres afhængighed af industrilandene, og understreger, at det endelige mål for alt samarbejde på forskningsområdet bør være at opbygge lokal forskningskapacitet, der er i stand til at samarbejde med det internationale videnskabelige samfund,
- F. der er fast overbevist om, at fremme af forskning og teknologisk udvikling og adgang til teknologi er af afgørende betydning både for den økonomiske fremgang og for en gnidningsløs integration af AVS-landene i verdensøkonomien,

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

- G. der henviser til, at forskning, der gennemføres i udviklingslandene — navnlig i AVS-landene — først og fremmest bør tage hensyn til de særlige begrænsninger og udviklingsbehov i de pågældende lande, og at den navnlig bør baseres på udviklingen af teknologier, der er rettet mod bæredygtig brug af lokale ressourcer,
- H. der henviser til, at det er af afgørende betydning at udvikle brug af første generations-teknologier, der er baseret på befolkningernes kapacitet og kulturelle ressourcer, samt på ekstern teknologisk bistand, som er billig og nem at sprede,
- I. der henviser til, at den bæredygtige udvikling i udviklingslandene også skal baseres på mobilisering og optimering af menneskelige ressourcer, samt til, at almen og faglig uddannelse stimulerer udviklingen af forskningskapacitet,
- J. der henviser til de enorme muligheder for kommunikation og viden, som informationssamfundet frembyder, samt til de muligheder, det indebærer for opnåelse af økonomisk uafhængighed og udvikling, og som er klar over de betydelige fordele AVS-landene vil kunne opnå gennem en sådan udvikling,
- K. der henviser til, at informationsteknologien bestemmer et lands mulighed for og evne til at skabe velstand, magt og viden og dets evne til at konkurrere internationalt inden for enten produktionssektoren eller sektoren for tjenesteydelser,
- L. der henviser til, at Den Europæiske Union inden for rammerne af den fremtidige EU-AVS-partnerskabsaftale bør yde større støtte til videnskabelig forskning og teknologisk udvikling, samt til, at denne bistand blandt andet bør bestå af finansielle overførsler til uafhængig opbygning af kapacitet inden for forskning, overførsel af passende teknologi, udvekslinger og sammenkædning af videnskabelig og teknologisk know-how og erfaringer med de prioriterede behov,
1. understreger, at det er strategisk vigtigt for AVS-landene at være i stand til at deltage i og have adgang til de videnskabelige og teknologiske fremskridt, og opfordrer EU til at udvise større solidaritet over for dens AVS-partnere på dette område, så deres sociale, økonomiske og kulturelle udvikling kan blive stimuleret;
 2. er af den opfattelse, at det fremtidige samarbejde med Den Europæiske Union inden for videnskabelig og teknologisk forskning skal tage form af hjælp til at styrke og opbygge lokal forskningskapacitet, som på en lokal og meget konkret måde vil være svaret på de udfordringer, som AVS-landene står overfor, og gøre det muligt at opstille prioriteringer, som opfylder de reelle udviklingsbehov i de pågældende samfund;
 3. opfordrer Den Europæiske Union til under den næste AVS-EU-aftale at yde direkte bistand til teknologioverførsel, for således at sætte skub i jobskabelse, uddannelse og effektiv statsforvaltning, samt til at yde teknisk bistand til regeringerne i AVS-landene for at skabe mulighed for, at overførsel af teknologi og relevant uddannelse kan inkorporeres i kontrakter med internationale selskaber;
 4. er af den opfattelse, at EU også skal hjælpe AVS-landene med at definere deres informations- og kommunikationsbehov, og på grundlag heraf med at udvikle politikker, der er hensigtsmæssige for deres egne udviklingsmålsætninger, som altid bør være styret af ønsket om at fremme adgangen til informationer for det størst mulige antal mennesker og give alle borgere lige muligheder, og som bør gøre det muligt med en retfærdig fordeling mellem Nord og Syd af fordelene ved det globale informationssamfund;
 5. opfordrer Den Europæiske Union og AVS-landene til inden for WTO at samarbejde i bestræbelserne på at opnå en revision af handelsrelaterede ejendomsrettigheder (TRIPS), og at reducere virkningen af stigende teknologiomkostninger gennem en omfattende beskyttelse af patenter, navnlig i udviklingslandene;
 6. understreger nødvendigheden af at optimere den traditionelle viden og de lokale ressourcer, som med stor sandsynlighed vil give meget praktiske løsninger på særlige lokale behov samt være en ægte kilde til innovation inden for den internationale forskning;
 7. mener, at der bør lægges betoning på første generations-teknologier, som sætter landene i stand til at bevæge sig væk fra fattigdom og begynde en kumulativ proces med skabelse af bæredygtig velstand, og som inkluderes områderne sundhed og hygiejne, vand, samt affaldsbehandling og -genbrug;

8. mener, at der skal oprettes en europæisk stiftelse for bistand og langsigtet støtte til forskningslaboratorier i udviklingslandene med henblik på at forbedre kendskabet til miljøet, ressourcerne og samfundene i disse lande;
 9. er af den opfattelse, at selv om hjerneflugten kan udnyttes gennem etablering af netværk med udvandrede forskere, bør der også ydes støtte til forskere, som ønsker at blive i eller vende tilbage til deres hjemland;
 10. understreger at arbejde med at udvikle et universelt informationsfund, hvor udviklingslandene kan spille en fuldgyldig rolle, er vigtigt, og at det haster;
 11. kræver, at der fastlægges en strategi, som tager hensyn til informationsfundaspektet, i forbindelse med analyse af samarbejdsprojekter og -programmer, således at samarbejdsinstrumenterne kan udformes på en mere konsekvent og effektiv måde;
 12. minder om, at adgang til informationskilderne, herunder internationale net så som Internet, er en forudsætning for udveksling af informationer og dermed for effektiviteten af enhver forskningsfremmende strategi;
 13. mener, at der ud over forbedringen af teknologien, også skal gøres en indsats for at udvikle AVS-landenes menneskelige ressourcer ved at fremme adgangen til uddannelse og faglig uddannelse, navnlig på telekommunikations- og databehandlingsområderne;
 14. minder om, at der skal gøres en seriøs indsats for at samordne de forskellige fællesskabsinstrumenter samt nationale og internationale instrumenter; opfordrer Kommissionen til desuden at sikre, at de finansielle instrumenter i samarbejdet med dens AVS-partnere inden for videnskabelig og teknologisk forskning gøres så fleksible som muligt;
 15. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.
-

BILAG IV

Ændringer af Den Paritetiske Forsamlings Forretningsorden⁽¹⁾

Artikel 7

Præsidiet udarbejder forslag til dagsordenen for samlingen. Formændene forelægger Forsamlingen dette forslag til godkendelse.

Præsidiet udarbejder forslag til dagsordenen for samlingen. Formændene forelægger Forsamlingen dette forslag til godkendelse. Forslaget til dagsordenen for hver enkelt samling omfatter to emnegrupper:

1. uopsættelige spørgsmål vedrørende situationen i forskellige lande og regioner;
2. spørgsmål og temaer i forbindelse med udviklingssamarbejdet mellem EU og AVS-landene i henhold til Lomé-konventionen.

Spørgsmålene og temaerne i denne liste drøftes og sættes under afstemning.

Artikel 7, stk. 2 (nyt)

2. Et koordinatorudvalg kan forelægge Præsidiet en liste med forslag til uopsættelige spørgsmål vedrørende situationen i forskellige lande og regioner til optagelse på dagsordenen, jf. artikel 7, stk. 1.

Artikel 17, stk. 1

Forsamlingens beslutninger

1. En AVS-repræsentant, en politisk gruppe eller ti medlemmer kan fremsætte et forslag til beslutning. Forslag til beslutning skal vedrøre konventionen eller spørgsmål, der er omfattet af den. Forslag til beslutning må ikke overstige to sider og skal fremsættes en uge inden åbningen af den samling, hvor de skal behandles og sættes under afstemning.

1. En AVS-repræsentant, en politisk gruppe eller ti medlemmer kan fremsætte et forslag til beslutning. Forslag til beslutning skal vedrøre konventionen eller spørgsmål, der er omfattet af den. Forslag til beslutning skal dog være begrænset til de punkter, der er opført på dagsordenen til drøftelse, jf. artikel 7. Forslag til beslutning må ikke overstige to sider og skal fremsættes en uge inden åbningen af den samling, hvor de skal behandles og sættes under afstemning.

Artikel 17, stk. 3

3. Et koordinatorudvalg forelægger Præsidiet emnerne for de forslag til beslutning, der skal behandles og sættes under afstemning. Bortset fra beslutninger af hovedordføreren, medordføreren eller arbejdsgrupper kan der højst være tale om syv emner.

Udgår.

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig).

Artikel 17, stk. 4

4. Præsidiets behandling af beslutningsforslagene og udarbejdelse af en liste over emner, inden for hvilke de forskellige beslutningsforslag, der omhandler beslægtede spørgsmål, fordeles. Det samlede antal emner må ikke være over syv.

4. Præsidiets behandling af beslutningsforslagene og udarbejdelse af en liste over emner, inden for hvilke de forskellige beslutningsforslag, der omhandler beslægtede spørgsmål, fordeles.

Artikel 20, stk. 1 (nyt)

Mundtlige forespørgsler

Under hver samling er der spørgetid til Rådet og Kommissionen på tidspunkter, som Præsidiets kan vedtage med henblik på at sikre, at begge institutioner er repræsenteret på højest niveau.

Artikel 20, stk. 1

1. En AVS-repræsentant, en politisk gruppe eller fem medlemmer kan stille forespørgsler til Rådet eller Kommissionen med anmodning om mundtlig besvarelse.

1. Hvert enkelt medlem kan stille en forespørgsel til Rådet og en til Kommissionen med anmodning om mundtlig besvarelse.

Artikel 20, stk. 4

4. Formændene for Forsamlingen afgør, om de mundtlige forespørgsler kan antages, hvilket bestemmes af konventionens rammer og indhold. De forespørgsler, som kan antages, meddeles til Rådet eller Kommissionen.

4. Formændene for Forsamlingen afgør, om de mundtlige forespørgsler kan stilles, hvilket bestemmes af konventionens rammer og indhold. Der kan ikke stilles forespørgsler i tilknytning til spørgsmål, som allerede er opført på dagsordenen til drøftelse. De forespørgsler, som kan stilles, meddeles til Rådet eller Kommissionen. Formændene fastsætter rækkefølgen for behandlingen af mundtlige forespørgsler. Denne afgørelse meddeles straks spørgeren.

Artikel 20, stk. 6

6. Forsamlingen afsætter under hver samling højst to timer til behandling af mundtlige forespørgsler.

6. Forsamlingen afsætter under hver samling højst to timer til behandling af mundtlige forespørgsler. Forespørgsler, der ikke er blevet besvaret på grund af tidsmangel, besvares skriftligt, medmindre spørgeren tager sit spørgsmål tilbage.

Artikel 20, stk. 6a (nyt)

6a. En forespørgsel kan kun besvares, hvis spørgeren er til stede eller skriftligt, inden spørgetidens begyndelse, har meddelt formændene navnet på sin stedfortræder.

Artikel 20, stk. 6b (nyt)

6b. Er hverken spørgeren eller stedfortræderen til stede, besvares forespørgslen skriftligt.

Artikel 25

Undersøgelsesrejser

Præsidiet kan inden for de budgetmæssige rammer træffe afgørelse om at gennemføre undersøgelsesrejser til AVS- eller EU-lande eller til internationale organisationer.

Præsidiet kan inden for de budgetmæssige rammer træffe afgørelse om at gennemføre undersøgelsesrejser til AVS- eller EU-lande eller til internationale organisationer. Præsidiet eller Den Paritetiske Forsamling kan ligeledes træffe afgørelse om at sende delegationer som observatører ved præsident- eller parlamentsvalg efter indbydelse fra det pågældende land, så længe der ikke er nogen sikkerhedsrisiko. Desuden kan Præsidiet, i overensstemmelse med det i artikel 28 fastlagte princip om et tæt samarbejde, sende delegationer til Det Økonomiske og Sociale Udvalgs og arbejdsmarkedsparternes møder — også selv om disse møder ikke finder sted i Bruxelles.
